

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

UNA EMOTIVA SESSIÓ SOLEMNE CONCLOU LA
FESTIVITAT DE SANT RAIMON DE PENYAFORT,
QUE HA INCLÒS PROP DE 40 ACTIVITATS

Núm. 345 - FEBRER/MARÇ 2023
WWW.ICAB.CAT

axesor

An Experian company

investiga[®] pro

El sistema de **investigación mercantil** y **Prevención de Blanqueo de Capitales** más avanzado del mercado

Identificación del cliente

Conoce con todo detalle la identidad de tus clientes con acceso a todas las **Bases de Datos de Titularidad Real**

Nivel de Riesgo

Accede *online* a las principales **Listas de Sanciones y PEPs** para establecer las medidas de **Diligencia Debida**

Seguimiento y Cumplimiento

Monitoriza los cambios producidos en todos tus clientes para **mantener siempre actualizado su perfil de riesgo**

Prevención de Fraude y Conflictos de Interés

Gracias a **easylink[®]** descubre relaciones ocultas entre distintas entidades para **Prevenir el Fraude y los Conflictos de Interés**

www.experian.es
915 30 03 70

www.axesor.es
958 01 14 80

EDITORIAL

Susana Ferrer,
Vicedegana de la Junta de Govern
i directora de la Revista Món Jurídic

ORGULLOSOS DE SER ADVOCATS I ADVOCADES

Deixem enrere una nova festivitat de Sant Raimon de Penyafort de l'ICAB i em sento més orgullosa que mai de la professió i dels companys i companyes que l'exercim.

En l'emotiva Sessió Solemne es va retre homenatge als 77 advocats i advocades que compleixen enguany 50 anys d'exercici professional. Són font d'inspiració i de vocació, ja que són un exemple brillant d'un servei continuat a la societat basta en valors humanistes com l'honestedat, la probitat i la lleialtat. La seva experiència constitueix un testimoni valuós de l'aportació de la nostra professió a tota la ciutadania.

Darrera seu hi ha moltes noves promocions que amb la mateixa il·lusió volem contribuir a un món millor a través de la defensa dels drets i llibertats. En són una prova els més de 550 col·legiats i col·legiades que enguany han rebut l'homenatge pels 25 anys d'exercici professional.

Diguem-ho clar: ser advocat/da és tan bonic com complex. Per al bon exercici professional és necessari, entre d'altres, la capacitat de conciliació familiar, la tenacitat o saber mantenir la distància emocional pertinent entre la nostra vida personal i les causes que defensem. També, és clar, la nostra professió requereix d'una actualització constant de coneixements tècnics. Aquest #SantRaimon23 ens ha brindat l'oportunitat de continuar oferint a l'advocacia, de forma gratuïta, una formació basada en

el rigor i l'excel·lència, per fer de l'ICAB la casa de la ciència jurídica. Com a membre de la Junta de Govern encapçalada pel degà Jesús M. Sánchez sento molt orgull per les comissions i seccions, així com els professionals del col·legi, que ho fan possible.

Ha estat una festivitat on hem pogut recuperar la normalitat definitivament, superats els efectes sanitaris de la pandèmia. Aquella solemnitat amb la que ens trobàvem – i ens hem trobat de nou – per gaudir de les tradicionals Trobades de Barcelona – Memorial Jacques Henry o les activitats socials, culturals i esportives; destacant l'inici del 25è aniversari de la nostra Coral, amb una memorable interpretació del famós Rèquiem de Mozart. També per aplegar-nos, tant en la cerimònia civil com en la religiosa, per fer palès el record emocionat dels companys i companyes que ens han deixat.

En total, prop de 40 actes per a un Sant Raimon de Penyafort que ha permès demostrar de nou el dinamisme del nostre ICAB, erigit en el col·legi de tothom i en la casa de la ciència jurídica. Compteu amb la voluntat de la Junta de Govern de seguir impulsant la formació, el networking i la representativitat pública i social de la nostra professió. I ho farem, és clar, amb l'orgull de ser advocats i advocades; professionals d'avui amb el compromís, dedicació i rigor dels i les que ens han precedit en el meravellós i permanent repte de fer una societat més justa i de progrés.

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'ILLUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

Nº 345 | Febrer/Març 2023 | Continguts

ACTUALITAT	
06 Novetats legislatives	
10 Ampliació de la legislació	
SECCIÓ MÓN FISCAL 16	SECCIONS
ALERTES AL DRET A LA PRIVACITAT EN L'ERA DIGITAL 18	SANT RAIMON DE PENYAFORT 2023 24
SIN NOVEDADES EN LOS PAPELES DE PANDORA 20	ENTREVISTA A... Immaculada Barral, directora general de dret, entitats jurídiques i mediació a la Conselleria de Justícia, Drets i Memòria 48
LA CONDEMNIA EN COSTES EN L'ORDRE CONTENCIÓS ADMINISTRATIU ENFRONT DE DESESTIMACIONS PRESUMPTES: QUAN DAVID PAGA EL SILENCI DE GOLIAT 22	CARA A CARA 40
EL COL·LEGI ES MOU 34	ENTRE NOSALTRES 70
RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA 38	UN COP D'ULL 74
CRAJ 52	BIBLIOTECA 78
ADR 54	
GRUP DE L'ADVOCACIA JOVE 58	
ELS REPTES QUE PLANTEJA EL NOU IMPOST ESPECIAL SOBRE ELS ENVASOS DE PLÀSTIC NO REUTILITZABLES 62	

MÓN JURÍDIC

MónJurídic és una publicació editada per l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb la finalitat de ser l'òrgan informatiu i d'expressió dels seus col·legiats/des.

Edita

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca 283, 08037 Barcelona
www.icab.cat / icab@icab.cat

Consell Assessor

Rafael Audivert, *Dret Administratiu*
Ma Dolores Azcárraga, *Dret Tributari*
Lluís Batlló, *Dret Penal*
Silvia Solé López, *Dret Laboral*
Paola Tamborero Font, *Dret de Família*
Christian Herrera, *Dret Mercantil i Internacional*
Alexander Salvador, *IP/IT/Protecció de Dades*.

Directora de Món Jurídic

Susana Ferrer, *vicedegana. Dret contenciós-administratiu, Dret civil i Dret mercantil*.

Director de Comunicació i Publicacions

Xavi Salvatella i Mestres

Coordinadora Món Jurídic

Gema Mayol

Gabinet de Premsa

Roser Ripoll Alcon

Composició

Mònica Gil

Món Jurídic

Telèfon: 934 961 880
e-mail: monjuridic@icab.cat
anuncis: monjuridicanuncis@icab.cat

Han col·laborat en aquest número:

Susana Ferrer, Isidor García, Lluís Batlló, Francisco Javier Cornabella, José María Tovillas Morán, Caterina Bartrons Pou, Xavier Valls Aracil, Ivan Rodríguez Florido, Ernest Ferrer Clotet, Fundació Acció Solidària contra l'atur, Mercè Pigem i Rosa Barberà, Miquel Capuz i Andreu Van Den Eynde, Immaculada Barral, Paz Vallés Creixell, Carles Garcia Roqueta, José Rosell, Alberto Moral Sánchez, Andrés Eugenio López Berral; Laura Pla Cuesta; Eleni Katsouli; Ramon Felipo, Esteve Lamoglia Puig, Pilar Ferrer, Juanjo Climent, Patricia Sampera, Departament Internacional, Deontologia, Honoraris, Estrangeria i Torn d'Ofici, Centre ADR Mediació i Arbitratge, Departament de Formació, Comissió d'Advocats Sèniors.

Fotografia

Albert Muñoz Thuile i Miquel Coll

Disseny

Laia Guarro i Nomad Studio

Impressió

Rotimpres

Publicitat

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca, 283, 08037 Barcelona
Telèfon: 934 961 880
e-mail: marqueting@icab.cat

Dipòsit legal

B-16.273-83

ISSN

1135-9196

Les opinions recollides en els textos publicats a Món Jurídic pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Junta com a òrgan de govern de la institució.

USB FORMULARIOS Y ESQUEMAS PROCESALES - CATALUÑA

Una completa colección con **más de 2.000 Formularios y Esquemas** actualizados en febrero de 2023

Un sistema rápido, fiable y sencillo

Un producto imprescindible para aquellos profesionales que buscan **gestionar eficazmente su trabajo**

¡No te lo pierdas!

Incluye formularios de **Família Catalunya** y de **Propietat Horitzontal Catalunya**

¿Qué contiene?

Formularios

- FAMILIA Y SUCESIONES CATALUNYA
- PROPIETAT HORIZONTAL CATALUNYA
- CIVILES
Con todas las demandas adaptadas al Real Decreto-ley 20/2022, de 27 de diciembre, a la Ley Orgánica 8/2021, de 4 de junio, a la Ley 8/2021, de 2 de junio y a la Ley 17/2021, de 15 de diciembre
- CONCURSALES
Con todos los formularios actualizados conforme a la Ley 16/2022
- BANCARIOS
Modelos actualizados sobre IRPH, Cláusula suelo, Banco Popular, Multidivisa, etc.
- CONSUMO
Con formularios dedicados al caso Identat-Dentix o reclamaciones por viajes o eventos cancelados por el Covid-19
- PENALES
Incluidos los formularios de procedimientos de violencia sobre la mujer y menores
- CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVOS
- LABORALES
- JURISDICCION VOLUNTARIA

Todos los formularios recogen instrucciones generales para la presentación de escritos LexNET

Esquemas

- CUADROS DE PLAZOS Y ESQUEMAS DEL PROCESO CIVIL Y DE LA JURISDICCION VOLUNTARIA. LEY 1/2000 Y LEY 15/2015.
- LEY DE LA JURISDICCION SOCIAL: ESQUEMAS PROCESALES Y 338 CUESTIONES PRACTICAS
- ESQUEMAS PROCESALES DE LA JURISDICCION CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVA

¡Gastos de envío gratuitos!

Consíguelo ya en
bit.ly/USBCAT23

PRECIO OFERTA *Hasta el 31/03/2023

71,90€

+ IVA

PRECIO GENERAL

~~79,90€~~

+ IVA

Esta versión ya sí es compatible con el Sistema Operativo Macintosh [MACOS SIERRA (10.12) o superior] además de Windows.

Para un óptimo funcionamiento es necesaria la instalación previa de cualquier programa que permita la visualización de documentos .PDF y .DOC

NOVETATS LEGISLATIVES

SELECCIÓ DE NORMATIVA
DIVERSA (DES DEL 21 DE
DESEMBRE DEL 2022 AL
8 DE FEBRER DEL 2023)
ORDRE CRONOLÒGIC:

 Ley Orgánica 13/2022, de 20 de diciembre, por la que **se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal**, para agravar las penas previstas para los delitos de trata de seres humanos desplazados por un conflicto armado o una catástrofe humanitaria. BOE núm. 305 21/12/2022

 Ley Orgánica 14/2022, de 22 de diciembre, de transposición de directivas europeas y otras disposiciones para **la adaptación de la legislación penal al ordenamiento de la Unión Europea, y reforma de los delitos contra la integridad moral, desórdenes públicos y contrabando de armas de doble uso**. BOE núm. 307 23/12/2022

 Ley 27/2022, de 20 de diciembre, de **institucionalización de la evaluación de políticas públicas en la Administración General del Estado**. BOE núm. 305 21/12/2022

 Ley 28/2022, de 21 de diciembre, de **fomento del ecosistema de las empresas emergentes**. BOE núm. 306 22/12/2022

 Ley 29/2022, de 21 de diciembre, por la que **se adapta**

el ordenamiento nacional al Reglamento (UE) 2018/1727 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 14 de noviembre de 2018, sobre Eurojust, y se regulan los conflictos de jurisdicción, las redes de cooperación jurídica internacional y el personal dependiente del Ministerio de Justicia en el exterior. BOE núm. 306 22/12/2022

 Ley 31/2022, de 23 de diciembre, de **Presupuestos Generales del Estado** para el año 2023. BOE núm. 308 24/12/2022

 Ley 38/2022, de 27 de diciembre, para el **establecimiento de gravámenes temporales energético y de entidades de crédito y establecimientos financieros de crédito y por la que se crea el impuesto temporal de solidaridad de las grandes fortunas, y se modifican determinadas normas tributarias**. BOE núm. 311 28/12/2022

 Ley 39/2022, de 30 de diciembre, **del Deporte**. BOE núm. 315 31/12/2022

 Llei 9/2022, del 21 de desembre, **de la ciència**. DOGC núm. 8819 23/12/2022

 Llei 10/2022, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 5/2020, de **mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de**

l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear, i de creació de l'òrgan de govern del fons. DOGC núm. 8821 28/12/2022

 Llei 11/2022, del 29 de desembre, de **millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles**. DOGC núm. 8823 30/12/2022

 Real Decreto-ley 1/2023, de 10 de enero, de **medidas urgentes a la contratación laboral y mejora de la protección social de las personas artistas**. BOE núm. 9 11/01/2023

 Real Decreto 17/2023, de 17 de enero, por el que **se aprueba el Programa anual 2023 del Plan Estadístico Nacional 2021-2024**. BOE núm. 22 26/01/2023

 Real Decreto 31/2023, de 24 de enero, por el que **se modifica el Reglamento del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas**, aprobado por el Real Decreto 439/2007, de 30 de marzo, para dar cumplimiento a las medidas contenidas en el Estatuto del Artista en materia de retenciones. BOE núm. 21 25/01/2023

 Real Decreto 34/2023, de 24 de enero, por el que se modifican el Real Decreto 102/2011,

de 28 de enero, relativo a la **mejora de la calidad del aire**; el Reglamento de emisiones industriales y de desarrollo de la Ley 16/2002, de 1 de julio, de **prevención y control integrados de la contaminación**, aprobado mediante el Real Decreto 815/2013, de 18 de octubre; y el Real Decreto 208/2022, de 22 de marzo, sobre las garantías financieras en materia de residuos. BOE núm. 21 25/01/2023

 Real Decreto 36/2023, de 24 de enero, por el que se **establece un sistema de Certificados de Ahorro Energético**. BOE núm. 21 25/01/2023

 Real Decreto 37/2023, de 24 de enero, por el que se **modifica** el Real Decreto 1221/1992, de 9 de octubre, **sobre el patri-**

monio de la Seguridad Social. BOE núm. 21 25/01/2023

 Real Decreto 53/2023, de 31 de enero, por el que **se aprueba el Reglamento del Comité Español de Ética de la Investigación**. BOE núm. 27 01/02/2023

 Real Decreto 1022/2022, de 13 de diciembre, por el que **se regula la licencia de uso de la marca «Reservas de la Biosfera Españolas»**. BOE núm. 308 24/12/2022

 Real Decreto 1030/2022, de 20 de diciembre, por el que se modifica el Real Decreto 159/2021, de 16 de marzo, por el que **se regulan los servicios de auxilio en las vías públicas**. BOE núm. 305 21/12/2022

 Real Decreto 1039/2022, de 27 de diciembre, por el que **se modifican el Reglamento del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas**, aprobado por el Real Decreto 439/2007, de 30 de marzo, y el Reglamento General de **las actuaciones y los procedimientos de gestión e inspección tributaria y de desarrollo de las normas comunes de los procedimientos de aplicación de los tributos**, aprobado por el Real Decreto 1065/2007, de 27 de julio. BOE núm. 312 29/12/2022

 Real Decreto 1040/2022, de 27 de diciembre, por el que se modifican el Real Decreto 139/2020, de 28 de enero, por el que **se establece la estructura orgánica básica de los departamentos ministeriales**, y el Real Decreto 453/2020, de 10 de

DOCTORS MIRAVÉ **ODONTOLOGIA 360°**

Entre d'altres especialitats:

- Ortodòncia invisible
- Odontologia Infantil
- Odontologia Integrativa

Disposen d'un servei de gestió de l'ansietat dental

Serveis sense cost per col·legiats i familiars (mateix domicili):

- Visites Odontològiques
- Higiene dental anual
- Visites odontològiques urgència
- Rx intra-orals
- Tarifés preferencials per la resta de tractaments

C/Muntaner 239 Telf. 93 200 93 39

Ens hem unit, hem ampliat i seguirem creixent plegats

www.mirave.es

NOVETATS LEGISLATIVES

marzo, por el que **se desarrolla la estructura orgánica básica del Ministerio de Justicia, y se modifica el Reglamento del Servicio Jurídico del Estado**, aprobado por el Real Decreto 997/2003, de 25 de julio. BOE núm. 311 28/12/2022

 Real Decreto 1052/2022, de 27 de diciembre, por el que **se regulan las zonas de bajas emisiones**. BOE núm. 311 28/12/2022

 Real Decreto 1053/2022, de 27 de diciembre, por el que **se establecen normas básicas de ordenación de las granjas bovinas**. BOE núm. 312 29/12/2022

 Real Decreto 1055/2022, de 27 de diciembre, **de envases y residuos de envases**. BOE núm. 311 28/12/2022

 Real Decreto 1056/2022, de 27 de diciembre, por el que **se aprueba el Plan Director de la Red de Áreas Marinas Protegidas de España y los criterios mínimos comunes de gestión coordinada y coherente de la Red**. BOE núm. 313 30/12/2022

 Real Decreto 1057/2022, de 27 de diciembre, por el que **se aprueba el Plan estratégico estatal del patrimonio natural y de la biodiversidad a 2030**, en aplicación de la Ley 42/2007,

de 13 de diciembre, del Patrimonio Natural y de la Biodiversidad. BOE núm. 313 30/12/2022

 Real Decreto 1058/2022, de 27 de diciembre, sobre **revalorización de las pensiones del sistema de la Seguridad Social, de las pensiones de Clases Pasivas y de otras prestaciones sociales públicas para el ejercicio 2023**. BOE núm. 311 28/12/2022

 Real Decreto 1059/2022, de 27 de diciembre, por el que **se modifica el Real Decreto 590/2022, de 19 de julio, por el que se regula la concesión directa de subvenciones a determinadas entidades para la financiación del Sistema de Acogida de Protección Internacional**. BOE núm. 311 28/12/2022

 Real Decreto 1060/2022, de 27 de diciembre, por el que **se modifica el Real Decreto 625/2014, de 18 de julio, por el que se regulan determinados aspectos de la gestión y control de los procesos por incapacidad temporal en los primeros trescientos sesenta y cinco días de su duración**. BOE núm. 4 05/01/2023

 Decreto-ley 13/2022, de 25 de octubre, de **concesión de un suplemento de crédito a los presupuestos de la Generalitat de Catalunya para el 2022**. BOE núm. 6 07/01/2023

 Decreto-ley 14/2022, de 8 de noviembre, de **medidas urgentes para la reducción de la temporalidad, de fomento de la promoción interna y de agilización de la cobertura de puestos de trabajo con personas funcionarias de carrera**. BOE núm. 6 07/01/2023

 Decret llei 15/2022, de 20 de desembre, de **necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària**. DOGC núm. 8818 22/12/2022

 Decret 12/2023, de 24 de gener, de **reestructuració del Departament d'Interior**. BOE núm. 22 26/01/2023

 Decret 15/2023, de 31 de gener, de **reestructuració de l'Agència Catalana del Consum**. DOGC núm. 8846 02/02/2023

 Decret llei 16/2022, de 20 de desembre, de **mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni**. DOGC núm. 8818 22/12/2022

 Decret llei 17/2022, de 20 de desembre, pel qual s'estableixen **mesures d'adaptació a l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració, i per a la subrogació de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat** en el conveni regulador

del finançament i l'explotació de la xarxa d'abastament de la Llosa del Cavall. DOGC núm. 8823 30/12/2022

 Decret 365/2022, de 20 de desembre, pel qual s'estableixen els criteris d'aplicació de la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022, mentre no entrin en vigor els del 2023. DOGC núm. 8818 22/12/2022

 Corrección de errores de la Ley 20/2022, de 19 de octubre, de Memoria Democrática. BOE núm. 32 07/02/2023

 Resolución de 1 de diciembre de 2022, de la Secretaría de Estado de Función Pública, por la que se establece a efectos de cómputo de plazos, **el calendario de días inhábiles en el ámbito de la Administración General del Estado para el año 2023**. BOE núm. 301 16/12/2022

 Resolució 574/XIV del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 16/2022, de **mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni**. DOGC núm. 8844 31/01/2023

 Resolució JUS/4187/2022, de 29 de desembre, per la qual es fa pública la **convocatòria del procés selectiu extraordinari per a l'ingrés als cossos de gestió processal i administrativa, tramitació processal i administrativa, i auxili judicial de l'Administració de justícia**. DOGC núm. 8826 03/01/2023

 Orden HFP/1314/2022, de 28 de diciembre, por la que se aprueban el modelo 592 «**Impuesto especial sobre los envases de plástico no reutilizables. Autoliquidación**» y el modelo A22 «**Impuesto especial sobre los envases de plástico no reutilizables. Solicitud de devolución**», se determinan la forma y procedimiento para su presentación, y se regulan la inscripción en el Registro territorial, la llevanza de la contabilidad y la presentación del libro registro de existencias. BOE núm. 313 30/12/2022

 Orden HFP/1336/2022, de 28 de diciembre, por la que se modifica la Orden HAC/177/2020, de 27 de febrero, por la que **se aprueba el modelo 140, de solicitud del abono anticipado de la deducción por maternidad del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y se regula la comunicación de variaciones que afecten al derecho a su abono anticipado y otra normativa tributaria**. BOE núm. 313 30/12/2022

 Orden ISM/2/2023, de 11 de enero, por la que se modifica la Orden ESS/1187/2015, de 15 de junio, por la que se desarrolla el Real Decreto 625/2014, de 18 de julio, por el que **se regulan determinados aspectos de la gestión y control de los procesos por incapacidad temporal en los primeros trescientos sesenta y cinco días de su duración**. BOE núm. 11 13/01/2023

 Orden ACC/3/2023, de 13 de gener, per la qual s'aprova el model 593 "Impost sobre el

dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració. Autoliquidació", s'estableix la forma i el procediment per a la seva presentació, es crea el **Cens de l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració, es regula la inscripció en el Registre Territorial a Catalunya de les persones obligades tributàries per l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració i s'aprova el model de targeta d'inscripció**. DOGC núm. 8835 18/01/2023

 Ordre ECO/16/2023, d'1 de febrer, per la qual **es modifica el model 900, del gravamen de protecció civil**, aprovat per l'Ordre VEH/35/2016, de 19 de febrer, per la qual **s'aproven els models d'autoliquidació 510, de l'impost sobre els habitatges buits, i 900, del gravamen de protecció civil**. DOGC núm. 8848 06/02/2023

 Orden HFP/94/2023, de 2 de febrero, por la que se aprueban el modelo 795, «Gravamen temporal energético. Declaración del ingreso de la prestación», el modelo 796, «Gravamen temporal energético. Pago anticipado», el modelo 797, «Gravamen temporal de entidades de crédito y establecimientos financieros de crédito. Declaración del ingreso de la prestación» y el modelo 798, «Gravamen temporal de entidades de crédito y establecimientos financieros de crédito. Pago anticipado», y se establecen las condiciones y el procedimiento para su presentación. BOE núm. 28 03/02/2023.

AMPLIACIÓ DE LA LEGISLACIÓ

TÈCNICA LEGISLATIVA, NORMES OCULTES I PROPIETAT HORIZONTAL

Coordinat per Isidor Garcia

El DOGC del 30 de desembre del 2022 va publicar la “Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles.”

Tot i que cada vegada és més habitual que els legisladors ens regalin modificacions legals amagades en altres lleis, almenys en la majoria de les ocasions ens avisen en el títol de la llei corresponent o -si més no- en l'exposició de motius. Però, ens acabem de trobar amb un cas en què no ha estat així.

La proposició de llei que ha donat peu a la tramitació i aprovació de la llei referida es titulava inicialment (Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya de 4 d'agost de 2021) com a “Proposició de llei de millora urbana, ambiental i social dels barris i viles” i no feia cap referència al fet que dins del text articulat hi havia (com definitivament així ha estat també en el text finalment aprovat) una modificació del Llibre V del Codi Civil de Catalunya.

No diem que no sigui necessària la incorporació de la regulació d'un règim simplificat d'adopció d'acords en les comunitats de propietaris en propietat horitzontal per a instal·lacions d'energies renovables. El que diem és que podria, àdhuc caldria, haver-se plantejat que s'indiqués en el títol de la llei o -almenys- en l'exposició de motius, però aquesta tampoc ho assenyalava.

Ja estem acostumats, però, a què -arran la tècnica legislativa actual- ens haguem de vacunar cada dia que s'aprova i publica una nova llei. La nostra vacuna és no fer cas al títol ni a l'exposició de motius i començar llegint el text de les lleis per la part en què hi figuren les Disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals. A més, com que ens automediquem, no entrem en la marca de la vacuna (si la modificació d'una altra llei s'ha de fer mitjançant disposició addicional o mitjançant Disposició final) perquè el més important és assabentar-se del canvi normatiu.

Per això, en el cas que comentem, la Disposició Addicional Tercera de la llei afegeix, ni més ni menys que un nou article 553-25 bis del Codi Civil de Catalunya. L'article pretén regular un “règim simplificat d'adopció d'acords per a instal·lacions d'energies renovables” que va molt més enllà d'una mera regla de majories i quotes en la presa d'acords.

Per descomptat, com sigui que la norma prové d'una proposició de llei, no hi ha informes previs ni valoracions d'institucions que ens podrien haver ajudat a comprendre l'abast d'aquesta reforma legal, la seva motivació o les seves finalitats. En absolut ha estat així. Ni tan sols l'exposició de motius en fa esment, com ja hem indicat.

Evidentment, aquest nou article 553-25 bis comença fent referència als quòrums dels acords comunitaris (majoria simple del total de les quotes de participació dels propietaris que han participat en cada votació) però són acords d'implantació de sistemes d'energies renovables i llurs elements auxiliars que poden afectar elements comuns d'ús comú, per a usos comuns, però també, per a usos privats d'un o més veïns o per a usos mixtos, encara que comportin una modificació de la configuració exterior. I aquest mateix quòrum també afecta als acords de participació en la generació distribuïda compartida per mitjà de fonts renovables, l'agregació de la demanda o qualsevol altre definit per les directives europees, la participació en comunitats locals o ciutadanes d'energia i l'exercici dels drets derivats d'aquesta participació.

El fet que els acords puguin afectar espais d'ús comú que siguin d'ús privat, exigeix previsions específiques. Així, s'indica -d'una banda- que, si aquests sistemes d'energies renovables i llurs elements auxiliars, o una part d'aquests, situats en un espai d'ús comú, siguin d'ús privat d'un o més veïns de la comunitat, aquest o aquests no poden vincular exclusivament l'ús d'aquests sistemes. D'aquesta manera, els veïns de la comunitat que no hagin participat

en la votació inicial o que no s'hi hagin oposat es poden beneficiar de la instal·lació en un moment posterior, abonant l'import que es fixi.

Però, d'altra banda i, més important, cal tenir present que la norma determina una excepció que afecta als sistemes d'energies renovables que s'implantin en elements comuns d'ús privatiu: n'hi ha prou de complir amb la regulació urbanística aplicable, sense necessitat de l'aprovació de la comunitat de veïns. Una remissió normativa sorprenent i en blanc a la normativa urbanística que deroga "de facto" la norma de Dret privat prevista per a aquest tipus d'acords.

La reforma conclou parlant de la legitimació per a impugnar els acords (els propietaris que no han participat en la votació es poden oposar a l'acord per mitjà d'un escrit enviat a la secretaria, per qualsevol mitjà fefaent, en el termini de quinze dies des que els ha estat notificat.

Si passat el termini no han tramès l'escrit d'oposició, es considera que s'adhereixen a l'acord.) i establiment que als sistemes d'energies renovables per a usos comuns instal·lats en elements comuns no els és aplicable l'exoneració del pagament per oposició a l'acord.

Certament el règim jurídic és molt diferent del que -en aquesta matèria- s'ha incorporat a l'article 17.2 de la Llei estatal de propietat horitzontal mitjançant la "Llei 10/2022, de 14 de juny, de mesures urgents per a impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència". La llei catalana no demana doble majoria simple en la presa d'acords (de caps i quotes) - el que importa són les quotes-, aborda instal·lacions per a usos privatis d'un o més veïns o per a usos mixtos (no només per a usos comuns), no estableix un límit màxim d'import d'aquestes obres lligat al quòrum de majoria simple (la llei

estatal no permet que es superi la quantia de dotze mensualitats ordinàries de despeses comunes); i la norma catalana (anant molt més enllà en l'àmbit material de regulació que l'estatal) inclou la previsió de participació de la comunitat de propietaris en la generació distribuïda compartida per mitjà de fonts renovables, l'agregació de la demanda o qualsevol altre definit per les directives europees, la participació en comunitats locals o ciutadanes d'energia i l'exercici dels drets derivats d'aquesta participació.

El temps ens dirà si aquesta voluntat expansiva d'implantació d'energies renovables en la regulació catalana sobre comunitats propietaris és més eficient i efectivament genera o no problemes d'aplicació dins d'aquest àmbit normatiu. Mentrestant, esperem que algú expliqui aquesta reforma del Codi Civil de Catalunya que, tal com va entrar al Parlament ha estat aprovada: sense justificacions i sense esmenes.

PALAUET CASADES
Barcelona 1883

Espais exclusius per a la celebració del vostre esdeveniment en un edifici neoclàssic que és un referent indiscutible de l'arquitectura de l'Eixample.

Consulta els espais disponibles a www.icab.cat/palauetcasades o a marketing@icab.cat

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

RESSENYES JURISPRUDENCIALS

Coordinat per: **Lluís Batlló (Penal)**,
Francisco Javier Comabella (Laboral),
Ivan Rodriguez Florido (Contenciós-Administratiu).

PENAL

DELIMITACIÓ DEL DELICTE RELATIU A LA PROPIETAT INTEL·LECTUAL

Sentència núm. 546/2022, del 2 de juny, del Tribunal Suprem.

EITS, en la seva sentència de 2 de juny del 2022, analitza una qüestió tècnica de màxima importància, en relació amb el delictes relacionat amb la propietat intel·lectual.

El procediment que va donar lloc a la resolució, es va iniciar arran d'una denúncia de la Liga Nacional de Fútbol Profesional que és l'única entitat cessionària de les facultats de comercialització dels drets audiovisuals del Campionat Nacional de Lliga. La denúncia es va interposar contra el titular de diversos establiments on es venien retransmetent per televisió els partits de Lliga, sense l'autorització d'aquesta. El Jutjat del Penal, va condemnar per un delictes lleu relatiu al mercat i els consumidors, i la sentència va ser confirmada per l'Audiència Provincial, contra la qual es va interposar Recurs de cassació per part del Ministeri Fiscal, únicament per infracció de Llei, per inaplicació indeguda de l'article 270 del Codi Penal. Aquesta sentència és rellevant perquè delimita el bé jurídic dels dos delictes abans esmentats, contra els consumidors i contra la Propietat Industrial, en un assumpte que, en poques ocasions, arriba al Tribunal Superior. EITS no discuteix que els enregistraments i trans-

missions audiovisuals de les entitats de difusió formen part del contingut material del dret a la propietat intel·lectual. No obstant, la sentència assenyala que ha de determinar-se si la conducta dels que permeten, en un establiment públic, la visualització de les competicions esportives, sense haver abonat els drets corresponents, s'ha de castigar de conformitat amb l'article 270 del CP.

Per això, la sentència analitza si l'esmentada retransmissió es pot incardinar en algunes de les expressions recollides en la redacció de l'article contra la Propietat Intel·lectual: "obra o prestació literària, artística o científica" i conclou que "el futbol, per descomptat, no és literatura. Tampoc és ciència. És cert que en un partit de futbol hi pot haver fases o seqüències de valor estètic innegable, però interpretar aquests moments o seqüències de perfecció tècnica com a definició de notes d'un espectacle artístic pot transgredir els límits del principi de tipicitat."

Per aquesta raó, el TS considera, en el cas comentat, que la condemna per un delictes relatiu al mercat i els consumidors és correcte, atenent el principi de la legalitat.

LABORAL

CRITERIS APLICABLES PER A LA VALIDACIÓ DE LA MOBILITAT GEOGRÀFICA

STS 4637/2022, de 19 de desembre, del Tribunal Suprem (Sala Social)

La Sala Social del Tribunal Suprem unifica doctrina respecte la necessitat d'aplicar, o no, el procediment de mobilitat geogràfica (trasllat) previst a l'article 40 de l'Estatut dels Treballadors respecte

aquells empleats que han estat contractats per prestar els seus serveis a centres mòbils i itinerants, resolent que no cal seguir el procediment de trasllat.

El supòsit de fet fa referència a tres treballadors, contractats en les condicions abans indicades, adscrits a un parc de maquinària ubicat a Fuenlabrada (Madrid) que passen a estar adscrits a un altre parc de maquinària, aquest a Pancorbo (Burgos), a 328,8 km. de distància, quedant al marge del procediment col·lectiu de trasllat negociat per als treballadors amb centre de treball fix. Val a dir que els dies de treball anuals fora del taller ubicat al centre de Fuenlabrada d'aquests treballadors havia oscil·lat, segons l'any i el treballador, entre 20 i 88, en tot cas incloent alguns dies de desplaçament a l'estranger (Polònia).

El Jutjat Social n.º 2 de Móstoles va declarar injustificada la mobilitat geogràfica efectuada d'aquesta manera i va condemnar l'empresa a reintegrar-los al parc de maquinària de Fuenlabrada, sentència que va ser ratificada pel Tribunal Superior de Justícia de Madrid en Sentència de 27 de setembre de 2019 (rec. 275/2019), al desestimar el recurs de suplicació presentat per l'empresa.

Per a la fonamentació del recurs de cassació per a la unificació de doctrina, l'empresa va al·legar contradicció de la Sentència de la Sala Social del mateix Tribunal Superior de Justícia de Madrid de 3 de maig del 2019 (rec. 2/2019), referent a altres treballadors en condicions anàlogues a les dels actors -mateixa empresa i mateixa adscripció a Pancorbo, des de Fuenlabrada-, on s'havia pres la decisió exactament contrària, al validar aquest canvi.

L'Alt Tribunal considera que la doctrina correcta és la de la sentència de contrast, donat que "los trabajadores de

Aquesta PROposta és per a tu, de PROfessional a PROfessional

A Sabadell Professional treballem en PRO dels PROfessionals de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona. Innovem constantment la nostra oferta de productes i serveis per ajudar-te a aconseguir els teus objectius, protegir els teus interessos, impulsar iniciatives i proposar solucions financeres úniques, a les quals només poden accedir PROfessionals com tu. Solucions com aquesta:

Compte Sabadell Negocis Plus PRO

Pensat perquè autònoms, comerços i petites empreses es facin grans

Si vols conèixer tots els avantatges que t'ofereix el Compte Sabadell Negocis Plus PRO, contacta amb nosaltres i identifica't com a membre del teu col·lectiu i un gestor especialitzat t'explicarà detalladament els avantatges que tenim per a PROfessionals com tu.

T'esperem.

autos se incluyen, en la excepción prevista en el art. 40-1 del Estatuto de los Trabajadores; excepción que excluye a las empresas con centros móviles o itinerantes del ámbito de aplicación de las normas y reglas de movilidad geográfica que este art. 40 establece”

Al respecte, puntualitza que “el hecho de que hayan estado prestando también servicios en el Parque de Fuenlabrada no altera la realidad de la contratación suscrita en la categoría respectiva en construcción y conservación de vías de comunicación en centros itinerantes.”

I és que, segons el Suprem, “es evidente que en este sector, como ya indica el Convenio colectivo, el carácter móvil del trabajo es consecuencia de la inevitable temporalidad de la realización de su actividad, lo que implica que los trabajadores con centros itinerantes no siempre deban estar en obra o itinerancia. Como tampoco es relevante que sea en un mayor o menor número de días el que se presta dentro del parque para con ello alterar la itinerancia de centros de aquella contratación, si ello no se justifica en relación con la actividad en obra que en esos momentos tenga la empleadora.”

CONTENCIÓS ADMINISTRATIU

LA NECESSITAT D'ADHERIR-SE A L'APEL·LACIÓ PER TAL DE RESCATAR ELS MOTIUS IMPREJUTJATS EN PRIMERA INSTÀNCIA

Sentència núm. 1.648/2022, de 14 de desembre del 2022, de la Secció Segona de la Sala Contenciós Administrativa del Tribunal Suprem (rec. 1.303/2021, Ponent: José Antonio Montero Fernández)

En ocasions, un recurrent en primera instància pot veure estimat el seu recurs contenciós administratiu per uns

determinats fonaments i que d'altres quedin sense pronunciament exprés per part del Jutjat. Un cop plantejada l'apel·lació per l'altra part, sorgeix el dubte sobre què ha de fer la part beneficiada en primera instància més enllà d'una evident oposició. L'article 85.4 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (LJCA) preveu que en l'escrit d'oposició, la part apel·lada “també es pot adherir a l'apel·lació, raonant els punts en què cregui que li és perjudicial la sentència.”

La sentència comentada porta causa d'un recurs contenciós administratiu contra una liquidació de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU). En primera instància, el Jutjat va estimar totalment el recurs per inexistència d'increment de valor en la transmissió dels terrenys, però no es va pronunciar sobre el fonament del recurrent relatiu a l'aplicació d'un coeficient de correcció pel caràcter no edificable de les parcel·les.

L'organisme de gestió tributària va recórrer en apel·lació i el particular, beneficiat per la sentència en primera instància, no es va adherir al recurs sinó que va formular oposició i va demanar, subsidiàriament, que es pronunciés directament el TSJ sobre els motius imprejutjats en primera instància o que acordés la retroacció de les actuacions. El TSJ de la Comunitat Valenciana va estimar el recurs i va rebutjar entrar en els arguments imprejutjats al·legant que el fet que l'apel·lat no hagués promogut l'adhesió a l'apel·lació l'impedia entrar a enjudiciar altres motius d'impugnació esgrimits en la seva demanda i no examinats en la sentència apel·lada, sentència que, d'altra banda, atès que no va formular l'adhesió, va consentir.

Aquesta qüestió ha arribat al Tribunal Suprem que va apreciar interès cassacional objectiu perquè la sentència d'instància interpretava i aplicava aparentment amb error i com a fonament de la seva decisió la doctrina constitucional. El recurrent invocava com a contrast la sentència núm. 103/2005

dictada pel Tribunal Constitucional, de 9 de maig del 2005 (rec. d'empara 467/2001) en la qual s'afirma que “no pot exigir al recurrent que s'adhereixi a l'apel·lació sent la Sentència favorable, quan l'art. 85.4 LJCA exigeix perjudici per a poder adherir-se a l'apel·lació.”

Sens perjudici de l'anterior, el Tribunal Suprem, mitjançant la sentència referenciada, ha considerat que ha d'interpretar-se l'art. 85.4 de la LJCA en el sentit que és necessari que el recurrent en la primera instància s'adhereixi al recurs d'apel·lació interposat per l'Administració demandada –en el supòsit en el qual hagi obtingut una sentència totalment estimatòria que cregui que pogués ser-li perjudicial, encara favorable a les seves pretensions, però que hagi deixat imprejutjats algun dels motius d'oposició a l'acte recorregut per considerar innecessari la seva anàlisi–, perquè aquests motius puguin i hagin de ser examinats en la sentència que estimi el recurs d'apel·lació.

Reconeix el Tribunal que no estem en el supòsit contemplat en l'art. 85.4 de la LJCA, atès que la sentència estimatòria en primera instància no causava cap perjudici, però recorda que la naturalesa de l'adhesió és la d'un recurs d'apel·lació autònom i aquest es configura com un requisit processal per tal d'accionar degudament els fonaments imprejutjats en segona instància.

Sens perjudici d'això, el Tribunal Suprem aprecia que el recurrent també havia sol·licitat subsidiàriament la retroacció de les actuacions al Jutjat. En aquest sentit, la sentència declara que “es vulnera el principi de tutela judicial efectiva per no haver retrotret les actuacions perquè el Jutjat es pogués pronunciar sobre aquestes qüestions, donant satisfacció al principi de tutela judicial efectiva, que, per descomptat, es vulnera quan es deixa imprejutjats motius o causes fetes valer correcta i legitimament sense obtenir cap resposta judicial.” Per l'anterior, estima el recurs de cassació únicament pel que fa a la negativa a retrotraure les actuacions.

1/6

Este número es indicativo del riesgo del producto siendo 1/6 indicativo de menor riesgo y 6/6 de mayor riesgo.

Banco Santander está adscrito al Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito. Para depósitos en dinero el importe máximo garantizado es de 100.000 euros por depositante en cada entidad de crédito.

En el Santander os tenemos en cuenta.

Por ello, tenemos una cuenta que se adapta a ti: la **Cuenta Corriente Colectivos del Santander**, sin comisión de administración ni mantenimiento de la cuenta¹, sin comisión por transferencias en euros, nacionales y y UE realizadas por internet, banca móvil o cajeros.

No aplica a urgentes e inmediatas, y con las tarjetas*:

- **Tarjeta Crédito Santander**
Todo lo que necesitas en una única tarjeta.
- **Tarjeta Débito Santander²**
Sin comisión de emisión ni de mantenimiento.

También tenemos una **oferta preferente de financiación** para ti.

Infórmate en el **915 123 123** o en nuestras oficinas.

1. Cuenta no remunerada. TIN 0% **TAE 0%**. Para un supuesto de que se mantenga de forma constante durante 1 año un saldo diario de 7.000€, aplicando un tipo de interés nominal anual de 0% y una comisión de mantenimiento de 0€. 2. Concesión de la tarjeta sujeta a previa aprobación del Banco. Esta tarjeta permite el pago aplazado. Ten en cuenta que, si eliges una cuota demasiado baja, tu deuda puede alargarse en el tiempo más de lo previsto, ya que la cuota mensual se destinará en primer lugar al pago de intereses y comisiones y en una cantidad menor a la amortización del capital. Recuerda usar tu tarjeta de crédito de forma responsable. El uso abusivo de financiación implica un riesgo de sobreendeudamiento con consecuencias a largo plazo que pueden afectar a tu planificación financiera.

*Consulta resto de condiciones en tu oficina más cercana.

NO HAY LÍMITES A LAS EXCEPCIONES QUE PUEDE FORMULAR EL RESPONSABLE TRIBUTARIO AUNQUE HAYA SIDO ADMINISTRADOR SOCIAL DEL OBLIGADO PRINCIPAL

José María Tovillas Morán
Catedràtic de Dret Financer i Tributari
de la Universitat de Barcelona
Col·legiat Núm: 20.114

Excepciones a la derivación de responsabilidad tributaria

Los artículos 42 y 43 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria (en adelante, LGT) enumeran los supuestos de responsabilidad tributaria solidaria y subsidiaria que conllevan la obligación de personas y entidades diferentes de los contribuyentes o de los retenedores a satisfacer las deudas tributarias de estos últimos. Algunos de los casos tipificados como de responsabilidad solidaria (que permiten a la AEAT dirigirse contra el patrimonio del responsables sin que sea necesaria la previa declaración de fallido del obligado principal) derivan de la cooperación del presunto responsable en la comisión de una infracción tributaria por el contribuyente o en la sucesión en la explotación de una actividad económica por lo que estos presupuestos

de responsabilidad nacen con bastante frecuencia en el tráfico jurídico.

Las importantes consecuencias para el patrimonio de los responsables tributarios de la declaración por los órganos de recaudación tributaria de la condición de responsables tributarios hace que los mismos empleen el trámite de audiencia previa a la derivación de responsabilidad para introducir los argumentos necesarios para evitar la atribución de tal condición y defender sus intereses legítimos.

En relación con los argumentos oponibles por los presuntos responsables tributarios ante una potencial derivación de responsabilidad tributaria se ha planteado la duda desde hace años sobre qué motivos de excepción podían oponerse. En especial, si se podían alegar únicamente cuestiones relativas a la legali-

dad del acto de derivación de responsabilidad (si las causas del nacimiento de la responsabilidad tributaria efectivamente se habían producido; si el procedimiento de derivación había sido tramitado correctamente) o si también se podían alegar cuestiones propias de la deuda tributaria principal (prescripción de la obligación tributaria principal; ilegalidad de las infracciones declaradas; ilegalidad del procedimiento de comprobación desarrollado; causas de exención de rentas o ventajas fiscales aplicables).

Esta problemática ha obligado a intervenir al Tribunal Constitucional en, al menos, tres ocasiones para pronunciarse sobre el ámbito de las posibilidades impugnatorias de los responsables tributarios ya sean solidarios o subsidiarios (STC 85/2006, de 27 de marzo; STC 39/2010, de 29 de julio; y STC 140/2010, de 29 de julio). En las mismas, el intérprete supremo de la Constitución se ha basado en el derecho fundamental a la tutela judicial efectiva para reconocer a los responsables “el derecho de defensa contradictoria mediante la oportunidad de alegar y probar procesalmente sus derechos e intereses”.

En virtud del contenido de estas sentencias del Tribunal Constitucional se ha redactado el art.174.5 LGT (“En el recurso o reclamación contra el acuerdo de derivación de responsabilidad podrá impugnarse el presupuesto de hecho habilitante y las liquidaciones a las que alcanza dicho presupuesto, sin que como consecuencia de la resolución de estos recursos o reclamaciones puedan revisarse las liquidaciones que hubieran adquirido firmeza para otros obligados tributarios”).

Este artículo ha sido interpretado recientemente por el Tribunal Supremo en la Sentencia 1440/2022, de 7 de noviembre (recurso 7939/2020) en el sentido de que la lectura de esta norma permite concluir que el ordenamiento jurídico ha otorgado al interesado el derecho a reaccionar plenamente, no solo frente al acuerdo de derivación de responsabilidad, sino también ante la liquidación que se practicó al deudor principal y que está en el origen del acuerdo de derivación. Así, se puede afirmar que el responsable puede combatir tanto el acto de derivación de responsabilidad como la propia liquidación en que tiene su origen porque la derivación es un procedimiento autónomo al que le resultan de aplicación las normas comunes y en el que el trámite de audiencia es esencial y, obviamente, no excluye la potestad de alegar y aportar cualquier medio de prueba admitido en derecho.

Sin embargo, la reacción del presunto responsable no tiene capacidad para modificar los parámetros cuantitativos y cualitativos definitivamente establecidos respecto de los deudores principales en cuanto tales. Es decir, que no existe una extensión de los efectos de los recursos o de las reclamaciones entre el responsable derivado y el deudor principal. Tal ausencia de extensión de efectos se justifica por el carácter autónomo del procedimiento de derivación de responsabilidad respecto del seguido frente al deudor principal. La aparente claridad de esta norma no obsta a que la misma pueda resultar injusta y contraria al principio de buena administración, ya que no aparece ajustado a la legalidad y produciría un enriquecimiento injusto de la Administración tributaria, que la posible prescripción de la obligación tributaria principal acreditada, por el llamado a ser responsable, no pueda beneficiar al responsable principal. Este mismo razonamiento se produciría si se acredita por el responsable la aplicabilidad de una exención o de una ventaja fiscal que afecta al importe de la cuota tributaria principal.

El responsable es el administrador social

Las reflexiones anteriores no quedan exceptuadas, limitadas o restringidas por la circunstancia de que la persona declarada responsable sea administradora de la entidad a la que se giraron las liquidaciones o a las que se impusieron las sanciones derivadas (FJ Quinto STS 1440/2022). Esta postura del Alto Tribunal se basa en una interpretación literal de la norma y en una interpretación sistemática de la misma ya que el procedimiento de derivación de responsabilidad es un procedimiento autónomo del seguido con el deudor principal y por el hecho de que la liquidación efectuada al obligado principal no puede considerarse como un acto consentido y firme para un responsable que ha planteado el recurso o reclamación procedentes contra los acuerdos correspondientes.

En resumen, ante el administrador social se abren diversas formas posibles de reacción frente a la derivación de responsabilidad tributaria solidaria o subsidiaria como son la impugnación del contenido de las liquidaciones, que constituyen el presupuesto de la sanción, el cuestionamiento de la comisión de la infracción tributaria misma, por parte del deudor principal, o la contestación de la parte de la decisión administrativa en la que se imputa al administrador como tal las acciones u omisiones típicas que determinaron o contribuyeron decisivamente a la comisión de la infracción finalmente sancionada. ¹⁴

ALERTES AL DRET A LA PRIVACITAT EN L'ERA DIGITAL

Anàlisi de les recomanacions de l'Alt Comissionat de l'ONU, per protegir els drets humans en general, i el dret a la privacitat en particular, davant les amenaces que poden representar les eines digitals que es desenvolupen de forma imparable.

Caterina Bartrons Pou
Col·legiada Núm: 31.356
Vocal de la Secció TIC de l'ICAB

Avui en dia, gent de tot el món és testimoni d'impressionants desenvolupaments tecnològics, així com d'innovacions que milloren la vida de les persones i impulsen les economies. Al mateix temps, però, també estan experimentant com les eines digitals poden tornar-se en contra seva, exposant-les a noves formes de seguiment, elaboració de perfils o control. Garantir el respecte i la protecció del dret a la privacitat pot comportar un paper central en la gestió de les noves amenaces digitals als Drets Humans, que estan íntimament vinculats a les dades personals que alimenten els motors de les societats digitalitzades.

Aquest és el missatge que deriva de l'informe de l'Oficina de l'Alt Comissariat de les Nacions Unides per als Drets Humans referent al dret a la privacitat en l'era digital. En l'informe s'hi analitzen les tendències i els desafiaments recents relacionats amb el dret a la privacitat i es centra, en particular, en 3 punts rellevants: el primer, al voltant de l'abús d'eines de hacking, el segon, sobre el paper clau del xifrat per a garantir el dret a la privacitat i altres drets, i el tercer, en relació amb l'àmplia difusió de la vigilància en els espais públics.

- Referent al hacking, si bé aquestes eines s'implementen per a combatre els delictes de terrorisme, el software de hacking o software espia ha estat també utilitzat per motius il·legítims, inclosa la repressió d'opinions crítiques o dissidents i contra aquells qui les expressen. Han estat nombrosos els casos de periodistes, figures polítiques de l'oposició i defensors de Drets Humans que n'han estat víctimes.

Certament el hacking té diferents nivells d'intrusió: si bé obtenir el control total d'un telèfon mòbil o d'un ordinador ajuda a definir una imatge detallada de la vida de les per-

GARANTIR EL RESPECTE I LA PROTECCIÓ DEL DRET A LA PRIVACITAT POT COMPORTAR UN PAPER CENTRAL EN LA GESTIÓ DE LES NOVES AMENACES DIGITALS ALS DRETS HUMANS (...)

sones espiaades, el software de hacking també pot accedir a altres dispositius connectats, com dispositius tecnològics portàtils o vehicles, els quals poden proporcionar informació addicional, incloent informació de salut, d'ubicació, o de qual-sevol altra mena. A més, els dispositius equipats amb càmeres o micròfons, com els televisors, també poden convertir-se en eines de vigilància audiovisual. D'aques-

ta manera, és clar que de forma indirecta el software no només afecta a la persona espiaada, sinó que es fa extensiu als seus contactes o fins i tot, a terceres persones.

És per això que, segons l'informe, el hacking hauria de ser utilitzat únicament com a últim recurs, quan totes les altres mesures menys intrusives s'haguessin esgotat o haguessin demostrat ser inútils, i en cas d'utilitzar-se, se n'hauria de limitar l'abast i la durada. Les mesures també haurien d'estar subjectes a una rigorosa supervisió independent, essent indispensable l'aprovació prèvia per part d'un òrgan judicial.

- D'altra banda, es posa també atenció en les restriccions que poden fer-se de sistemes de xifrat. Convé destacar

que el xifrat és un facilitador clau de la privacitat i de la seguretat en línia i és essencial per a salvaguardar els drets, incloent el dret a la llibertat d'opinió i expressió, la llibertat d'associació i reunió pacífica, la seguretat, la salut i la no discriminació. El xifrat garanteix que les persones puguin compartir informació lliurement, sense haver de preocupar-se de què la seva informació sigui coneguda per d'altres, ja siguin autoritats estatals o ciberdelinqüents.

Malgrat els seus beneficis, els governs a vegades restringeixen l'ús de l'criptació, per exemple, per motius de protecció de la seguretat nacional i la lluita contra el crim, i recentment, varis Estats han començat a imposar obligacions generals de monitoratge per als proveïdors de comunicacions digitals, inclosos aquells que ofereixen serveis de comunicacions encriptades. Aquestes imposicions podrien obligar als proveïdors a abandonar el xifrat sòlid d'extrem a extrem o a identificar solucions alternatives molt problemàtiques. Aquest aspecte fa tèmer que un cop aplicat en la jurisdicció d'un Estat, es pugui convertir en part del software utilitzat en altres parts del món.

L'impacte de la majoria de les restriccions d'criptació sobre el dret a la privacitat i els drets associats és desproporcionat i sovint afecta no només a la persona que n'és objecte, sinó també a la població en general.

- En relació a la vigilància del públic i la vigilància dels llocs públics, també s'hi reflexiona a fons. S'ha constatat que les càmeres de vigilància desplegades per a monitoritzar carrers, estacionaments, centres de transport i altres llocs públics s'han tornat massa habituals en molts països.

A més dels sistemes de vigilància operats per l'Estat, s'ha de sumar que algunes empreses tenen eines de vigilància integrades per a ús privat, amb funcions dedicades a informar incidents a les autoritats i inclús atorgar-los accés directe als seus fluxos de dades. D'aquesta manera, l'espai públic que roman sota vigilància s'amplia enormement, alhora que es pot vulnerar la transparència, la supervisió i la rendició de comptes.

En els darrers anys, les capacitats de les càmeres de vigilància ha augmentat de forma dràstica amb l'addició de capacitats sofisticades d'anàlisi de vídeo. A més, l'ús de drons amb fins de vigilància s'ha normalitzat en molts països, en els quals s'utilitzen per a monitoritzar protestes o altres reunions.

Sota el terme de ciutats intel·ligents o smart cities s'estan desenvolupant cada vegada més iniciatives basades en dades per a remodelar els espais urbans. A més, les dades que aparentment puguin semblar anònimes sovint poden no ser-ho, per exemple quan les càmeres monitoritzen

fluxos de dades de tràfic i aquestes després poden ser reutilitzades per a rastrejar les persones.

La vigilància sistemàtica de persones en l'espai públic en línia i fora de línia, sobretot quan es combina amb formes addicionals d'analitzar i connectar la informació obtinguda amb altres fonts de dades, constitueix una interferència amb el dret a la privacitat i també pot tenir efectes molt perjudicials en altres Drets Humans.

AQUEST INFORME ESDEVÉ INDISPENSABLE PER REFLEXIONAR DE FORMA CRÍTICA AL VOLTANT DE LA CONFIGURACIÓ DE LA TECNOLOGIA I L'ÚS D'AQUESTA EN SOCIETATS DIGITALITZADES SENSE VULNERAR EL DRET A LA PRIVACITAT O ALTRES DRETS HUMANS

L'anterior condueix a reflexionar-hi seriosament, essent essencial que els Estats que recorren a l'ús de la vigilància pública avaluin prèviament si aquest tipus d'ingerència és imprescindible per a una finalitat legítima i a més, si l'ús és proporcional.

Al voltant de les citades qüestions se centra aquest informe, que resulta indispensable per afavorir una reflexió crítica necessària al voltant de com configurar la tecnologia i l'ús d'aquesta en societats digitalitzades sense vulnerar el dret a la privacitat o altres drets humans.

En efecte, som coneixedors de casos com els del programa Pegasus, que no només s'ha utilitzat contra delinqüents, sinó també per espionar al Departament d'Estat dels Estats Units, 13 caps d'Estat, i nombrosos advocats, acadèmics, periodistes i polítics. Per tant, són eines que posen en perill les persones i els seus drets més fonamentals i és per això que es fa urgent consensuar a nivell mundial una Carta de Drets Digitals que situï les persones i els seus Drets Humans universals en el centre, en línia amb el que proclama la UE en la Declaració Europea sobre els Drets i Principis Digitals per a la Dècada Digital publicada el passat 15 de desembre del 2022 (European Declaration on Digital Rights and Principles for the Digital Decade). ¹⁴

SIN NOVEDADES EN LOS PAPELES DE PANDORA

El autor expone una detallada evolución histórica del fenómeno de los denominados paraísos fiscales, desde su aparición en los años 60, hasta la Directiva de Intereses y los cambios producidos en los años posteriores.

Xavier Valls Aracil
Col·legiat Núm: 22.356
Secretari de la Secció de Dret
Internacional i de la UE de l'ICAB

Hace aproximadamente algo más de un año se publicaron en los medios de comunicación algunos documentos donde se podía ver el nombre de personas conocidas del mundo del deporte, negocios, arte y otros muchos sectores que habían tenido en el pasado alguna relación con los denominados paraísos fiscales.

En realidad, no es nada nuevo. Muy al contrario, a un especialista en fiscalidad internacional le da la sensación de estar viendo la misma película por decena vez. En lo que sigue, algunos comentarios para entender qué es lo que está pasando desde hace unos años.

En primer lugar, no hay una definición de paraíso fiscal. Habitualmente era un país de pequeña superficie, con pocos habitantes, una economía poco desarrollada y con muy baja productividad. Un poco de agricultura, pesca y quizás algo de turismo. Era un país aislado de las rutas normales del capital e inversiones. Nadie sabía ni que existían. No tenían impuestos (los que habitualmente nos suenan como el IVA, el IRPF, el Impuesto sobre Sociedades, etc.) porque tampoco los necesitaban. Las administraciones de estos países no gastaban en el sistema educativo, ni en sanidad, ni en infraestructuras. Todo se financiaba en base a unos pocos impuestos especiales, aranceles a la importación y alguna cosita más.

Esto cambió a finales de los años 60 del siglo pasado. En esos años en EEUU hay un incremento continuado y regular de impuestos directos – para financiar la Great Society del presidente Lyndon B. Johnson, la guerra de Vietnam y el viaje a la luna – que gravan los beneficios de las sociedades y de las personas (IRPF e Impuesto sobre Sociedades). Hasta ese momento, no solo en EEUU sino también en casi todos los países de alta productividad en el mundo

(países industrializados), el sistema fiscal se basaba principalmente en los impuestos sobre las nóminas, aranceles a las importaciones, impuestos especiales y sobre consumo y algo sobre el patrimonio. Pero en los años 60 se empieza a hablar del estado del bienestar y esto no es posible sin un incremento enorme de la carga fiscal. El nuevo estado social se convierte así en un estado fiscal.

Estos paraísos fiscales ofrecían entonces un producto que tendrá mucho éxito (el objetivo era ganar algo de dinero de forma indirecta, aunque no fuera mucho): Acumular el patrimonio y las rentas de gente de países “ricos” en el sistema bancario de sus países (que a su vez se integra en el sistema bancario de los países ricos ya que estos países no desarrollan un sistema bancario alternativo), y para ello ofrecen dos ventajas: 1) Impuestos cero o casi cero por la renta generada desde sus países así como sobre el patrimonio acumulado en esos países; 2) No transmitir esta información sobre las rentas y patrimonio acumulado a los otros países del mundo que puedan necesitar esta información (los “países ricos”). Este secreto es muy importante ya que el sistema fiscal de los países industrializados se basa en la tributación de la renta mundial o patrimonio mundial por lo que en la práctica, para un residente en España tener el patrimonio o las rentas que se generan cada año en uno de esos países no es nada útil si finalmente deben declararlo en sus países de residencia en base a la tributación de la renta mundial, ya que el resultado final es siempre la carga fiscal del país de residencia, con deducción, si corresponde, de los impuestos pagados en el extranjero. La verificación por la administración tributaria (esto es, control) de las declaraciones hechas en España u otros países de nuestro entorno era del todo imposible por la no colaboración de estos países. De este modo, la aplicación del principio de tributación de la renta mundial era casi imposible de aplicar en el caso de contribuyentes no honestos.

Para evitar estas “ofertas” de estos países en los años 60 en EEUU se aprueba una legislación antiabuso para evitar que los beneficios y las rentas se trasladen a estos países (conceptos nuevos como CFC rules, thin capitalisation, etc.). Esta legislación llega a Alemania en 1973 con el Aussensteuergesetz y a España en los años 90.

Con los años la manera de esconder el dinero se hace más compleja, pero en realidad el producto es el mismo: aparentar que en esos países hay una actividad económica normal de modo que, utilizando uno de los principios de la fiscalidad internacional, que es que la tributación de la actividad empresarial solo debe tributar en el país desde donde se realiza (al haber un establecimiento permanente), al propietario de este patrimonio o renta no deba declararlo en su país de residencia, siempre que no haya una distribución de dividendos al socio español, claro está. Para ello se crean muchas entidades en esos países para aparentar que allí hay una actividad económica real (aunque en muchas ocasiones no había ni un solo papel, ni incluso el nombre de los propietarios de los negocios eran sabidos por las administraciones de estos países).

Durante muchos años las administraciones de los países industrializados no toman ninguna decisión al respecto por el sencillo motivo de que políticamente no era una prioridad en ningún estado. El dinero bunkerizado en estos países acababa siendo siempre invertido en los países industrializados. También hay que decir que utilizar estos países no estaba prohibido, aunque ya se puede intuir que de alguna manera en estas operaciones había un ánimo de mala fe. A final de los años 80 del siglo pasado ya empieza a haber algún cambio, pero limitado a controlar el lavado de dinero de las actividades criminales, sobre todo del narcotráfico (ya lo dice Tom Cruise en la película *The Firm*, “si quieres perseguir el crimen organizado, persigue su dinero y sus abogados”).

A finales de los 90 en Europa ya hay cambios muy importantes, que fructifican en 2003 en la denominada Directiva de Intereses. Por vez primera se establece un sistema automático y espontáneo de intercambio de información entre administraciones fiscales nacionales dentro de la EU, aunque limitada a los intereses de los depósitos bancarios (y que necesitará unos 10 años en ser del todo operativa, todo hay que decirlo). Mario Monti, presidente de la EU-Co-misión, ya dijo en aquel entonces “The climate is changing”.

Los cambios importantes tienen lugar estos últimos 15 años. Por primera vez EEUU le reclama a Suiza (un paraíso fiscal algo especial, que no casa con la descripción hecha anteriormente de los paraísos fiscales ya que el mundo del paraíso fiscal en Suiza es paralelo al mundo

de una de las economías más industrializadas y ricas del mundo) una lista de los ciudadanos americanos que tienen patrimonio en Suiza, ya que en EEUU se aplican dos criterios de tributación a la vez, lo que es un caso excepcional. Su tributación se basa en la residencia (lo habitual en nuestros países, lo que significa que dejo de tributar por la renta o patrimonio mundial en España si abandono España y voy a otro país). En EEUU, por el contrario, la tributación toma como base no solo la residencia sino también la nacionalidad (y por este motivo en EEUU es habitual que haya personas que compren nacionalidades de otros países, y renunciar a la americana para así poder salir de la tributación de EEUU). Suiza se negó a aportar esta información y EEUU la amenazó: “O aportáis la información que os pedimos o no podréis acceder el mercado de capitales de EEUU nunca jamás, ni tampoco hacer negocios en nuestro país. Seréis un estado paria en el mundo de los negocios”. Evidentemente, Suiza capituló sin rechistar. A partir de aquí, con el apoyo político (en el ámbito de la OCDE) y junto a los cambios que habían dentro de la UE para ampliar el sistema automático de información tributaria se empezó a hacer una “black list” de estados “no colaborativos” con los estados industrializados. Poco a poco estos estados empezaron a cambiar (como el caso de Andorra), y por este motivo los jueces españoles pueden condenar a defraudadores fiscales españoles gracias a que ahora pueden destruir la presunción de inocencia del contribuyente defraudador por las pruebas aportadas desde Andorra y otros estados similares. Antes esto no era posible.

Los cambios más recientes van en dos direcciones: 1) Perseguir la corrupción política (acumular dinero robado en muchos países por parte de anteriores gobernantes o funcionarios); 2) Destruir la apariencia de realidad económica de muchos de estos negocios con sede en estos paraísos fiscales.

Es la denominada “substance over form”. En derecho tributario (como rama del derecho público, no privado) lo importante no es la apariencia, sino la realidad.

Todavía queda un área donde ni social ni judicialmente se ha debatido: El rol de los asesores legales en estas operaciones. Casi todos ellos están en los países industrializados (el asesoramiento legal en los paraísos fiscales es inexistente o muy rudimentario y se limitan a cobrar algunos honorarios de las decisiones que se toman en los despachos de los países industrializados). Por ahora los jueces no han querido entrar en esta materia, su prioridad - por ahora - son los contribuyentes, aunque es muy probable que este sea el nuevo conflicto de los próximos años. ¹⁴

LA CONDEMNNA EN COSTES EN L'ORDRE CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU ENFRONT DE DESESTIMACIONS PRESUMPTES: QUAN DAVID PAGA EL SILENCI DE GOLIAT

L'autor fa una acurada reflexió sobre la falta de previsió legal del legislador en aquest supòsit que el Tribunal Suprem al·lega per justificar l'aplicació de la regla general del criteri de venciment objectiu, i planteja un altra interpretació possible atès que poques qüestions generen tants dubtes –de dret o de fet– com el silenci de l'Administració.

Dr. Iván Rodríguez Florido
Col·legiat Núm: 44.538

I.- EL CRITERI GENERAL DEL VENCIMENT OBJECTIU

Des de la reforma realitzada l'any 2011 a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa (LJCA), en matèria de costes processals regeix el criteri del venciment objectiu pel qual, en primera o única instància, s'imposaran les costes a la part que hagi vist rebutjades totes les seves pretensions, llevat que s'aprecii i així ho raoni l'òrgan jurisdiccional, que el cas presenta seriosos dubtes de fet o de dret. Per contra, per als supòsits d'estimació o desestimació parcial, el criteri general és la no imposició, tret que s'aprecii mala fe o temeritat (art. 139 LJCA).

Aquest criteri del venciment objectiu com a regla general va canviar la tradicional pràctica de la no imposició de les costes en l'ordre contenciós administratiu que es preveia en la Llei de la jurisdicció de 1956. Tal com es dedueix de l'exposició de motius de la Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilitació processal que va modificar la LJCA, aquesta mesura estava orientada a limitar l'ús abusiu d'instàncies judicials.

Certament, resulta qüestionable aquesta justificació si tenim en compte que a l'ordre contenciós administratiu, jurisdicció capital en l'Estat de Dret, li correspon la missió de controlar la legalitat de l'activitat administrativa, i garantir els drets i els interessos legítims dels ciutadans davant les extralimitacions de l'Administració. Una jurisdicció en la qual, normalment, el ciutadà assumeix

el paper de David enfront d'un Goliat dotat d'exorbitants prerrogatives i que compta amb la presumpció de validesa dels seus actes.

II.- LA IMPOSICIÓ DE COSTES EN LES IMPUGNACIONS D'ACTUACIONS PRESUMPTES

Més enllà d'aquest debat amb caràcter general, cal preguntar-se si en determinats recursos particulars aquest criteri del venciment objectiu ha de modular-se, per exemple, en aquells en els quals s'impugna jurisdiccionalment una desestimació presumpta. Tal com ens demostra la pràctica administrativa, si bé les administracions públiques tenen l'obligació legal de resoldre tot procediment administratiu (art. 21 Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques; art. 53 Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya) a vegades els ciutadans es veuen abocats a acollir-se al silenci administratiu per a acudir a la via jurisdiccional en defensa dels seus interessos. No sembla lògic que, en aquests casos, els ciutadans hagin de sufragar les costes d'un procediment judicial que s'han vist obligats a instar per l'incompliment de l'obligació de resoldre per part de l'Administració.

Per part d'alguns òrgans jurisdiccional s'han adoptat il·loables criteris en la matèria.

És el cas del TSJ d'Astúries que va acordar, amb caràcter general, l'exclusió de la condemna en costes als

EL TRIBUNAL SUPREM VA APRECIAR INTERÈS CASSACIONAL OBJECTIU PER A LA FORMACIÓ DE JURISPRUDÈNCIA SOBRE AQUESTA QÜESTIÓ I, (...) S'HA FIXAT DOCTRINA DECLARANT QUE L'ABSÈNCIA DE RESOLUCIÓ EXPRESSA NO EXCLOU EL CRITERI DEL VENCIMENT

recurrents en els assumptes en què s'impugni una desestimació presumpta, fins i tot encara que es dicti resolució expressa en el curs del procés, ja que s'entendrà que han existit "seriosos dubtes de fet o de dret", atès que no ha pogut conèixer el recurrent el fonament o resposta a la seva sol·licitud, recurs o reclamació enfront de la inactivitat (Acord del Ple de la Sala contenciosa administrativa del TSJ d'Astúries, de 3 de març de 2021). Així mateix, el TSJ de Madrid va afirmar en la seva sentència de 18 de novembre de 2016 (rec. 125/2015) que no s'imposaven les

costes al recurrent "tenint en compte que no ha estat dictada la resolució expressa en resposta a la reclamació de l'actora".

III.- LA DOCTRINA DEL TRIBUNAL SUPREM I LA MANCA D'EXCLUSIÓ DEL CRITERI GENERAL

El Tribunal Suprem va apreciar interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència sobre aquesta qüestió i, mitjançant les Sentències núm. 376/2020, de 12 de març de 2020 (RC 7708/2018) i núm. 1.443/2022, de 8 de novembre de 2022 (RC 197/2022), s'ha fixat doctrina declarant que l'absència de resolució expressa no exclou el criteri del venciment, que és la regla general i primària per a la imposició de costes. Tot això sense perjudici que el Tribunal que dicti la resolució, pugui estimar i raonar, que aquesta absència de resolució expressa ha generat dubtes de fet o de dret en el debat processal, acollint l'excepció que el mateix precepte processal autoritza.

També recorda el Tribunal Suprem que els òrgans jurisdiccionalment compten amb la possibilitat de limitar la quantia de les costes "a la totalitat, a una part d'aques-

tes o fins a una xifra màxima", sense necessitat de cap mena de motivació (art. 139.4 LJCA). Així succeeix, per exemple, en els recursos de cassació davant el Tribunal Suprem on la Secció d'admissió, prescindint de la quantia de l'assumpte, ve fixant que, en els casos en què es declara la inadmissió, si existeix un únic recurrent, es condemna en costes a la quantitat de 1.000 euros si s'ha personat i de 2.000 euros si a més ha formulat oposició (per exemple, Interlocutòria del TS de 14 de març de 2018, RC 814/2017).

Reprement les sentències citades, afirma el Tribunal Suprem que el Legislador no ha previst un règim singularitzat en matèria de costes quan l'impugnat sigui una desestimació presumpta –ficcio legal encaminada a possibilitar l'accés a la via jurisdiccional quan no existeix una resolució expressa–, sense que, per via d'un pronunciament jurisprudencial, pugui establir un nou règim com a criteri general, ja que els Tribunals, sense excepció, estan vinculats a la Llei, i donada la claredat dels seus termes, no hi cap una altra interpretació que la gramatical.

Malgrat la literalitat de la llei, cal plantejar-se si un altra interpretació resultava possible perquè poques qüestions generen tants dubtes –de dret o de fet– com el silenci de l'Administració. El silenci administratiu és una patologia que cal combatre i que sorgeix per l'incompliment d'una obligació legal, una pràctica que cal dissuadir i de la qual l'Administració no se'n pot beneficiar.

En qualsevol cas, en absència d'una desitjable reforma legal en la matèria, regeix amb caràcter general el principi de venciment objectiu i serà càrrega del recurrent justificar que la falta de resolució expressa li ha generat seriosos dubtes de dret o de fet. Així mateix, pot resultar d'interès explorar la via d'afegir una pretensió processal relativa al fet que es declari la vulneració de l'obligació de resoldre que recau sobre l'administració, als efectes de, com a mínim, aconseguir una pírrica estimació parcial que permeti eludir l'aplicació automàtica del principi del venciment objectiu.

En darrer terme, interessa destacar que el Tribunal Suprem ha determinat que pot estimar-se raonable la no imposició de costes, per aplicació de l'excepció al principi del venciment objectiu de presentar el recurs seriosos dubtes de dret, els supòsits en què els recurrents han seguit les indicacions de notificacions administratives amb indicació errònia de l'òrgan o de la jurisdicció competent, sens perjudici de les particularitats de cada cas concret (Sentència TS núm. 1.576/2022, de 28 de novembre del 2022, rec. 4864/2020). ^{N4}

SANT RAIMON DE PENYAFORT '23
27 de gener al 12 de febrer

La casa
de la
ciència
jurídica

LA CASA DE LA CIÈNCIA JURÍDICA

UNA EMOTIVA SESSIÓ SOLEMNE PER HOMENATJAR L'ADVOCACIA QUE COMPLEIX 50 ANYS D'EXERCICI

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va celebrar entre el 27 de gener i el 12 de febrer la festivitat de Sant Raimon de Penyafort. La Junta de Govern va dissenyar un programa ampli i transversal que, sota el lema "La casa de la ciència jurídica", va oferir prop de 40 actes, entre conferències formatives, homenatges, trobades internacionals, premis, visites culturals, concerts i activitats esportives que van permetre reunir de nou a l'advocacia barcelonina.

El passat 10 de febrer va tenir lloc a la sala d'actes de l'ICAB una emotiva Sessió Solemne per posar en valor la vocació, la trajectòria i el treball de defensa exercit amb rigor, professionalitat i seguint les normes deontològiques dels 77 advocats i advocades que compleixen enguany les noces d'or de la professió.

El degà, Jesús M. Sánchez, va presidir l'acte i va voler dedicar les primeres paraules en record del diputat de la Junta Miquel Queralt i Cabeza, que va morir el passat mes de desembre, tot destacant que va representar allò que ha de ser un gran advocat: "un gran jurista, magnífic company i excel·lent persona" i que entenia la professió "des de la noblesa, el compromís, el rigor i l'estudi".

Durant l'acte d'homatge, el degà va afirmar que "l'advocacia és la que encarna la lluita per a la defensa del nostre Estat de Dret i té el compromís social de vetllar pels seus valors i col·laborar en el manteniment de l'imperi de la Llei". Va recordar esdeveniments que havien tingut lloc l'any 73, per tal de posar en context com havien iniciat els companys i companyes homenatjats el seu exercici professional. Va reconèixer la promoció "pel seu treball en favor de la ciutadania fet amb honestetat, probitat i lleialtat" i per això va declarar: "la gratitud de la Institució cap a vosaltres és infinita".

Sánchez va dedicar també unes paraules de reconeixement vers l'advocacia que està adscrita de forma voluntària al Torn d'Ofici, per la important tasca social que realitza, així com per les Seccions i Comissions de la Corporació que, juntament amb les 11 delegacions territorials del Col·legi, són "el motor de la Corporació", ja que permeten que l'ICAB sigui la "Casa de la Ciència Jurídica", a través de les activitats formatives que aquestes impulsen.

Finalment, el degà de l'ICAB va explicar que des de la Junta de Govern del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona s'ha elaborat un ambiciós pla de xoc per formar l'advocacia davant el canvi de paradigma que comportaran les lleis d'eficiència processal, organitzativa i digital.

Posteriorment, el degà i la vicedegana, Susana Ferrer, van lliurar els escuts d'or i diplomes commemoratius als homenatjats i homenatjades presents a la Sala. En representació de tots ells i elles, **Agustín Luna Serrano**, acadèmic numerari de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya va pronunciar unes paraules.

Acte de benvinguda a l'ICAB de les noves persones col·legiades

Durant la Sessió Solemne, també es va realitzar un acte de benvinguda als nous col·legiats i col·legiades. En representació d'aquesta promoció, dos nous lletrats, enguany, **Laia Rull Armengol** i **Horacio Muñoz Capilla** –apadrinats, respectivament, per Encarna Orduna, presidenta de l'Advocacia Catalana, i Victoria Ortega, presidenta del CGAE– van jurar o prometre les normes deontològiques de la professió.

PREMIS ICAB

En el transcurs de la Sessió Solemne es va lliurar la **V Edició del Premi Reconciliació** a la Fundació Foment de l'Habitatge Social, en reconeixement a la tasca desenvolupada des del 1990 per facilitar l'accés a l'habitatge a les famílies en risc d'exclusió. Va recollir aquest guardó la seva presidenta, **Maria Vendrell Aubach**.

El **Premi Felip Portabella 2023** es va lliurar a **Ignacio Sancho Gargallo**, magistrat i membre de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, i a títol pòstum, a **Jorge Vergara Aranda**, qui fou magistrat del Jutjat de Violència sobre la Dona núm. 5 de Barcelona. A tots dos se'ls va lliurar per la seva contribució amb l'ICAB des de les seves respectives funcions jurisdiccionals. **Marta Morata**, esposa del magistrat Jorge Vergara va recollir el premi.

Medalles de la Corporació

Les Medalles de la Corporació, que és la més alta distinció que pot atorgar el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i amb les quals es vol reconèixer a advocats i advocades, personalitats i entitats de la societat civil, que han treballat envers la professió i la Corporació es va concedir, a títol pòstum, a **Miquel Queralt Cabeza**, diputat de la Junta de Govern de l'ICAB (2021-2022), en homenatge a la seva intensa i destacada trajectòria personal i professional com a advocat laboralista, així com en reconeixement a la seva generosa vocació de servei institucional. Va recollir en el seu nom la medalla, la seva esposa, **Montserrat Simó Sanahuya**.

També es va reconèixer amb la Medalla de l'ICAB a **Rafael Mendoza Navas**, especialment per la seva intensa dedicació al Col·legi des de la delegació territorial de Badalona; a **Teresa Martínez Martínez**, per la seva generosa dedicació a l'ICAB a través de la delegació territorial de Berga; a **Genís Boadella Esteve**, per la seva tasca en favor de l'advocacia jove durant el seu mandat com a president del GAJ Barcelona, així com en agraïment per la seva especial col·laboració amb la Corporació des de la seva representació pública com a diputat al congrés; i a **Carlos Balmisa García Serrano**, per la seva col·laboració amb l'ICAB, en relació a actes de formació i altres àrees.

Gran Creu al Mèrit en el Servei de l'Advocacia

La Gran Creu al Mèrit en el Servei de l'Advocacia, distinció que atorga el Ple del Consejo General de la Abogacía Española, es va concedir als degans emèrits de l'ICAB **Silvia Gimenez-Salinas Colomer, Pedro L. Yúfera Sales i Oriol Rusca Nadal** per la seva trajectòria professional, la seva tasca al front de l'ICAB i en reconeixement al seu treball vers la institució i l'advocacia espanyola des de les respectives vicepresidències segones del CGAE, entre d'altres càrrecs.

Cloenda

La consellera de Justícia, Drets i Memòria, Gemma Ubasart, va pronunciar un discurs abans de finalitzar la Sessió Solemne.

Ubasart va declarar: "Tinc el convenciment que el servei públic de justícia pot esdevenir un motor de reducció de les desigualtats. La justícia pot i ha de remoure els obstacles d'accés de la ciutadania a drets civils, polítics, socials i culturals."

La vicedegana, Susana Ferrer, va clausurar la Sessió Solemne tot posant en valor el paper de l'advocacia i especialment destacant les qualitats i aptituds que han d'acompanyar l'exercici de la professió al llarg de tota la carrera professional.

La Sessió Solemne va comptar amb l'assistència del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Jesús Maria Barrientos; del fiscal Superior de Catalunya;

Francisco Bañeres; del president de l'Audiència Provincial de Barcelona, Antonio Recio; de la presidenta del Consejo General de la Abogacía Española; Victoria Ortega, de la presidenta de l'Advocacia Catalana, Encarna Orduna; dels degans emèrits de l'ICAB Josep Maria Antràs, Eugeni Gay, Jaume Alonso-Cuevillas, Enric Leira, Silvia Giménez-Salinas, Pedro L. Yúfera, Oriol Rusca, M^o Eugènia Gay, actual delegada del Govern, Josep Maria Balcells; dels degans de l'advocacia catalana i espanyola, del president del Grup de l'Advocacia Jove, Alexander Salvador, del president de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, Francesc Tusquets, entre d'altres autoritats.

MÉS DE 550 PERSONES COL·LEGIADES HOMENATJADES PELS SEUS 25 ANYS D'EXERCICI DE L'ADVOCACIA

L'ICAB va homenatjar als 570 col·legiats i col·legiades que van complir els seus 25 anys d'exercici professional. Es van celebrar tres sessions, realitzades els dies 31 de gener i 2 i 6 de febrer.

El degà, Jesús M. Sánchez, va presidir els actes commemoratius i juntament amb la vicedegana, Susana Ferrer, van lliurar els diplomes i insígnies de plata als homenatjats i homenatjades. En la segona sessió commemorativa, va ser la diputada Rosa Isabel Peña qui va fer aquesta entrega amb el degà.

En nom de la promoció d'homenatjats i homenatjades, **Carme Adell**, exdiputada de la Junta de Govern del Col·legi, el president de la Secció de Dret Administratiu de l'ICAB, **Alejandro Jimenez Marconi**, i els advocats **Jordi Antolí i Ferrerres** i l'advocada **Mònica Tornadijo**, van pronunciar unes paraules d'agraïment.

En el marc de les sessions d'homenatge per les noces de plata de la professió es van lliurar diferents premis ICAB.

El **Premi Feixó Carreras per a noves promocions 2022**, destinat a ajudar a la realització d'un treball sobre un tema de Dret Processal o Organització Judicial per part de col·legiats i col·legiades de l'ICAB que hagin obtingut el seu títol de graduat en Dret en l'any de la convocatòria o en els tres anteriors, es va concedir a **Amau Badia Botet** pel seu projecte d'investigació "Garantías procesales y proceso penal español. ¿Oscuro futuro u horizonte esperanzador?". El degà i la diputada de la Junta de Govern i membre de la Comissió Dictaminadora del Premi Carmen Valenzuela va entregar aquest guardó.

El **Premi In Memoriam Juan Carlos Elias 2022**, que vol reconèixer una idea innovadora o proposta de millora, degudament motivada i argumentada, sobre els pactes dels fulls d'encàrrec professional, la facturació o minutació, les taxacions de costes i jures de comptes i, en general, els honoraris professionals de l'advocacia, es va lliurar a **Susana López Morgado** per la iniciativa "Aplicatiu per als fulls d'encàrrec professional". El degà de l'ICAB, el diputat i president de la Comissió d'Honoraris del Col·legi, Frederic Munné, i Anabel Fuster-Fabra, esposa del recordat company Juan Carlos Elías, li van donar en mà el premi.

El **Premi Memorial Degà Josep Joan Pintó Ruiz 2022 ex aequo**, que té com a objectiu ajudar a la realització d'un treball sobre un tema de dret civil català per part d'advocats i advocades en exercici, es va entregar a **Mireia Insa Pineda**, pel seu projecte d'investigació "La facultat de desistiment de la compravenda per denegació de finançament de l'article 621-49 Cccat. Una norma

innovadora en el dret català destinada a la protecció de la part compradora"; i a **Daniel Benítez Rodríguez**, pel seu projecte d'investigació "Realidad virtual y compraventa en Cataluña. ¿La muestra a través de realidad virtual determina la conformidad del bien? Especial referencia a la compraventa inmobiliaria". Jesús M. Sánchez, com a degà de la Corporació, i la diputada, membre del jurat i filla del degà de l'ICAB Josep Joan Pintó Ruiz, Montse Pintó, van fer el lliurament als guanyadors.

El **Premi Luis del Castillo 2022 ex aequo**, destinat a guardonar el millor projecte d'investigació sobre justícia penal internacional i Drets Humans, es va atorgar a **Victor Gómez Martín** pel seu projecte d'investigació "La delimitación del círculo de colectivos protegibles en los delitos de odio y discriminación: una investigación a la luz de la jurisprudencia del tribunal europeo de Derechos Humanos"; i a **Pol Olivet Rivera** pel treball d'investigació titulat "Empresas, Derechos Humanos y Compliance a propósito de la diligencia debida corporativa".

Es va fer una menció especial d'aquest premi al projecte d'investigació "La defensa de los Derechos Humanos y las

diferentes modalidades de detención de personas extranjeras a la luz de la jurisprudencia del TEDH: aprendiendo buenas prácticas para su asistencia letrada y el litigio estratégico en Europa”; realitzat per **Natalia Torres Cadavid**.

El degà de l'ICAB i Berta del Castillo, advocada i filla del degà de l'ICAB Luis del Castillo, van lliurar els diplomes als guanyadors/es d'aquesta distinció, creada en honor d'aquest degà emèrit de la Corporació.

El **Premi Memorial Pedro Martín García**, amb el qual es vol reconèixer l'excel·lència d'un treball o article sobre dret penal, es va concedir a **Laura Pérez Gil de Gómez** pel seu treball "Depuración del objeto de acusación en fase de juicio oral en el procedimiento abreviado".

Jesús M. Sánchez, com a degà del Col·legi, la diputa de la Junta de Govern i membre del Jurat del Premi, Paz Vallés, i Daniel Martín, advocat, membre del Jurat del Premi i fill de Pedro Martín García, qui fou president de la Secció Segona de l'Audiència Provincial de Barcelona, van lliurar el diploma acreditatiu a la guanyadora d'aquesta edició.

El **Premi Memorial Degà Roda i Ventura 2022 al millor article** va ser per al periodista **Marcelino Abad Ramón** pel seu article "La salud mental, un tema tabú entre los Abogados" publicat al diari econòmic Cinco Días el 4 d'abril del 2022. Abad va rebre el premi de mans del degà, i de la vicedegana de l'ICAB i del degà emèrit Josep M. Anràs.

El **Concurs d'Oratòria Memorial Amadeu Maristany per a noves promocions**, el va guanyar **Ignacio Rigau Tusell**. Rigau va defensar inicialment el tema "Règim administratiu de l'Estrella de la Mort" i va disputar la final amb **Andrea Mendiola López**, qui s'havia presentat al concurs per defensar el tema "Nova assignatura de l'Escola de Pràctica Jurídica: fotocopiadora i escàner". En la prova decisòria el tema comú que van haver d'abordar va ser "Un fantasma a l'habitatge: vici ocult o Okupa". Van lliurar els premis el degà, el degà emèrit Josep M. Anràs, el president del GAJ, Alexander Salvador i la mare del difunt Amadeu Maristany.

Cal recordar que el Concurs d'Oratòria es va celebrar el dimecres 1 de febrer i en aquesta nova edició els nou participants van mostrar els seus dots de retòrica i enginy. L'acte el va presidir, el degà, Jesús M. Sánchez, el secretari, Joaquim de Miquel, el president del GAJ, Alexander Salvador, i la diputada Carmen Valenzuela, i va comptar amb la intervenció de l'exconsellera de Justícia, Lourdes Ciuró, com a convidada d'honor i el parlament d'Eva Gil, advocada i guanyadora de l'edició del Concurs d'Oratòria Amadeu Maristany 2020.

MÉS DE 20 CONFERÈNCIES GRATUÏTES DE L'ICAB DURANT LES JORNADES FORMATIVES DE SANT RAIMON

La festivitat de Sant Raimon 2023 també va mostrar que l'ICAB fa una ferma aposta per la formació de qualitat, impartida amb rigor i excel·lència. Com a "Casa de la Ciència Jurídica", l'oferta formativa va ser el plat fort dels actes commemoratius del patró de l'advocacia; per això, les Jornades Formatives – celebrades del 6 al 9 de febrer – van brindar als col·legiats i col·legiades la possibilitat d'assistir a una vintena de conferències gratuïtes realitzades en format presencial.

El degà, Jesús M. Sánchez, va inaugurar les Jornades Formatives, que es van iniciar amb un taller pràctic sobre les eines digitals per al teletreball als despatxos de l'advocacia. També el 6 de febrer, la vicedegana, Susana Ferrer, va presentar i moderar, la conferència sobre l'Administració Intel·ligent (metavers, IA i NFT), a través de la qual es va donar resposta a com l'ordenament jurídic està responenent a aquestes realitats virtuals.

El 7 de febrer es van analitzar temes com ara la fiscalitat en les crisis matrimonials, les novetats i problemes de la Llei 20/2022 de Memòria Democràtica o la vulneració de Dret per les dilacions indegudes. A més, es van donar

les claus per muntar un despatx virtual i es van explicar les implicacions legals que comporta; es va parlar de la transformació digital en termes d'eficiència, responsabilitat, justícia i formes de vida; es van exposar els models de treball de futur i les seves possibles tendències normatives i es va debatre sobre les oportunitats, desafiaments i riscos ètico-legals al ciberespai. També es va impartir un taller sobre com gestionar l'àrea personal de l'ICAB per realitzar els tràmits col·legials on-line.

El 8 de febrer es van abordar les noves maneres d'exercir la professió; l'impacte en la justícia dels projectes de Llei d'Eficiència; l'Especialització dels Jutjats de Família i la gestió del risc per a l'Advocacia in House.

Va tancar les Jornades Formatives de Sant Raimon la conferència sobre els paradigmes dels drets d'autor davant la intel·ligència artificial (dilema de Thaler), que es va celebrar el 9 de febrer.

L'ADVOCACIA INTERNACIONAL ES REUNEIX A L'ICAB AMB MOTIU DE LES TROBADES DE BARCELONA- MEMORIAL JACQUES HENRY'

Amb motiu de Sant Raimon de Penyaforç el passat 10 de febrer es van celebrar les tradicionals 'Trobades de Barcelona-Memorial Jacques Henry', que organitza l'ICAB des de l'any 1984 amb la col·laboració de la Federació de Col·legis d'Advocats d'Europa (FBE), en memòria del company Jacques Henry, qui va ser degà del Col·legi de Liège, assassinat per un dels seus clients mentre ho defensava durant el desenvolupament d'un judici.

La diputada de la Junta de Govern de l'ICAB, Rosa Isabel Peña, i el president (FBE), Bas Martens, van presentar l'acte, que enguany va tenir com a tema central "l'accés a la justícia i alleugeriment de la càrrega de treball dels tribunals", i que va permetre reunir a la seu col·legial una vuitantena d'advocats i advocades procedents d'arreu del món.

Per tal de fer un anàlisi transversal es van realitzar dues taules de debat. La primera, presentada per Eunice Shang-Simpson, membre de la Westminster & Holborn Law Society Internacional Committee i moderada per Alessandro Pieralli, membre de la Comissió de Relacions

Internacionals de l'ICAB, va permetre fer una comparativa sobre "les polítiques legislatives per promoure la mediació" i per fer una radiografia sobre els objectius assolits i els reptes pendents en aquesta matèria. La segona taula, presentada i moderada per César Rivera, membre de la Comissió de Relacions Internacionals del Col·legi, va servir per tractar les "noves tendències en la transformació del procés i sistema de justícia".

L'acte va comptar amb la participació com a ponents, amb representants de col·legis i associacions internacionals procedents d'una vintena de països.

Entre els ponents que van intervenir en aquestes tradicionals trobades cal destacar: Panagiotis Perakis, president del Consell de Col·legis d'Advocats d'Europa (CCBE); Urquiola de Palacio, presidenta de la Unió Internacional d'Advocats (UIA); Jörg Menzer, secretari general de la International Bar Association (IBA); Renee Dopplack; directora del Comitè d'Estat de Dret (secció internacional de l'American Bar Association (ABA)); Sherry Levin Wallach, Esq, presidenta de la New York State Bar Association (NYSBA); Michele Calantropo, diputat de la Junta de Govern del Col·legi d'advocats de Palerm; Erick Boyadjian, vicepresident del Col·legi d'Advocats de Tolosa, Petra Beishuizen, advocada de família i mediatra dels Països Baixos i Carolina Fons Rodríguez, magistrada i cap d'Àrea de Relacions Externes i Institucionals de l'Escola Judicial.

Les conclusions d'aquesta edició de les Trobades de Barcelona-Memorial Jacques Henry les va exposar Milagros Poal-Manresa, membre del Comitè de Relacions Internacionals de l'ICAB.

Posteriorment es van signar els convenis d'agermanament del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb la Barra Mexicana, l'Ordine degli Avvocati di Verona i amb la Cambridgeshire Law Society.

Sessió per donar a conèixer la UIA a l'advocacia barcelonina

Dins els actes internacionals i amb la voluntat de donar a conèixer el funcionament de la Unió Internacional d'Advocats (UIA) a l'advocacia barcelonina, el 9 de febrer, la presidenta d'aquesta associació Internacional, Urquiola de Palacio, va oferir una xerrada a la seu col·legial.

De Palacio va explicar als i les col·legiades assistents el funcionament de la UIA com a entitat global que promou el desenvolupament professional i multicultural entre els advocats i les advocades de tot el món.

L'acte, organitzat pel Departament Internacional del Col·legi en el marc de Sant Raimon de Penyafort 2023, el va presidir la diputada de la Junta de Govern de l'ICAB responsable de Relacions Internacionals Rosa Isabel Peña.

Internacional Legal Brunch

Per finalitzar els actes de caràcter internacional, l'11 de febrer, es va celebrar a la 8a planta "l'Internacional Legal Brunch", un fòrum obert que va tractar l'impacte del "Big data" a l'advocacia. Les paraules de benvinguda van anar a càrrec del degà, Jesús M. Sánchez, i la presentació i moderació de la sessió les va realitzar el president del Grup de l'Advocacia Jove, Alexander Salvador. L'acte va comptar amb l'assistència de la diputada Rosa Isabel Peña i van participar una quarantena d'advocats i advocades internacionals.

EMOTIVA CERIMÒNIA CIVIL I RELIGIOSA EN RECORD DELS ADVOCATS I ADVOCADES DIFUNTS

En record dels advocats i advocades col·legiats a l'ICAB que ens van deixar durant l'any 2022, el 7 de febrer es va celebrar una emotiva cerimònia civil al Pati de Columnes.

L'acte es va iniciar amb el parlament de l'advocada M. Rosa Panadès, qui va llegir un poema en record del seu espòs, Esteve Ferrer i Garriga, advocat, mestre de català i escriptor.

L'acte va prosseguir amb un parlament del degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Jesús M. Sánchez, i, tot seguit, el secretari, Joaquim de Miquel, va llegir els noms dels companys i companyes que van traspasar l'any passat. Durant l'acte també es van llegir diferents poemes, sota l'acompanyament de la Coral de l'ICAB i del violoncel·lista Edmon Bosch.

La vicedegana, Susana Ferrer, va clausurar l'acte, al qual van assistir diferents diputats de la Junta de Govern com per exemple Mireia Ramon, Yvonne Pavia, Núria Flaquer i Frederic Munné.

També en record de les persones col·legiades el 10 de febrer el Mossèn Salvador Pié va oficiar una missa a la Basílica de Santa Maria del Mar. De nou el secretari, va llegir els noms de tots els difunts mentre que la tressora, Yvonne Pavia, i les diputades Mireia Ramon i Montse Pintó van llegir unes lectures durant l'acte litúrgic. L'acte

va comptar amb l'assistència del degà, Jesús M. Sánchez, juntament amb altres membres de la Junta de Govern, entre ells, el diputat Ramon Àngel Casanova. En aquesta ocasió, la Coral del Col·legi va fer de nou un magnífic acompanyament, que va servir per mostrar el suport de l'ICAB a les famílies i retre un últim homenatge als advocats i advocades que van traspasar l'any passat.

EL GRUP DE TEATRE DE L'ICAB POSA EN ESCENA L'OBRA "SOBRE EL FENOMEN DE LES FEINES DE MERDA"

L'extens programa d'actes de la festivitat de Sant Raimon de Penyaforç es va iniciar amb l'obra "Sobre el fenomen de les feines de merda" una comèdia d'una de les companyies més importants de l'actual escena catalana: La Calòrica. El Grup de teatre col·legial, sota la direcció de Jordi Vidal, Oriol Guinart i Enric Cambray, va fer el 27 de gener, una excel·lent actuació, davant una sala d'actes plena de gom a gom. L'actuació va servir per fer una reflexió sobre el món laboral.

CONCERT BENÈFIC “MÚSICA PER UCRAÏNA, UN ANY DESPRÉS”

També en l'àmbit musical, i dins els actes de Sant Raimon, representants del Col·legi van assistir al concert “Música per Ucraïna, un any després”, una iniciativa en favor de les persones refugiades d'Ucraïna impulsada pel Col·legi Notarial de Catalunya, amb la col·laboració de l'ICAB, del Col·legi de Procuradors de Barcelona (ICPB); del Deganat de Registradors de la Propietat, Mercantils i de Béns Mobles de Catalunya; del Consell de l'Advocacia Catalana (CICAC); i del Consell de Col·legis de Procuradors dels Tribunals de Catalunya.

L'Orquestra Simfònica i Cor de la Filharmònica de Khàrkiv, que van actuar de forma altruista, van interpretar la simfonia 'Aurora Europa', al costat d'altres peces com la '9a Simfonia' de Ludwig van Beethoven. Els fons recaptats s'han destinat a l'ajuda humanitària a favor dels projectes d'atenció de les persones refugiades i desplaçades a causa del conflicte procedents d'Ucraïna que duu a terme la Creu Roja, tant a Espanya com a la zona del conflicte.

ÈXIT DE LA CORAL DE L'ICAB EN LA SEVA PRIMERA INTERPRETACIÓ DEL RÈQUIEM DE MOZART

La Coral de l'ICAB va fer una memorable posada en escena del Rèquiem de Mozart a l'església de la Bonafort amb motiu de Sant Raimon de Penyafort. La Coral, que mai abans havia interpretat aquesta peça, va estar dirigida el 9 de febrer per Òscar Salvador, i va estar acompanyada de la Beat Symphony Orchestra, d'Olga Miracle (soprano), de Magda Pujol (contralt), d'Emili Gispert (tenor) i de Daniel Morales (baríton).

L'ADVOCACIA MOSTRA LA SEVA ESPORTIVITAT ALS PARTITS DE FUTBOL I AL TORNEIG DE PÀDEL

El divendres 3 de febrer va ser la jornada dels esports de Sant Raimon. A les instal·lacions del Mèlich Sports Club es va gaudir d'un gran ambient gràcies a la participació de 18 parelles de pàdel, que sota un sol radiant, van mostrar el seu domini de la raqueta.

Mentre que a la Ciutat Esportiva Dani Jarque es van celebrar tant el partit de futbol femení, com el quadrangular de futbol masculí, entre advocats, notaris, jutges i registradors que va finalitzar amb la victòria de l'equip del Col·legi! En segon lloc es classificà l'equip de notaris, i en tercer i quart lloc, el dels registradors i el de jutges.

Les advocades també van mostrar el seu domini de la pilota durant el partit femení i van posar de manifest que l'esportivitat i el fair play està per damunt de tot.

El secretari de la Junta de Govern, Joaquim de Miquel, es va desplaçar fins a la Ciutat Esportiva del RCD Espanyol per donar suport a l'advocacia. A la tarda, es va celebrar l'acte de lliurament de premis al Pati de Columnes de l'ICAB, amb la presència del degà, Jesús M. Sánchez, el secretari, i la diputada responsable de les Activitats Socials de l'ICAB, Carmen Valenzuela.

A més de les copes i medalles, l'ICAB va premiar **Hèctor Déniz** (de l'equip d'advocats) com a millor jugador i a **Luis Arnáez** (de l'equip dels registradors), com a millor porter.

VISITES CULTURALS I ESPECTACLE INFANTIL, PER TANCAR UN AMPLI PROGRAMA D'ACTES

Una seixantena de persones van visitar el 4 de febrer el Palauet Casades i la Biblioteca amb l'objectiu de conèixer aquest espai emblemàtic situat al cor de l'Eixample.

La Biblioteca també va realitzar una visita infantil per tal que els fills i filles de les persones col·legiades poguessin passejar per la Sala de Lectura, l'amagada Sala dels Usatges i recórrer els 11 km de prestatgeries, entre d'altres curiositats d'aquest tresor de l'ICAB.

Èxit d'assistència al Diverticab

Algunes d'aquestes famílies es van quedar, finalitzada aquesta visita, a l'espectacle infantil o Diverticab, que va oferir el mag Koko i que va arrencar les rialles tant de grans com de petits. Finalitzat aquest acte, al qual van assistir unes 280 persones, les sorpreses per als més petits de la casa van continuar al Pati de Columnes, on a més de la xocolatada per berenar, el mag Koko va pintar les cares i tatots als nens i nenes presents. Ambdós actes van comptar amb l'assistència del degà del Col·legi, Jesús M. Sánchez.

Les visites culturals a la casa Museu Amatller, la Llojta de Mar, la Biblioteca Arús així com la ruta Sagnier van permetre als col·legiat i col·legiades conèixer l'important patrimoni cultural i artístic que té Barcelona i van servir per tancar una festivitat de Sant Raimon de nou presidencial que ha tingut un èxit de participació per part de l'advocacia barcelonina.

La casa de la ciència jurídica

27 de gener
al 12 de febrer

SANT RAIMON PENYA FORT '23

MOLTES GRÀCIES PER FER-HO POSSIBLE

#CongrésLaboral2023

5è CONGRÉS LABORAL

23-24 març
2023 | 16h.

Saló d'Actes ICAB

Les qüestions candents
a les relacions laborals, a debat

Accedeix directament
a les inscripcions
amb el codi QR:

Per a més informació, consulteu el web www.icab.cat

Patrocinadors:

ICAB
ADVOCACIA
BARCELONA

altermútua
ADVOCATS I ADVOCADES

MUTUALIDAD
ABOGACÍA

Sabadell
Professional

Santander

CaixaBank

EL COL·LEGI ES MOU

ESPECIALITZA'T AMB EL POSTGRAU EN ARBITRATGE NACIONAL I INTERNACIONAL DELS NEGOCIS ICAB-UPF 2023

El món de l'arbitratge dels negocis està en constant canvi. Per poder afrontar aquesta realitat, l'ICAB i la UPF Barcelona School of Management han dissenyat el "Postgrau en Arbitratge Nacional i Internacional dels Negocis", una formació que aprofundeix en el coneixement de l'arbitratge com a mètode de resolució dels conflictes a nivell empresarial, i que alhora aporta i facilita la vessant de la pràctica arbitral en els principals centres arbitrials europeus.

A través d'aquest Postgrau, que s'iniciarà el proper 21 de març, es proporcionen les claus per a l'eficàcia coneixement i desenvolupament de les habilitats tècniques que permeten dirigir un procediment arbitral, com a

àrbitre, en diferents centres arbitrials internacionals; així com poder intervenir com a lletrat/da de les parts des de l'inici de l'arbitratge enfront de les institucions, dissenyant les estratègies defensives més adequades.

En finalitzar aquest Postgrau, l'alumnat haurà obtingut coneixements òptims en l'àmbit de la direcció i ordenació del procediment, així com en la definició d'estratègies en l'exercici del dret de defensa dins d'un procediment arbitral.

Si tens un títol universitari oficial de Grau (Graduat/a, Llicenciat/a, Advocat/a) o similar, especialitza't i dona ales a la teva carrera professional dins l'arbitratge! Inscripcions obertes a www.icab.cat

L'EPJ T'OBRE LES PORTES A L'EXERCICI PRÀCTIC DE L'ADVOCACIA

Per a iniciar-se en l'exercici de l'advocacia, la millor formació que teniu al vostre abast és el Postgrau en Pràctica Jurídica que organitza el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona. A través d'aquest Postgrau els i les alumnes podran especialitzar-se en dues de les sis àrees del Dret que s'ofereixen (Civil, Penal, Laboral, Administratiu, Mercantil i Família). La propera edició del Postgrau s'inicia el 6 de març i es pot cursar tant en modalitat presencial com on line en horari de 18 a 20.30h, de dilluns a dijous. Sigui quina sigui la via d'aprenentatge els i les alumnes en surten molt satisfets.

Per aquest motiu, us facilitem l'experiència i testimoniatge d'Ernest Ferrer, graduat en Dret per la UOC i alumne del Postgrau en Pràctica Jurídica de l'EPJ del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) el curs 2021-2022, en l'especialitat de Civil. A través d'aquesta entrevista, ens resumeix el seu pas per l'Escola i ens explica com viu el fet de ser #AlumniEPJ

Ernest Ferrer Clotet:
"L'Escola és una forma excel·lent de consolidar els coneixements adquirits, tant al Grau de Dret com al Màster d'Accés a l'Advocacia, i posar-los en pràctica"

Com et vas assabentar del Postgrau de l'Escola de Pràctica Jurídica?

Vaig conèixer aquesta formació a través d'una advocada del despatx on vaig fer les meves primeres pràctiques de la carrera. Ella va ser qui em va explicar en què consistia l'EPJ. També em va traslladar com havia viscut el seu pas per l'Escola, definint aquesta formació com una experiència quasi obligatòria per adquirir una part dels coneixements necessaris per exercir l'advocacia. Uns anys després, vaig decidir cursar jo mateix el Postgrau de Pràctica Jurídica de Civil.

Què t'ha aportat l'EPJ i quina diferència hi veus amb el Màster d'Accés a l'Advocacia que havies fet l'any 2020?

El Postgrau impartit a l'Escola de Pràctica Jurídica m'ha aportat moltes coses. Nous coneixements, principalment en l'àmbit processal; pràctica en l'exercici de la professió a través de casos pràctics i la participació en simulacions a l'Escola Judicial. I, també, un factor molt important: companys i companyes. Un dels aspectes que valoro més d'aquesta formació de l'EPJ és el fet d'haver conegut a certes persones, tant alumnes com professors i professores.

La diferència que veig entre l'EPJ i el Màster d'Accés és que el contingut de l'EPJ és molt més pràctic. Des del meu punt de vista, el Màster d'Accés a l'Advocacia, tal com està plantejat a hores d'ara, és una extensió dels Estudis de Dret.

Per què recomanaries el Postgrau de l'EPJ a d'altres Graduats/des en Dret?

El Postgrau de l'EPJ és una forma excel·lent de consolidar els coneixements adquirits tant al Grau de Dret com al Màster d'Accés a l'Advocacia, i posar-los en pràctica. A més, és una oportunitat per a conèixer a grans professionals i fer networking.

Explica'ns una mica per què t'ha servit a nivell professional aquest Postgrau...

El Postgrau en Pràctica Jurídica de l'ICAB em va servir per acabar de convèncer-me sobre el què volia fer en el futur: compatibilitzar la meua carrera professional en el sector de les tecnologies legals (Legaltech) amb l'exercici de l'advocacia.

Les inscripcions per al Postgrau de Pràctica Jurídica encara estan obertes! Entra a www.icab.cat i tindràs més oportunitats laborals al teu abast!

ÈXIT DEL PRIMER TAST DE VINS DE L'ALUMNI EPJ

El dimecres dia 22 de febrer es va celebrar al pati de columnes de l'ICAB el primer tast de vins de l'alumni EPJ on hi van participar una vintena d'alumnes.

Antoni Ferrer, sommelier i comentador en actiu amb més seguidors de tot Espanya en l'app de referència Vivino, va explicar diferents aspectes del món del vi. Els participants van poder tastar vins blancs i negres de diferents denominacions d'origen.

Davant l'èxit de participació, el proper mes de juny es farà una nova sessió del tast de vins.

PROPERES ESDEVENIMENTS

El proper 18 de març, es celebrarà una jornada de pàdel oberta a col·legiats/des GAJ i membres de l'Alumni EPJ. Participa-hi!

El proper 21 d'abril, a les 19 hores, tindrà lloc al patí de columnes la 2a festa Alumni EPJ! Reserveu-vos la data!

VOLS REBRE LA REVISTA MÓN JURÍDIC NOMÉS EN PDF?

Per tal de contribuir, des del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, a l'assoliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides i concretament per avançar en l'ODS 15 relatiu al medi ambient i el respecte a l'ecosistema, s'ha canviat el paper de la revista col·legial Món Jurídic. Haureu notat aquest canvi a partir del número 344, relatiu als mesos de desembre i gener, però també en els successius que rebreu.

Per tal de fer un pas més enllà i seguir protegint el nostre planeta, us informem que tots aquells col·legiats i col·legiades que teniu el costum de llegir i/o consultar la revista en PDF i no la necessiteu en paper us podeu donar de baixa amb un senzill tràmit: enviant un correu electrònic a comunicacio@icab.cat.

Entre tots i totes podem contribuir a una gestió més sostenible dels boscos, lluitar contra la desertificació, revertir la degradació de les terres i la pèrdua de la diversitat.

CONVOCATÒRIA OBERTA PER AL PREMI AL SECRETARIAT JURÍDIC “MEMORIAL ESTEVE FERRER I GARRIGA”

L'ICAB ha instituït el Premi “Memorial Esteve Ferrer i Garriga” en homenatge a la valuosa aportació a l'advocacia del Curs de Secretariat Jurídic, impulsat i dirigit per l'advocada M. Rosa Panadès, que ha format, des de 1975, generacions de secretàries i secretaris jurídics, amb la col·laboració d'un ampli equip docent multidisciplinar entre el quals hi havia Esteve Ferrer i Garriga, advocat, mestre de català, escriptor i espòs de M. Rosa Panadès.

El premi té caràcter anual i vol reconèixer la figura de les secretàries i secretaris jurídics com a persones col·laboradores imprescindibles dels despatxos professionals. Per això amb aquesta distinció es vol guardonar els millors treballs o memòries que versin sobre la funció de les secretàries i secretaris jurídics, o bé sobre les eines o iniciatives encaminades a millorar o facilitar la tasca de secretariat jurídic, o les condicions de les persones que la desenvolupen.

Podeu consultar les bases a www.icab.cat

CELEBRA SANT JORDI A L'ICAB, EL DIUMENGE 23 D'ABRIL

Un any més us proposem celebrar la festivitat de Sant Jordi al Col·legi de l'Advocacia. La Biblioteca organitza per al diumenge 23 d'abril, de 10 a 14h, una fira de llibres amb la participació de les principals editorials jurídiques que us obsequiaran amb obres jurídiques mentre que el Col·legi us regalarà una rosa. També s'organitzaran visites guiades en hores convingudes per tal de donar a conèixer els espais més emblemàtics de la Biblioteca. No us perdeu la gran festa presencial que tindrà lloc a l'ICAB per commemorar el dia de la rosa i el llibre! Us hi esperem!

OBITUARI

FRANCESC VEGA SALA

El passat 12 de gener ens va deixar el nostre company Francesc Vega Sala, mestre jurídic de molts i moltes de nosaltres i gran impulsor del reconeixement del Dret de Família.

En Vega va ser una persona singular: innovador del Dret, mai acomodat al que estava establert, sempre a la recerca de les millors solucions jurídiques, incansable al treball i a l'estudi, i d'una enorme generositat intel·lectual que va fer que tants de nosaltres poguéssim compartir els seus coneixements i el tinguem, per sempre més, com el nostre mestre i referent en Dret de Família.

En Paco Vega va començar a exercir l'advocacia ja a la maduresa, a l'any 70, i després d'experiències laborals al voltant del Dret Europeu. La seva formació acadèmica ja era àmplia i demostrava la seva inquietud pel coneixement: a més a més de la Llicenciatura en Dret, era Llicenciat en Filosofia i Lletres, va fer alguns cursos d'Arquitectura i tenia també una diplomatura en dret comparat per la Universitat Internacional de Ciències comparades de Luxemburg. Aquesta visió europeista, oberta, sense prejudicis, va indubtablement influir en la seva concepció d'una matèria com el Dret de Família, tan tancat –direm quasi inexistent– en matèria de drets, especialment per a les dones, a l'Espanya franquista.

Cap a finals dels anys 70, relativament lluny encara de la modificació del Codi Civil que reintroduiria a Espanya el divorci, vam començar a relacionar-nos professionalment amb ell.

Sobtava la seva gran implicació per resoldre situacions que en aquell moment estaven contemplades jurídicament de manera molt injusta: separació de parelles homosexuals, evitar el cognom "Expósito" quan era quelcom que estigmatitzava el/la client/a, resoldre el "reconeixement de fills/es nascuts fora del matrimoni sense haver de constar com a fills de "padre desconocido" que

els assenyalava de manera tan discriminatòria, modificar cognoms i noms per l'ús... serien alguns exemples.

El profund estudi de la legislació del Registre Civil, i la complicitat de grans Jutges d'aquest registre, com Josep Peré Raluy i Ramiro Manubens, van fer possible resoldre situacions que feien difícil la vida de la gent i que van suposar els fonaments de la regulació que es va anar fent després amb les lleis de la democràcia.

La seva incansable voluntat de formar-se continuadament va fer que ens inculqués la necessitat de fer estudis, com per exemple, la diplomatura de l'estudi Rotal del Tribunal de la Rota, de la Nunciatura Apostòlica d'Espanya i la Llicenciatura en Dret Canònic a la Universitat Pontifícia de Salamanca, que vam cursar amb ell. No oblidem que en aquell moment totes les causes matrimonials es veien als Tribunals Eclesiàstics.

Es va dedicar únicament i exclusiva al Dret de Família, al seu estudi, a l'impuls de la seva adequada regulació, a la seva promoció mitjançant les associacions i plataformes que va cofundar: AEAFA, SCAF i, recentment, la Plataforma Família i Dret. Va ser un magnífic company, exquisit en el tracte, deferent i respectuós. Sempre obert a aprendre dels altres i a oferir opinió i consell quan se li demanava.

Va tenir una relació estretíssima amb l'ICAB; membre des de finals dels anys 70 de la Comissió de Cultura, va impulsar la creació de la Secció de Dret Matrimonial i de Família, de la que fou el primer president. Va donar classe moltíssims anys a l'Escola de Pràctica Jurídica i, ara fa pocs anys, va fer donació de la seva Biblioteca particular, especialitzada en temes de Família, a la Biblioteca del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona.

Va contribuir decisivament a què el Dret de Família hagi tingut la importància i lloc que es mereix, per això pensem que l'aprovació d'un mapa de Jutjats de Família als que poguéss arribar tota la ciutadania més enllà del lloc on visqui, i la formació autènticament especialitzada en matèria de Dret de Família dels jutges, magistrats, fiscals i la resta d'operadors jurídics, que estan impulsant la Plataforma Família i Dret, l'ICAB i l'ICAM, seria el millor tribut que se li podria retre.

Sempre estarà a la nostra memòria.

Mercè Pigem (col·legiada núm. 9.977)
i Rosa M. Barbera (vicedegana emèrita
de l'ICAB i col·legiada 9.243)

RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA

ACCIÓ SOLIDÀRIA CONTRA L'ATUR

El 31,9% de les llars en situació d'exclusió social al 2021 tenien totes les persones actives a l'atur

Gairebé 250.000 llars catalanes! Així ho confirma l'Informe FO-ESSA 2022. A més, la crisi de la COVID-19 ha fet empitjorar les condicions de treball i ha fet créixer les desigualtats, sobretot, impactant més en col·lectius ja de per si mateix vulnerables.

Des de la fundació Acció Solidària Contra l'Atur, entitat privada sense ànim de lucre, atenem a persones que es troben a l'atur o en situació de treball precari que s'autoocupen creant i consolidant ocupació digna i estable.

La Mame Ndack fa tres anys va emprendre amb una botiga de teixits i complements a Terrassa per a poder compaginar la seva vida professional i familiar, donat que era mare de tres infants, un dels quals estava malalt amb atenció freqüent d'atenció mèdica.

En Juan Miguel, mecànic de bicicletes i amb experiència en el sector, en situació d'atur després d'un acomiadament col·lectiu, va muntar un taller de reparació de bicicletes (la Bici Rota) mesos abans de la COVID-19.

La Gipsy, divorciada, amb un fill adolescent, amb poca xarxa comunitària i, esgotada física i psicològicament de treballar en el sector de l'hostaleria, un cop a l'atur -conseqüència de la pandèmia-, va veure que era el moment d'autoocupar-se amb una botiga de productes ecològics a granel (TerraBCN).

Moltes de les persones amb les que estem en contacte en el dia a dia de la Fundació tenen dificultats per accedir al mercat laboral a causa de diferents factors; des de no disposar de suficients recursos econòmics per satisfer les necessitats bàsiques, ser jove o major de 45 anys, no tenir la formació necessària, tenir càrregues familiars o no comptar amb xarxa social. Fer realitat els seus projectes personals és l'única esperança que troben per a reinserir-se laboral, social i econòmicament a la societat.

Aquesta és la nostra missió. Una actuació que, després de més de 40 anys, continua sent molt important per a moltes persones.

Cristina: "Feu una labor molt necessària i important. En el nostre cas, la primera vegada que vàrem fer la sol·licitud, va ser rebutjada. De fet, aquella negativa ens va servir per a continuar fent camí, abans de tornar a contactar-vos. Així que moltes gràcies!"

Max: "En Fermín, el nostre tutor, és qui ens ha guiat en tot el projecte, i no puc més que destacar l'equip humà que teniu. Felicitats."

Isabel: "M'he sentit molt acompanyada i acompanyada en tot moment."

Verónica: "Els meus tutors m'han posat els peus sobre la terra, ja que tinc l'ànima pastissera, però no empresària."

Atorguem préstecs sense interessos, no ajudes. Fomentem l'emprenedoria acompanyada. I reinvertim aquests diners retornats en projectes d'altres persones en situacions similars. D'aquesta manera, tothom contribueix a fer girar la nostra 'Roda de la Solidaritat'.

Tu també pots fer que aquesta roda no s'aturi! Amb la teva col·laboració continuarem treballant per crear més llocs de feina.

info@acciosolidaria.cat
@acciosolidariacontralatur
www.acciosolidaria.cat

Formació ICAB

D'ara endavant, Formació ICAB

Vols un plus per a la teva formació jurídica?
A l'ICAB tens a la teva disposició el
Postgrau en Pràctica Jurídica EPJ-ICAB amb
7 especialitats, la possibilitat de realitzar
pràctiques voluntàries a Institucions
Públiques i despatxos col·laboradors i
simulacions de judicis a l'Escola Judicial.

Et vols especialitzar? Apunta't als Màsters
d'Especialització Jurídica, Postgraus i Títols
d'Expert del Col·legi de l'Advocacia de
Barcelona (ICAB)

escola@icab.cat
masters@icab.cat
www.icab.cat/formacio

MIGUEL CAPUZ

Col·legiat Núm: 14.563
President de la Secció de Dret Penal ICAB

CARAV

LA DEROGACIÓ DEL DELICTE DE SEDICIÓ I LA MODIFICACIÓ DEL DELICTE DE LA MALVERSACIÓ

La derogació del delictes de sedició i la modificació del delictes de malversació són fruit d'una necessitat jurídica o han estat produïts exclusivament per una exigència política?

AV: Identifico tant una necessitat jurídica (millora tècnica de l'ordenament penal) com una exigència política.

Quant al delictes de sedició, anys abans de la Sentència del cas del "Procés" (STS 14-10-2019) hi havia una opinió quasi bé unànime de la doctrina sobre l'ambigüitat i vaguetat de la redacció del delictes de sedició que atemptava contra el principi de taxativitat de la llei penal i contra la necessària predicibilitat en la interpretació de la norma. Davant del Tribunal Constitucional alguns vots particulars contraris a la confirmació de la condemna (STC de 23-3-2022 Rec. 1621/2020) adverteixen també dels dèficits tècnics del delictes que posen en crisi el principi de legalitat penal.

El delictes de sedició ha estat sovint titllat com un vestigi d'una concepció autoritària de l'ordre públic. És per això, que des de l'òptica política-criminal el legislador ha cregut convenient derogar la figura a través d'un consens polític suficientment reforçat que es justifica, també, en demandes d'òrgans dels sistemes internacionals de protecció dels Drets Humans (així, per exemple, l'informe de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa de 7-6-2021 i la seva Resolució 2381 del mateix any).

La modificació del delictes de malversació també ha estat una opció de política-criminal que expressament proposa establir diferents graus de retret penal. Des del punt de vista tècnic, es justifica en la necessitat de donar un diferent tractament a supòsits de gravetat molt dissimil (alguns dels quals difícilment poden entrar dins la noció de "corrupció") i des del vessant polític sembla obvi que pretén allunyar-se del sistema de 2015, que reservava una resposta penal molt severa per

7/CARA

La derogació del delict de sedició i la modificació del delict de malversació han causat gran polèmica al nostre país. Abordem la necessitat i/o oportunitat d'aquests canvis legislatius amb l'advocat penalista Andreu Van den Eynde i el president de la Secció de Dret Penal de l'ICAB, Miguel Capuz.

a qualsevol compromís de fons públics, inclús per a supòsits en els quals no existia apropiació de fons ni ànim de lucre o enriquiment.

És innegable que la reforma s'orienta a allò que s'ha anomenat "desjudicialitzar la política", que no deixa de ser un objectiu lloable, doncs, és evident que el dret penal no soluciona els conflictes polítics sinó que, en moltes ocasions, els enquistia.

MC: Creo que basta con mirar las hemerotecas para concluir sin ningún género de dudas que la derogación del delito de sedición y la modificación del delito de malversación se han producido por una exigencia política puesto que así lo han explicado algunos partidos políticos, ya que en principio el Gobierno proponía reducir a la mitad la pena por el delito de sedición, en teoría en línea con el entorno europeo; pero Esquerra Republicana quería la eliminación del delito.

No hay que olvidar que en la Proposición de Ley Orgánica presentada por los grupos Parlamentarios Socialista y Confederado de Unidas Podemos-En Comú Podem-Galicia en común se derogada el delito de sedición (ya no era una modificación), pero no se hacía referencia alguna a la modificación del delito de malversación de caudales públicos.

Fue Esquerra Republicana quien en el trámite de enmiendas transaccionales introdujo la reforma del delito de malversación de caudales públicos.

En mi opinión se ha legislado para unos hechos y sujetos determinados.

El resultado ha sido la derogación del delito de sedición y la modificación del delito de malversación, en los términos que constan en la reforma.

ANDREU VAN
DEN EYNDE

Col·legiat Núm: 24.745

Alguns juristes, com el mateix Jutge que instrueix la causa principal del procés, i la Sala Segona, del Penal, del TS, entenen que – derogat el delict de sedició – els fets no poden incardinar-se en el delict de desordres públics agreujats. Per contra, Fiscalia i Advocacia de l'Estat sí que veuen aquesta possibilitat. Quin és el seu posicionament al respecte?

AV: Hi ha molts motius d'índole jurídica per entendre que els fets provats de la STS 14-10-2019 no encaixen en el delict de desordres públics.

El que és obvi és que l'exposició de motius de la Llei Orgànica 14/2022 és clara en la derogació de la sedició sense cap reintroducció de la conducta en altres preceptes del Codi Penal. Així s'estableix quan es diu que els delictes dels articles 544 a 549 del Codi Penal queden suprimits.

El Tribunal Suprem ja va ressaltar la diferència entre béns jurídics protegits i ambdós delictes (sedició i desordres públics) no concorden en quant a la seva estructura típica. Hi ha una clara divergència entre les finalitats que ha de perseguir l'autor, els mitjans comissius o les modalitats d'autoria.

Difícilment, més enllà d'una actitud voluntarista i orientada per cert biaix ideològic, es pot defensar que les mobilitzacions ciutadanes dels dies 20-S i 1-O de 2017 eren accions intencionalment induïdes per a causar disturbis violents, que és la raó de ser de la incriminació dels desordres públics. El propi Tribunal Suprem així ho descarta.

No hem d'oblidar, a més, que el propi Tribunal Constitucional en algun dels seus vots particulars qüestiona que es pugui parlar en cap cas d'actituds tumultuàries susceptibles de retret penal. El Tribunal Europeu de Drets Humans segurament en tindrà l'última paraula.

En qualsevol cas, el més rellevant de les diferències de parer que els juristes tenen respecte aquest punt és que posa en evidència que la predicibilitat de la llei penal a Espanya està en hores baixes. A dia d'avui, la descripció de fets punibles pel legislador està massa afectada per la posterior interpretació judicial, fins al punt que, la ciutadania veu perplexa com la lletra de la llei ja no és garantia de la seva aplicació i que les interpretacions judicials esbiaixades configuren avui dia una incertesa jurídica tan irregular com habitual.

MC: Entiendo que hay que partir de los Hechos Probados que constan en la sentencia. A la vista de los mismos, y bajo mi criterio, no se pueden subsumir en el nuevo delito de los desórdenes públicos agravados, puesto que los mismos recogen una actuación pública en grupo (tumultuaria) pero no recogen actos de violencia o intimidación dolosos sobre las personas o cosas, ni recogen, tampoco, que la obstaculización de las vías públicas causara peligro para la vida o salud de nadie y finalmente la reforma habla de invadir y no de rodear un edificio, invasión que no tuvo lugar en la consellería y que obviamente no describen los hechos probados, y además el artículo 544 CP concretaba el especial motivo de la acción en impedir por la fuerza o fuera de las vías legales la aplicación de las leyes o a cualquier autoridad, corporación oficial o funcionario público, el legítimo ejercicio de sus funciones o el cumplimiento de sus acuerdos o de las resoluciones administrativas o judiciales, clave de bóveda de la calificación jurídica de los hechos que el Tribunal Supremo consideró probados como actos expresamente encaminados a subvertir el orden constitucional.

Altres veus també assenyalen que, en haver existit una condemna per delict de malversació en concurs medial amb un delict de sedició (el delict de malversació es comet per poder dur a terme la sedició) la desaparició de la sedició portaria aparellada una impossible condemna per malversació. El Tribunal Suprem, no obstant, ha entès ara que la malversació hi cap, en concurs amb el delict de desobediència. Com ho veu vostè?

AV: La qüestió té cert interès dogmàtic. La revitalització i sanció individual d'un delict medial quan desapareix el delict-fi era quelcom esperable, però, alguns autors han apuntat la possibilitat de què la relació de "necessitat" parcial entre el delict-instrument i el delict-fi podria implicar la possibilitat que, en benefici del reu, es pogués entendre que el delict-instrument no seria mereixedor de pena.

Però, respecte d'aquest tema el més cridaner de la revisió de condemna proposada pel Tribunal Suprem (Interlocutòria de 13-2-2023) és la situació d'absurd jurídic de què la desaparició del delict de sedició no impliqui cap tipus de rebaixa de penalitat a aquells condemnats que ho van ser per una pena conjunta del concurs medial sedició-malversació.

Com es pot justificar que algú condemnat per sedició (delict que té una pena de 10 a 15 anys de presó i inhabilita-

ció) en concurs de delictes amb una malversació (delicte que pot arribar fins els 12 anys de presó i inhabilitació) obtingui la mateixa condemna quan ha desaparegut el delicte més greu i principal? És obvi que el Tribunal Constitucional o el Tribunal Europeu de Drets Humans tindran l'oportunitat d'opinar sobre aquesta aparent incongruència.

MC: Al revisar la sentència, el Tribunal Supremo concluye que pueden subsumirse, respecto de algunos condenados, su actuación como delito de desobediencia en concurso real (art. 76 CP) con el delito de malversación de caudales públicos, manteniendo las penas de inhabilitación, al entender que la desobediencia también es punible cuando resulta de pasividad reiterada o presentación de dificultades y trabas que en el fondo demuestran una voluntad rebelde (STS 1203/1997, de 11 de octubre).

El concurso real implica que cada infracción debe ser castigada por separado.

Y como los Hechos Probados siguen siendo subsumibles en el art. 432 1 y 2, último párrafo, del CP, con la reforma de la LO 14/2022 se puede mantener, como se hace, la pena de inhabilitación especial (que sigue oscilando entre 10 y 20 años) que se impuso en la sentencia.

També s'ha modificat el delicte de malversació, diferenciant un tipus agreujat (desviar diners públics apropiant-se'n) d'un tipus bàsic (desviar diners públics i utilitzar-los per a fins no pressupostats) sent aquest comportament menys greu. És correcta aquesta diferenciació en relació al desvalor del resultat?

AV: Cadascú de nosaltres tenim les nostres pròpies opinions, però la política criminal la dissenya el legislador i ha estat bastant clar en la regulació de la malversació, de la mateixa manera que va ser clar quan l'any 2005 va derogar el delicte de convocatòria il·legal de referèndums per entendre que no mereixia retret penal. Són totes aquestes decisions part de les regles del joc democràtiques on l'ordenament penal el dissenya el legislador en exclusiva amb els únics límits del respecte a les regles parlamentàries i al sistema de protecció dels drets fonamentals.

El vigent Codi Penal regula tres tipus de conductes (tal com explica clarament l'exposició de motius de la Llei Orgànica 14/2022): la malversació de patrimoni públic per apropiació amb ànim de lucre (432 CP), la utilització temporal del patri-

moni públic en benefici particular (432 bis CP) i la desviació de patrimoni públic a altres usos públics (433 CP).

Amb tota seguretat l'establiment de les modalitats atenuades (433 CP) obeeix a la necessitat de donar resposta a conductes molt difícilment qualificables de "corrupció" on pot existir una aplicació pressupostària irregular o inclús il·legal. En aquest context és perfectament defensable una opció polític-criminal que pretengui tractar el suport econòmic d'un referèndum amb ampli consens social i part d'un programa electoral legal (inclús si el referèndum és declarat il·legal) de forma diferent a l'apropiació de patrimoni públic en benefici d'un representant polític o funcionari.

Estic convençut que la tendència actual de reforma constant de la legislació penal és un error, però a aquesta situació hi han contribuït totes les forces polítiques que han iniciat estratègies de criminalització del que no s'adequa a la seva personal manera d'entendre el món. El dret penal no hauria de servir per atacar als rivals polítics o defensar principis morals desfasats, sinó per defensar béns jurídics dignes de protecció sobre els quals existeixi un ampli consens social, amb proporcionalitat, protegint les minories i apropant-nos als estàndards compartits amb les democràcies del nostre entorn.

MC: La exposició de motivos de la LO 14/2022 hace referencia a la existencia de 3 niveles de malversación: la apropiación de fondos por parte del autor o que éste consienta su apropiación por terceras personas (art. 432 CP) que integra la conducta más grave y contiene diversas agravaciones; el uso temporal de bienes públicos sin "ánimus rem sibi habendi" y con su posterior reintegro (art. 432 bis) y un desvío presupuestario o gasto de difícil justificación (art. 433).

La principal novedad de la reforma de la malversación se produce con la restricción de la modalidad de apropiación de recursos públicos, únicamente, en aquellos casos en los que el funcionario público actúe con ánimo de lucro.

Como se puede ver la nueva redacción exige el ánimo de lucro, el cual existe aunque el beneficio sea de un tercero y no personal, pudiendo ser incluso el beneficio no patrimonial, ya que se equipara a cualquier ventaja, porque no tiene que ser económica.

Hay que tener presente que el Tribunal Supremo desde hace bastantes años tiene definida la concurrencia del

ánimo de lucro en el delito de malversación; y lo hace, no con el ánimo de apropiarse el sujeto del dinero público en beneficio propio, sino que se identifica con el "animus rem sibi habendi", que no exige enriquecimiento, siendo suficiente que el autor haya podido tener los objetos ajenos bajo su personal dominio, sin que sea necesario el lucro personal del sustractor, sino una actuación con ánimo de cualquier beneficio, incluso no patrimonial (por ejemplo la independencia de Cataluña) que existirá aunque la intención de lucrar se refiera al beneficio de un tercero.

El art. 433 CP (tipo atenuado) penaliza los supuestos en los que la autoridad o funcionario público encargado de la administración del patrimonio público se limita a una corrección presupuestaria operada fuera de los términos legales, es decir, una desviación irregular del presupuesto, pero no puede comprender la destinación de fondos públicos para actos ilícitos.

Como se dice en la sentencia, se trata de la ilicitud del fin al que se aplican los fondos públicos y que supone una consciente, voluntaria, concertada e ilícita desviación de destino de los fondos empleados, en cuanto devienen gastos ajenos a cualquier fin público lícito y, además, carecen de cobertura presupuestaria.

Entiendo que la diferencia en relación al desvalor del resultado es correcta.

En relació al punt anterior, també cal ara que es revisin penes per condemnes de malversació, amb la conseqüent crispació ciutadana, arran del que ha passat després de l'aprovació de la denominada "Llei de només sí que és sí. Com veu vostè aquest assumpte?

AV: Crec que no podem fer un debat seriós sense reconèixer com el dret penal és constantment utilitzat com a arma llançívola en la controvèrsia política i en un moment en què irromp en el panorama polític l'extrema dreta, la qual se sent molt còmoda fent servir el dret penal per als seus objectius populistes de "mà dura" contra aquells qui consideren enemics de la pàtria o de la seva particular moral.

El debat públic es camufla de "tècnic" però obeeix a finalitats polítiques, com ha passat amb la Llei del "només sí és sí" on la contraofensiva del masclisme s'ha apropiat d'una legítima crítica tècnica per atacar el moviment feminista.

No crec que es pugui solucionar fàcilment i àgilment una situació tan complexa com la de la instrumentalització del dret penal per a la batalla política i vèncer l'opció neoliberal del populisme punitiu. Per a mi el dret penal democràtic hauria de basar-se en valors que fossin impermeables a debats interessats i polèmiques, que només pretenen inundar les xarxes socials d'agressivitat i violència verbal.

Les contrareformes polititzades d'avui són reacció a reformes anteriors també polititzades. Només avançant en els índex de democràcia (incloent-hi la separació de poders) es podrà debatre sobre dret penal amb més seny que el que actualment impera.

MC: Toda reforma del Código Penal, en virtud de su artículo 2, se debe aplicar con carácter retroactivo en caso de que sea más beneficiosa y, por lo tanto, habrá que estar a cada supuesto concreto para ver si se ha de revisar cualquier sentencia, que es un derecho que tiene el justiciable condenado.

Alguns crítics amb la modificació de la malversació, assenyalen que, en molts supòsits, l'apropiació per si dels diners públics coexisteix amb el desviament d'aquests diners per a fins diferents dels pressupostats, cosa que comporta una dificultat a l'hora de saber davant quin tipus de malversació s'està, si a la "bàsica" o a l'agregada. És això així?

AV: La incertesa en la interpretació de la llei i, per tant, la violació constant del principi de legalitat (predicibilitat en l'aplicació de la llei i proporcionalitat de la resposta penal) són la "regla" a dia d'avui. Atès que ningú sap com els tribunals interpretaran la llei que ha dissenyat el legislador, és habitual trobar-nos amb dubtes com aquest que es planteja.

Personalment, no crec que puguem donar per bones les crítiques judicials al legislador seguides d'una re-interpretació de la voluntat d'aquest. Si el legislador ha entès que la malversació havia d'estar definida per tres nivells de gravetat en els vigents articles 432, 432 bis i 433 del Codi Penal, aleshores, ens hem de cenyir a la lletra de la llei, sempre, és clar, que aquesta interpretació no atempti contra drets fonamentals de les persones investigades o acusades per delictes.

Davant de situacions d'incertesa, el sistema penal té uns principis i regles que donen solució als dubtes: seguir la interpretació més favorable al reu, evitar les interpretacions extensives o analògiques de la llei penal i respectar la proporcionalitat de la resposta penal.

MC: El nuevo artículo 433 recobra el viejo artículo 397 del CP de 1973, que había sido derogado por el CP de 1995.

Hay que tener presente que toda desviación de su previsión legal comporta una finalidad ilícita y desde el modelo de 1995 se consideró que si el fin utilizado es constitutivo de delito entonces se calificaba como ajeno a la función pública y se aplicaba el art. 432.

A lo anterior hay que añadir, como se dice en el auto del TS que "mal puede hablarse de simples actos de indebida o irregular transferencia presupuestaria cuando muchas de esas operaciones implicaron la utilización de facturas falsas y hasta personas interpuestas, con el único fin de ocultar la ilegal distracción de los fondos".

El Jutge instructor del procés, Pablo Llarena, ha dictat una interlocutòria en què estima indicis de criminalitat sobre el delict de malversació agreujat, extrem que ha estat recolzat pel TS en la revisió de la seva sentència sobre el procés. És aquesta una interpretació correcta del tipus penal o forçada?

AV: És una interpretació efectivament molt forçada perquè s'aparta de la interpretació literal, de la sistemàtica i de l'autèntica de la llei. Que els fets de la causa del "Procés" es puguin ara encabir en la modalitat agreujada de la malversació és una interpretació peculiar del poder judicial, que no assumeix la nova redacció del tipus. La resolució del Tribunal Suprem (interlocutòria de 13-2-2023) diu expressament que "no pot acceptar" que la conducta de l'article 433 CP (tipus atenuat) pugui aplicar-se als fets del Procés i, per tant, ofereix la seva particular interpretació de la lletra de la llei.

Novament veiem símptomes del mateix: el poder judicial està mantenint una batalla ferotge contra el poder legislatiu i aprofita les seves resolucions per a criticar-lo obertament, per a fer "política-criminal" quan

això li està vedat excepte en els supòsits més que excepcionals que preveu l'article 4.2 del Codi Penal.

El cert és que el nou delict de malversació greu, de l'article 432, preveu conductes d'apropiació de patrimoni públic amb ànim de lucre, i els fets provats de la Sentència del Procés no recullen ni tals conductes ni tal ànim (interpretació literal). A més, el nou sistema de la malversació es desdobla en tres tipus de conductes, separant actes d'apropiació amb ànim de lucre a d'altres conductes d'apropiació desviada de fons (interpretació sistemàtica). Finalment, el legislador ha explicitat la voluntat de fugir del sistema de la malversació establert l'any 2015, amb una nova visió on l'apropiació desviada resultaria en un tractament més lleu (interpretació autèntica).

En aquestes condicions, es legítim defensar que el compromís del patrimoni públic a la realització d'una votació ciutadana, estaria actualment fora de l'apropiació de la malversació corrupta reservada per aquells qui sostreuen els fons públics amb ànim de lucrar-se.

Potser no és estrany pensar que la interpretació del Tribunal Suprem sigui captiva d'una voluntat política no explicitada: la necessitat de no renunciar a la persecució per malversació greu (un cop desapareguda la sedició) d'aquells responsables del referèndum de l'1-O que estan pendents de judici o a l'exili.

Totes les qüestions plantejades em fan reafirmar en la necessitat d'evitar que el dret penal sigui la fórmula de resoldre problemes polítics, com ja va instar l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa en la seva resolució 2381, de l'any 2021. La criminalització d'aquells que pensen diferent, quan allò que defensen no incita l'odi ni la violència, és un greu error que ens situa als juristes en l'obligació de denunciar la indeguda instrumentalització del sistema penal i la transgressió del seu sistema de principis.

MC: En los hechos probados de la sentencia del Procés se recogen en las págs. 57 y ss los gastos que se produjeron y que sumados ascienden a más de 400 mil euros, lo que supone la aplicación del subtipo agravado del art. 432; aparte de los gastos acordados que suman otros casi 500 mil euros.

Creo que no estamos ante ninguna interpretación forzada atendidas las cifras anteriores.

IMMACULADA BARRAL, DIRECTORA GENERAL DE DRET, ENTITATS JURÍDIQUES I MEDIACIÓ A LA CONSELLERIA DE JUSTÍCIA, DRETS I MEMÒRIA

“El dret civil català ha de continuar la seva expansió fins al límit competencial”

Text: Roser Ripoll Alcon Foto: Miquel Coll

Des del passat mes de novembre és la directora general de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació. Què ha suposat per a la seva carrera professional assumir aquest càrrec? Considera que ha trencat un sostre de vidre?

Les meves responsabilitats a la Direcció General tenen un acusat perfil tècnic en matèries que, com el Dret Civil Català o la Mediació, han format part de la meva tasca investigadora i docent a la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona (UB) des de fa molt temps. Suposa un repte que m'ha fet canviar la forma de treballar i d'afrontar les qüestions a resoldre. Diguem-ne que he entrat en una dimensió més pràctica i executiva. En la meva opinió, en el món universitari, la discriminació no és evident en termes de promoció: em sento igual que els meus companys homes pel que fa a la carrera universitària. Potser és per això que no percebo que estigui trencant sostres de vidre, encara que és veritat que la Direcció General és un lloc en el qual, fins fa poc, hi havia poques dones. Un detall: el símbol dels alts càrrecs és un pin que troba el seu àmbit natural en una americana.

La qüestió que, en canvi, s'està fent evident darrerament és a què han/hem hagut de renunciar les dones per arribar on som, o si he hem arribat més tard per intentar-ho fer tot. I em considero privilegiada ja que aquest no ha estat el meu cas particular. Crec que aquesta visió posa en valor que, sovint, les dones ho tenim més difícil per arribar a aquests llocs de responsabilitat. L'altra qüestió fonamental és el lideratge que podem imprimir, d'una forma bastant diferent als homes; segurament, més col·laborativa.

Quins són els principals objectius que vol dur a terme?

Una de les peces estratègiques de la meva Direcció General és desenvolupar estratègicament la mediació i els altres mètodes autocompositius per resoldre les controvèrsies. Les reformes processals que s'apunten van en aquesta direcció en l'àmbit civil, i cal fer-ho també en el penal i en l'administratiu. L'objectiu és el canvi de paradigma cap a una justícia restaurativa que doni resposta

al conflicte viscut per les parts, les repari de la situació passada i les faci partícips, i alhora responsables, de la solució. I en aquest nou disseny ens calen molts actors: advocats, jutges i tercers imparcials, com ara mediadors, però no exclusivament.

També cal avançar en la regulació del nostre Dret: el Dret Civil Català ha de continuar la seva expansió fins al límit competencial. Una de les reformes a la qual estem dedicant molts esforços és l'adaptació del Codi Civil de Catalunya a la nova visió dels drets de les persones amb discapacitat recollits a la Convenció de Nova York. És un projecte transversal que cal explicar molt bé, no només als operadors jurídics, sinó també a tota la societat.

Quines accions es duran a terme per promoure els ADR?

Volem reforçar els mitjans autocompositius. És a dir, aquells que tenen com a base el paper actiu de les parts en la resolució dels conflictes. D'aquesta forma la solució –generalment en forma d'acord– sol mantenir o restablir la relació personal entre les parts i genera la possibilitat de gestionar d'igual forma conflictes futurs, i demanar, alhora, responsabilitat a tots els afectats. Volem que aquesta forma de gestió i resolució de conflictes arribi a tots els operadors jurídics i a tota la societat per tal de poder decidir, en cada moment, quina és la fórmula més adequada i la que donarà millors resultats. Per això, durem a terme una campanya de difusió i conscienciació sobre les possibilitats dels ADR.

També ens volem ocupar de la formació dels mediadors, tant de la inicial com de la continuada, i volem impulsar la formació dels altres operadors jurídics, com ara els jutges, per tal que coneguin les possibilitats que tenen al seu abast, no només al Centre de Mediació. Quan s'aprovi el Projecte de Llei d'eficiència processal s'obrirà una ocasió immillorable per poder explorar diverses possibilitats. Hem de fer de la mediació una eina de país i anar cap a una Catalunya medidora.

El passat 21 de gener es va commemorar el Dia Europeu de la Mediació. En quin punt creu que es troba la mediació a Catalunya?

Es troba en un bon punt. Molt sovint se'ns pren com a referent tant pel temps que fa que la impulsem com per les diferents iniciatives que duem a terme, sobretot en l'àmbit civil. Crec que hem aconseguit incorporar la mediació com una eina que dona resultats en la gestió dels conflictes: és un avenç important. Recordo que quan vaig participar, l'any 2010, en l'estudi El llibre

blanc de la mediació, els prop de 200 investigadors dels diferents grups vam fer reunions i jornades durant sis mesos per generar un concepte de mediació sobre el qual treballar. Avui, aquest posicionament és una realitat. Però tampoc podem aturar-nos: cal continuar explorant nous àmbits per a la mediació i el paper del mediador, experiències com la comediació són molt interessants. També hem de veure les TIC i l'ús de la intel·ligència artificial com a aliats: les Online Dispute Resolution (ODR) canviaran la forma com resollem els conflictes, especialment els de poc valor o bé aquells que siguin recurrents: pensem en les clàusules sòl.

Quins són per a vostè els avantatges de l'ús de la mediació?

No m'agrada indicar que és més ràpida perquè aquest avantatge és conjuntural degut al fet que els processos judicials són excessivament lents, i espero que el desenvolupament de la mediació a gran escala contribueixi a l'eficiència del sistema. També se sol dir que és més barata, però si posem la mediació com a alternativa de resolució adequada, el seu principal avantatge ha de ser que sigui millor per resoldre el conflicte, independentment dels costos. L'aproximació a la mediació, com a mètode autocompositiu, dona un valor que les parts esperen o volen, de cara a la resolució del conflicte. Per tant, diria que el seu gran valor és el de canviar la forma com la ciutadania s'enfronta als conflictes, i per fer aquests canvis ens calen bons professionals que ajudin les parts a buscar la solució.

La mediació ha esdevingut eficient en àmbits menys habituals al de família com pot ser el Dret de consum, l'educació, la sanitat o l'esport. Què es pot fer per potenciar-ne l'ús?

La mediació té una gran capacitat per a adaptar-se a diferents àmbits. La mediació en conflictes de consum aconsegueix donar una solució a la persona consumidora i evitar que reclamacions de valor negatiu –en què no surt a compte litigar– quedin sense solució, amb el corresponent guany per a l'empresari si ningú reclama. Cal, doncs, potenciar-la de forma clara. D'altra banda, experiències recents en mediació en l'àmbit de l'esport mereixen, decididament, ser continuades. Crec que hem d'apostar per la mediació com a mecanisme que pot adaptar-se als diferents conflictes en cada àmbit concret: ens interessa l'eina –la mediació– i l'adaptem a cada context on la volem utilitzar. Aquesta visió evita els compartiments i reforça la bondat de la mediació com a mitjà de gestió i de resolució de conflictes. Per anar en aquesta direcció necessitem repensar la formació dels mediadors en cada àmbit.

La justícia restaurativa és un altre àmbit encara pendent d'explotar. Creu que hi ha voluntat per part dels operadors jurídics per a la seva aplicació pràctica?

La justícia restaurativa és un concepte general encara que, sovint, es relaciona només amb l'àmbit penal. En canvi, la possibilitat de reparar qui ha sofert un dany l'hem d'explorar des de tots els punts de vista. Les disculpes que el consumidor demana a l'empresari per perseguir-lo amb trucades en les quals li reclama un deute inexistent són també una forma de reparació. No tota mediació comporta reparació, però la mediació sol posar el marc perquè es produeixi una reparació.

“Hem de fer de la mediació una eina de país i anar cap a una Catalunya mediatadora”

Com valora la reforma de la Llei concursal?

No sóc una especialista en aquest tema, però he de dir que la implementació de la mediació concursal es va fer de forma molt sobtada i en un procés on la tasca del mediador concursal era molt diferent a la que solem considerar com a pròpia d'aquests professionals. Tot i això, crec que va ser positiu: va ser com una finestra que va obrir l'oportunitat de formar, en tècniques de mediació, un col·lectiu que es trobava sovint en situacions de conflicte escalat. En tot cas, la supressió del recurs a la mediació en aquest àmbit no evita que, dins del procediment, pugui ser interessant usar-ne les tècniques que li són pròpies. És veritat, però, que caldria emprar-les en un moment anterior -abans del concurs- com a part de les eines de prevenció de la Segona Oportunitat, que volem impulsar.

Arran de la pandèmia, els concursos i procediments d'insolvència han augmentat. Creu que el mecanisme de la Segona Oportunitat és prou conegut entre

la ciutadania? Des del Departament, s'està fent quelcom per donar-lo a conèixer?

Una de les funcions de la Direcció General és, precisament, donar a conèixer aquest procés i acompanyar la ciutadania en el seu inici, abans de la demanda. Tenim un servei d'acompanyament a la Segona Oportunitat des del 2021, precisament perquè la pandèmia va agreujar els problemes de la crisi econòmica. També s'ha creat un grup de treball amb tots els operadors jurídics catalans que intervenen en el procés concursal i de Segona Oportunitat, per tal d'estudiar i recomanar els millors itineraris, la informació al ciutadà, la homogeneïtzació de formularis, la facilitació de criteris d'aplicació, etc. L'acompanyament a la Segona Oportunitat és un servei que volem potenciar i ampliar en la fase prèvia.

Per què va estudiar Dret? Hi havia alguna altra professió que li hagués agradat exercir?

En un moment determinat, quan cursava COU – el Segon de Batxillerat actual- vaig considerar seriosament estudiar llengües clàssiques (m'agradava molt el llatí). Ho vaig descartar perquè creia que només podria acabar donant classes i no era el que volia. Aleshores vaig decantar-me pel Dret, del qual també tenia una idea que se'm feia agradable. Dec al Dr. Maluquer de Motes la possibilitat de pensar a fer una tesi doctoral i dedicar-me al món universitari. El primer cop que vam parlar d'aquest tema, vaig descobrir un món; finalment, va ser la meua opció, i mai no me n'he penedit.

Ha exercit la docència en l'àmbit universitari arran de la seva càtedra de Dret Civil. Trobarà a faltar la docència?

Sí, el mes de novembre passat em vaig acomiadar dels meus alumnes de segon curs, a qui feia classe d'obligacions i contractes. Era un grup molt cohesionat i interessant i em va saber greu deixar de donar-los classes. I, en general, ho trobo a faltar: estar en contacte amb gent jove a les aules és magnífic, sempre t'obliga a replantejar-te coses, a saber comunicar tal com ells ho fan i a intentar acostar-te al seu món, tot i que cada vegada hi ha més distància.

A què li agrada dedicar el seu temps lliure?

M'agrada molt llegir literatura, tot i que de vegades no tinc massa temps, però una xafogosa tarda d'estiu amb un llibre entre les mans pot ser un petit oasi. També gaudeixo molt de caminar per la muntanya, sobretot als peus del Cadí, en un petit poble del Pirineu on va néixer el meu pare: Arsèguel. I el plaer d'anar al teatre: vaig fer teatre amateur quan era jove i el meu grup d'amics prové d'aquell moment. Per això, quedar amb ells per veure una bona obra, i que ho sigui, és sempre benèfic.

ESPAI CRAJ: EN DEFENSA DE L'ADVOCACIA

EL RESPECTE QUE L'ADVOCACIA MEREIX

Paz Vallés Creixell
Col·legiada Núm: 37.369
Diputada de l'ICAB responsable
de la Comissió de Relacions amb
l'Administració i la Justícia

Mentre les diferents parts enfrontades, Ministeri de Justícia i els LAJ, s'intercanvien retrets sobre els motius pels quals el conflicte que es va iniciar el 24 de gener encara perdura en forma d'una vaga indefinida, el cert és que l'advocacia (i per extensió, la ciutadania) continua sofrint una absoluta i intolerable falta de respecte pel seu temps i el seu treball.

Des de la CRAJ recollim diàriament reiterades queixes en les quals un advocat o una advocada s'assabenta de la suspensió d'un assenyalament el mateix dia d'aquest, i moltes vegades quan ja s'ha desplaçat al Jutjat, tot i haver insistit amb antelació suficient, contactant amb l'Oficina Judicial, per tal que l'informessin sobre si una determinada actuació finalment es celebraria o no.

Llevat d'honroses excepcions, la resposta quan parles amb els funcionaris sol ser, generalment, que no saben si els LAJ aquell dia faran vaga o no, que es tracta d'una decisió personal el sentit de la qual no poden revelar o que, tot i comprendre la nostra sorpresa i neguit per aquest hermetisme i falta d'empatia, han rebut instruccions (per part del seu cap, que és, precisament, el LAJ) de no facilitar aquesta informació, ni als professionals ni als ciutadans que han d'atendre un assenyalament.

Incomprensiblement, no els importa si per poder acudir a aquest has hagut de conduir durant més d'una hora, si has hagut d'agafar un tren o un avió, o si prèviament havies demanat la suspensió per concórrer a aquesta vista (que sabien que se suspendria) amb un altre assenyalament, el qual finalment tampoc has pogut atendre. A part dels reptes logístics i de sostenibilitat

que suposa que tots els intervinents puguin ser-hi presencialment en una determinada actuació (doncs les vistes telemàtiques avui resulten quasi residuals), tampoc tenen en consideració que la preparació d'aquesta suposa una dedicació i uns recursos que mai es podran recuperar.

Les interminables hores d'estudi, les visites amb els clients, la gestió amb aquests de les seves emocions que de manera lògica es desperten pel fet d'haver d'enfrontar-se o de sotmetre's a l'activitat jurisdiccional, suposen un esforç enorme que, per decòrum i deguda consideració, tothom hauria de valorar com es mereix. Cal afegir que moltes vegades, i un cop constatada la suspensió minuts abans de l'hora fixada, des de l'Oficina Judicial no es dona nova data ni tampoc una explicació raonable vers al ciutadà que s'ha desplaçat. En alguns casos, són testimonis o parts que venen des de l'estranger o des d'un altra ciutat, i ni tan sols es demana disculpes o es tracta amb certa humanitat o comprensió l'evident disgust o enuig de les persones que allà ens trobem per una vista o diligència que finalment no s'ha pogut celebrar arran de la vaga, malgrat que els LAJ rarament participa presencialment en aquestes.

En aquest sentit resulta indiscutible la pràctica diària en els Jutjats així ho posa de manifest, que la documentació dels judicis i les vistes a través de mitjans tècnics d'enregistrament o reproducció es pot desenvolupar perfectament sense la intervenció del LAJ. És una conseqüència de l'evolució de la Nova Oficina Judicial i és, així mateix, una previsió que literalment figura en l'art. 453 LOPJ. L'exercici de la fe pública judicial, que es preveu en aquest mateix precepte, no es veu compromès en absolut pel fet que el LAJ hagi decidit fer vaga el dia en què es celebra un assenyalament, doncs podrà deixar igualment constància fent de la realització d'actes processals en el Tribunal a posteriori, garantint l'autenticitat i la integritat del que s'ha gravat o reproduït. Com es preveu en la llei i com es fa habitualment.

Des del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona ens vam reunir recentment amb una representació dels LAJ i els vam traslladar el nostre descontent i lògic malestar, en el sentit expressat. I és que, tot i l'aparent

legitimitat que les seves reivindicacions puguin tenir, si s'analitza el conflicte amb certa perspectiva i profunditat i que no serà l'advocacia qui negui el dret a la vaga dels LAJ el cert és que les formes, el principi de proporcionalitat i el respecte pels drets i la feina de la resta dels operadors jurídics (i dels justiciables) són fonamentals. I més, en un servei públic tan sensible i essencial com és el de l'Administració de Justícia.

Actuacions com les descrites ocasionen uns perjudicis i uns danys innecessaris, que no tan sols no sumen eficàcia a aquesta vaga, sinó que, a més, es poden evitar amb una mica de seny i de sentit comú. Per això, reclamem per reciprocitat, sensibilitat i empatia, l'inexcusable respecte pel temps i l'esforç de l'Advocacia; doncs, com qualsevol altre col·lectiu jurídic, el nostre principal propòsit també és el d'assolir una tutela judicial que sigui realment efectiva als interessos de la societat. ¹⁴

Com contactar amb la Comissió de Relacions amb l'Administració i la Justícia (CRAJ)?

936 011 212- EXT.5345

craj@icab.cat

CRAJ
COMISSIÓ de RELACIONS amb
l'ADMINISTRACIÓ i la JUSTÍCIA
 IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

LA MEDIACIÓ: OPORTUNITAT PER CERCAR SOLUCIONS DES DE LA BONA FE

Carles García Roqueta
Col·legiat Núm: 26.648
Diputat i Responsable de l'Àrea de Mediació
del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

La ciutadania, quan reclama la tutela dels seus drets, busca obtenir una solució útil i duradora, que serveixi per resoldre una determinada controvèrsia d'una forma àgil i eficaç. Es tracta, en última instància, de calmar les inquietuds personals i de satisfer els costos d'oportunitat que es deriven de la constatació d'un conflicte amb implicacions jurídiques, econòmiques i emocionals.

Per aquest motiu, i com a forma de reforçar i millorar l'accés de la societat a un sistema públic de justícia efectiu, des d'Europa s'ha fet una aposta ferma per impulsar la mediació. Des de la primigènia Recomanació N° R (98) 1 del Comitè de Ministres als Estats Membres sobre la Mediació Familiar, fins a la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig del 2008, sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils; sense oblidar el Llibre Verd sobre la Mediació presentat per la Comissió que, que tot i ser de l'any 2002, continua sent un document d'obligada referència quan es tracta d'emmarcar l'esperit d'aquest recurs tan valuós.

Precisament, la prioritat en termes de política legislativa vers la mediació en particular i els MASC en general, es posa de manifest de forma rellevant en el nostre país, en els anomenats Projectes de Llei d'Eficiència del Sistema Públic de Justícia. En aquest sentit, i en resposta a la Resolució del Parlament Europeu, de 12 de setembre del 2017 en què s'insta als Estats membres a "intensificar els esforços per fomentar el recurs a la mediació.../... i afavorir la conscienciació en relació amb la utilitat" d'aquesta figura, es preveu reforçar el paper negociador dels professionals jurídics i l'obligatorietat mitgada per als particulars

d'acudir a una mediació per intentar resoldre una controvèrsia en nombrosos casos.

Certament, vam poder corroborar en els diferents actes que des del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona vam organitzar per commemorar el Dia Europeu de la Mediació que aquest recurs ha demostrat la seva utilitat en àmbits tan diversos com importants per a la ciutadania. La transversalitat de la mediació fa possible recórrer a la mateixa en àmbits com el sanitari, el consum, l'organitzatiu o l'esportiu; havent-se plantejat, fins i tot, algunes experiències positives a nivell penal, en l'anomenada justícia restaurativa.

Les possibilitats de la mediació (i dels MASC) no s'esgoten en un moment previ o inicial a la resolució del conflicte, doncs la pràctica ens mostra que tot moment pot resultar idoni per plantejar un apropament conciliador entre les parts. Les mediacions "intrajudicials"; és a dir, aquelles que es produeixen un cop iniciat un procediment jurisdiccional, són un bon exemple d'aquesta realitat. A més, cal tenir en compte els alarmants nivells de col·lapse que pateixen els nostres tribunals, i que no sempre els ritmes processals són els més òptims per poder expressar de manera àmplia les principals preocupacions i inquietuds subjacents en un determinat conflicte.

Per tant, com a professionals de la justícia, tenim el deure tècnic i deontològic de conèixer totes les possibilitats que ens existeixen en l'ordenament jurídic per tal de poder-les oferir a les persones que acudeixen a l'advocacia per a resoldre-les i, al mateix temps, hem d'afavorir la implicació de les parts en la resolució de les seves controvèrsies, des de la cordialitat, l'empatia i la bona fe.

EL CENTRE ADR-ICAB IMPULSA LES MEDIACIONS EN L'ÀMBIT ESPORTIU TOT REIVINDICANT ELS VALORS ESSENCIALS DE L'ESPORTIVITAT

Per commemorar el Dia Europeu de la Mediació, el passat 18 de gener es va celebrar al Col·legi la "Jornada Europea de Mediació 2023: Mediació i Esportivitat", organitzada pel Centre ADR-ICAB i la Comissió d'Advocats i Advocades Mediadors i Mediadores, amb la col·laboració del Grup Europeu de Magistrats per la Mediació (GEMME). L'objectiu de la jornada va ser donar a conèixer els avantatges de la mediació i el seu funcionament.

El degà del Col·legi, Jesús M. Sánchez García; la directora General de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació de la Conselleria de Justícia, Drets i Memòria, Immaculada Barral Viñals; la magistrada i presidenta de GEMME España, Carme Guil Román; i el diputat responsable del Centre ADR-ICAB, Carles Garcia Roqueta van inaugurar la jornada.

En la inauguració, es va ressaltar la importància de seguir treballant en favor de la mediació i la cultura del diàleg entre els juristes. En aquest sentit, Immaculada Barral, va destacar que l'estratègia del Departament en matèria de resolució de conflictes "passa per empoderar la ciutadania, fer-la part activa en la solució de les seves diferències i la gestió dels seus interessos a través del diàleg, els pactes i els acords; en definitiva, potenciar la mediació i la gestió dels propis conflictes".

El diputat responsable del Centre ADR-ICAB, Carles Garcia Roqueta, va fer èmfasi en què "estar disposats a mediar i aproximar postures no significa renunciar a la fermesa de les pretensions en la defensa d'una controvèrsia. Més aviat al contrari, ja que implica donar-los la possibilitat de vehicular-les d'una manera diferent i valorant opcions que, potser, en el marc d'un procediment judicial, ni tan sols haurien sortit a la llum". I va afegir: "La mediació ha demostrat la seva utilitat i eficàcia en àmbits molt diversos, més enllà del més habituals com poder ser els conflictes civils o mercantils".

Durant la jornada, es va celebrar una primera taula on es van abordar els valors de l'esport i l'esportivitat en la mediació, on hi van intervenir, sota la moderació de Carles Garcia Roqueta, l'advocada de la Federació Catalana de Futbol, Maria Barbancho Saborit; el conflictoleg, professor de la UOC i impulsor de projectes de mediació a clubs esportius, Xavier Pastor; l'advocada i mediatora Marisa Santana Delgado, el periodista, ex Dircom de RCD Espanyol i cap de Comunicació de l'ICAB, Xavi Salvatella i l'ex jugador de waterpolo i entrenador del CN Mataró, Dani Ballart i Sans.

Per tal de visibilitzar que la mediació és una via eficient de resolució de conflictes en l'àmbit de l'esport es va escenificar una sessió inicial en relació a una controvèrsia entre un club de futbol, l'entrenador i una jugadora, representada pel seu pare. En aquesta van intervenir Josep M. Corominas interpretant el paper de mediador de conflictes al FS Castelldefels; Meritxell Bosch Torrelblanca, advocada i mediatora, fent el paper de presidenta del Club; Marta Rosique Vila, advocada i mediatora fent d'entrenadora; Alberto Barbero Biedma, advocat i mediador que va actuar com a pare de la jugadora afectada, paper que va protagonitzar Paula Satoca, jugadora real d'un equip de futbol.

Posteriorment, es va celebrar un debat, moderat per Jordi Casajoana Feliu, codirector del Postgrau ADR UB-ICAB i Marcel Vidal Cánovas, vocal de la Comissió d'Advocats i Advocades Mediadors i Mediadores del Col·legi.

La cloenda de la Jornada va anar a càrrec d'Elisabeth Saltor Camero, directora del Centre de Mediació de Catalunya de la Generalitat i de Montserrat Purí i Pujals, presidenta de la Comissió d'Advocats i Advocades Mediadors i Mediadores de l'ICAB.

“L'ARBITRATGE INTERNACIONAL S'HA DESENVOLUPAT SENSE PAUSA FINS A CONVERTIR-SE EN LA MANERA MÉS USUAL DE RESOLDRE LES CONTROVÈRSIES INTERNACIONALS”

Entrevista a José Rosell, àrbitre Internacional i vicepresident de la Comissió d'Arbitratge de l'ICAB

Quina és la seva vinculació amb l'arbitratge?

Durant aquests darrers set anys m'he dedicat a intervenir únicament com a àrbitre, després de combinar les activitats d'advocat de part amb la d'àrbitre durant molts anys, a més de les meves activitats acadèmiques.

Què el va portar a dedicar-se a l'arbitratge?

Vaig orientar-me cap a la carrera de Dret donat el meu interès pel dret internacional. A l'Acadèmia de dret internacional de La Haia vaig descobrir l'arbitratge i des d'aleshores m'hi he dedicat amb passió. He de precisar que vaig tenir la sort de poder practicar aquesta matèria des que vaig començar a exercir l'any 1978.

Com a advocat que ha exercit a París i com a àrbitre internacional, com valora l'estat actual de l'arbitratge al món, i a Europa en particular?

L'arbitratge internacional s'ha desenvolupat sense pausa fins a convertir-se en la manera més usual de resoldre les controvèrsies internacionals. Aquesta acceptació ha estat possible gràcies a un millor coneixement de la matèria als països menys industrialitzats. Tot i això, en matèria d'arbitratges d'inversió certs Estats i la Comissió de la Unió Europea, en particular, han qüestionat la credibilitat del sistema existent, de cara a donar-li una altra orientació, que per raons d'espai no puc ara detallar en aquesta entrevista.

Quina valoració ens pot fer de la situació actual de l'arbitratge domèstic a Espanya i a França?

El desenvolupament de l'arbitratge domèstic, tant a Espanya com a França és més lent. Els motius són molt diversos. Al meu parer, el principal obstacle és el poc interès existent a les universitats per ensenyar aquesta matèria al mateix nivell que el dret processal. El desconeixement de la matèria condueix a mistificar-la, i la divulgació es fa més difícilment.

Perquè creu que està més desenvolupat l'arbitratge internacional que el domèstic si els principis bàsics són els mateixos?

Una de les característiques principals de l'arbitratge és la confiança. A la diferència dels procediments ordinaris, els que tenen per missió la resolució de les controvèrsies són nomenats per les parts, en la gran majoria dels casos. Això implica que els litigants tinguin confiança en el jutjador/a. En els arbitratges internacionals, les parts, o les institucions arbitralis si s'escau, solen nomenar àrbitres amb experiència internacional que no exerceixen necessàriament al mateix país. Aquest mètode permet assolir la neutralitat

que busquen les parts quan volen que un tercer resolgui les seves desavinences. En canvi, en els arbitratges domèstics és poc habitual que les parts anomenin àrbitres de nacionalitats diferents i amb exercici en un país estranger, tot i ser possible. En recórrer a àrbitres pertanyents al microcosmos nacional, queda el dubte del nivell d'amistat que hi pugui haver entre els advocats de les parts i els àrbitres. I si hi ha aquests dubtes, els litigants prefereixen recórrer a la justícia ordinària.

Com influeix, la situació interna i el col·lapse de la Justícia en els diferents països quant a la implantació de l'arbitratge domèstic?

Sens dubte, el recurs a l'arbitratge és més freqüent quan els tribunals ordinaris estan en situació de col·lapse endèmic o bé quan hi ha una pèrdua de confiança profunda en el sistema judicial del país on estan establerts els litigants.

Actualment entre la comunitat arbitral internacional, quines són les principals qüestions a analitzar?

Els arbitratges d'inversió són actualment objecte de debat. La Unió Europea considera que els laudes arbitrals no es poden deixar fora del control del TJUE, i que cal una reforma del sistema. Segons la Comissió Europea amb la reforma, ja iniciada, també s'aconseguirà disminuir la discrepància existent entre les decisions. La transparència i la confidencialitat són igualment dos factors de tensió quan un Estat és una de les parts litigants. La intel·ligència artificial és un altre tema que cada cop és més present en els debats, sense oblidar les qüestions relacionades amb l'ordre públic, i en particular la corrupció, que comporten sovint la revisió del fons dels laudes pels tribunals ordinaris.

Hi ha diferències rellevants entre l'arbitratge comercial i l'arbitratge d'inversions?

No hi ha diferències importants entre els arbitratges comercials i d'inversió quant a les regles del procediment. Ara bé, si els procediments en els arbitratges d'inversió solen ser més llargs, a causa de les objeccions sobre la competència jurisdiccional invocades freqüentment pels Estats, ja que els tribunals tenen tendència a bifurcar el procediment si els Estats ho sol·liciten.

On es troba més còmode: actuant com a àrbitre o com a advocat? Perquè?

Per mi dedicar-se a actuar únicament com a àrbitre no ha estat una qüestió de comoditat. Les dues activitats són complementàries. Però, en el meu cas, atès que era soci d'un despatx d'advocats internacional, em trobava regularment confrontat a tot un seguit de conflictes d'interès que m'impedien acceptar les designacions com a àrbitre en els arbitratges entre empreses importants. Aquesta situació em va conduir a deixar el meu despatx antic per concen-

trar-me exclusivament a l'activitat d'àrbitre, ja que tenia una preferència per aquesta activitat. Dit això, voldria subratllar que el fet d'haver tingut una experiència intensa com a advocat de part m'ha servit molt per tenir una visió objectiva de la conducció dels arbitratges.

Cada vegada és més habitual trobar professionals del Dret que són exclusivament àrbitres internacionals. Què n'opina? És preferible que l'àrbitre no exerceixi com a advocat?

El "double-hating", com diuen els angloparlants, no és problemàtic en els arbitratges comercials, però ho pot ser en els arbitratges d'inversió on la principal dificultat rau en la interpretació dels tractats d'inversió.

Quin tipus de conflictes considera més adients per a l'arbitratge?

Sens dubte l'arbitratge és el mecanisme més idoni per resoldre els litigis en matèria de construcció. Els àrbitres tenen més temps per estudiar els expedients i les parts, juntament amb els àrbitres, poden adaptar els procediments en funció de la naturalesa de les controvèrsies, a causa de la flexibilitat de l'arbitratge. De la mateixa manera, considero que és més apropiat resoldre mitjançant l'arbitratge les controvèrsies relatives a les inversions estrangeres, ja que les parts poden designar àrbitres que han rebut una formació en dret internacional públic i que tenen experiència pràctica en aquesta àrea del dret. A més, els àrbitres, o almenys el president del Tribunal Arbitral, són nacionals de països aliens a les parts litigants, cosa que, òbviament, no és el cas dels jutges. La neutralitat del jutgador és summament rellevant en els conflictes sobre inversions estrangeres.

Dels diferents avantatges que té l'arbitratge quina fortalesa destacaria per sobre de la resta?

Els factors són diversos. Entre ells podem destacar, la flexibilitat, l'especialitat dels àrbitres, la neutralitat, la confidencialitat si les parts ho desitgen, més facilitat d'execució dels laudes arbitrals comparat amb les sentències judicials, la possibilitat d'escollir l'idioma del procediment i la seu de l'arbitratge.

L'ICAB compta amb una Comissió d'Arbitratge. Quines tasques i funcions es realitzen des d'aquesta per donar a conèixer l'arbitratge a l'advocacia?

La Comissió d'Arbitratge té per objectiu la formació i la divulgació de l'arbitratge -tant el domèstic com l'internacional-, l'organització de congressos i seminaris, ja siguin presencials o virtuals, no només per actualitzar els coneixements en matèria d'arbitratge, sinó també per facilitar intercanvis entre professionals, ja siguin nacionals o estrangers, que es dediquen a l'arbitratge per tal de compartir experiències.

SOBRE EL NUEVO RÉGIMEN DE COMERCIALIZACIÓN DE ENTIDADES DE CAPITAL-RIESGO (ECRS) A INVERSORES MINORISTAS

Alberto Moral Sánchez
Col·legiat Núm: 43.281

Recientemente entró en vigor la Ley 18/2022, de 28 de septiembre ('Ley Crea y Crece') que, entre otras cuestiones, modificó el régimen de comercialización de las entidades de capital riesgo españolas (ECRs) a fin de ampliar al público minorista general la base de inversores habilitados para suscribir este tipo de vehículos de inversión.

Hasta antes de la entrada en vigor de esta reforma, la comercialización de ECRs se mantenía en términos generales reservada a inversores clasificados como profesionales. Salvo algunas excepciones puntualmente previstas en la normativa de capital-riesgo, para aquellas sociedades gestoras expresamente habilitadas para ello en su programa de actividades, únicamente se permitía la comercialización de ECRs a inversores minoristas cuando éstos: (I) se comprometiesen a invertir un mínimo de 100.000€; y

(II) declarasen por escrito en documento aparte ser conscientes de los riesgos ligados a dicha inversión. Sin embargo, la nueva redacción del artículo 72.2. de la Ley 22/2014, de 12 de diciembre, amplía esta posibilidad, rebajando a 10.000€ el importe mínimo a partir del cual un inversor minorista puede invertir en una ECR, siempre que: (I) la inversión se realice atendiendo a una recomendación personalizada de un intermediario que le preste un servicio de asesoramiento; y (ii) en caso que el patrimonio financiero del inversor no supere los 500.000€, la inversión sea como mínimo de 10.000€, se mantenga, y no represente a su vez más del 10% de dicho patrimonio.

De este modo, al rebajar a 10.000€ el umbral de comercialización de ECRs a inversores minoristas, el cambio legislativo recoge una de las principales reivindicaciones del sector del capital-riesgo espa-

ñol, permitiendo a éste aumentar su base inversora y acercando el marco normativo al de otros países del entorno. No obstante lo anterior, la literalidad del nuevo precepto, de apenas un par de párrafos de extensión, plantea algunas lagunas y dudas interpretativas relevantes que, de forma no exhaustiva, se tratan de exponer a continuación:

(I) en primer lugar, el nuevo redactado de la norma no define ni concreta qué significa que un inversor realice su inversión 'atendiendo' a una 'recomendación personalizada': ¿debe preexistir formalmente una recomendación de inversión de un tercero antes de que el inversor minorista formalice el compromiso de inversión? ¿qué contenido debe tener la recomendación personalizada? ¿debe indicar el vehículo de inversión e importe concretos? ¿qué aspectos de la ECR o sociedad gestora debe valorar el intermediario en su recomendación? ¿en qué circunstancias puede determinarse que la inversión se realiza 'atendiendo' a la recomendación?, etc.;

(II) en segundo lugar, el nuevo precepto tampoco especifica qué clase de intermediario debe prestar este servicio de asesoramiento: ¿debe tratarse de una empresa de servicios de inversión (ESI)? ¿puede tratarse de un tercero no sujeto a supervisión financiera? ¿debe este intermediario cumplir algún requisito

en particular? ¿qué responsabilidad asume la sociedad gestora (o, en su caso, comercializador) respecto al intermediario y/o al contenido de la recomendación de inversión? Etc. y

(III) en tercer lugar, no se definen aspectos esenciales para la determinación de la aplicabilidad del requisito, como por ejemplo qué debe considerarse como 'patrimonio financiero' del inversor a fin de evaluar la situación de éste respecto al umbral de 500.000€, los criterios de 'mantenimiento' de la inversión que a priori parece exigir la literalidad del nuevo precepto, o si la exposición límite del 10% debe calcularse respecto a una inversión concreta en una ECR en particular o respecto al patrimonio financiero total del inversor.

Sin duda, es evidente que esta reforma se circunscribe en al ánimo del legislador español de intentar promover un marco normativo más competitivo para el sector del capital-riesgo. En este sentido, en los últimos años se han sucedido otros hitos normativos vinculados a este sector, siendo destacable la introducción del régimen de precomercialización de ECRs / EICCs en noviembre de 2021, o la reciente Ley 28/2022, de 21 de diciembre ('Ley de Startups') en diciembre de 2022. No obstante, lo anterior, y habida cuenta que el nuevo marco normativo de la comercialización de ECRs a inversores minoristas plantea varias lagunas y dudas interpretativas, urge a nuestro parecer el desarrollo reglamentario del mismo o, en su defecto, la publicación por parte de la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV) de criterios interpretativos que den una respuesta adecuada y faciliten la praxis del sector.

No es obvio que la inversión y/o, en su caso, sobreexposición patrimonial al capital-riesgo lleva aparejada una serie de riesgos que pueden no parecer adecuados para el prototipo de inversor clasificable como minorista (por ejemplo, riesgos vinculados al activo subyacente de la ECR, riesgos vinculados a la propia sociedad gestora y/o la ECR, así como eventuales cambios normativos, fiscales o regulatorios futuros). Por esta razón, aun exigiéndose la intervención de un intermediario y limitándose cuantitativamente la comercialización de ECRs al inversor minorista, no debe perderse de vista que la rebaja a 10.000 € del umbral de inversión habilita de facto la comercialización en masa de ECRs a este tipo de inversores, lo que sumado a la falta de concreción de alguno de los aspectos de la nueva normativa plantea el riesgo de una eventual ola de litigiosidad futura.

REFLEXIÓ SOBRE L'IMPACTE A LA LLEI D'ENJUDICIAMENT CIVIL A LA LLUM DEL REONEIXEMENT DE PERSONALITAT JURÍDICA A LA LLACUNA DEL MAR MENOR I LA SEVA CONCA

Exhaustiu i divulgatiu anàlisi de la innovadora Llei 19/2022, que implica un canvi de paradigma per a la defensa jurídica del medi ambient i que suposarà que el nostre ordenament jurídic modifiqui el seu enfoc antropocèntric per passar a un enfoc “ecocèntric”.

Andrés Eugenio López Berral
Col·legiat Núm: 44.148

La Llei 19/2022, de 30 de setembre, per al reconeixement de personalitat jurídica a la llacuna de la Mar Menor i la seva conca implica un nou canvi de paradigma per a la defensa jurídica del medi ambient, però, com observarem suposa un canvi radical per al nostre ordenament jurídic que passa de l'antropocentrisme a l'ecocentrisme, que encara que és molt important i positiu, i alhora altera significativament l'ordre constitucional i processal causant una certa inseguretat jurídica atès que la seva implementació hagués requerit major concreció jurídica i, en tot cas, requereix d'un important desenvolupament reglamentari per a solucionar unes certes deficiències jurídiques que han d'esmenar-se.

El reconeixement de personalitat jurídica als elements que componen la naturalesa és molt nou per al nostre ordenament jurídic (encara que no tant a nivell internacional). Ara bé, que suposi un aspecte nou no vol dir que no sigui positiu per al nostre ordenament jurídic que mitjançant aquesta llei vol reivindicar el cansament d'una societat cada vegada més conscienciada amb el deure de protecció del medi ambient i que així li reclama a les diferents administracions públiques. És, per això, que aquest reconeixement és un factor que ha de valorar-se molt positivament perquè marca el camí que

ha de seguir el nostre legislador que no és un altre que protegir el medi ambient de manera efectiva i determinant per sobre d'altres drets encara que per a això han de donar-se unes certes condicions prèvies.

Ara bé, com a juristes no sols podem valorar aquests aspectes de tall sociocultural que posa de manifest la nostra societat sense reclamar alhora la tant necessària seguretat jurídica de les normes sobretot quan es pretén instaurar un canvi de paradigma respecte de la protecció del medi ambient.

En aquest sentit, hem d'abordar tres qüestions claus per a determinar el seu encaix jurídic i afectació com és: el compliment del marc constitucional, les característiques per a determinar la personalitat jurídica dels components ambientals, les seves obligacions i la seva repercussió en l'àmbit processal.

En primer lloc, i respecte al marc constitucional, el dret al medi ambient s'emmarca com és sabut dins del Títol I, Capítol III, article 45 de la Constitució Espanyola (d'ara endavant CE) per tant com un principi rector de la política social i econòmica, i com he defensat en nombroses ocasions, és un títol que actualment ha estat superat per la concepció que la societat té d'aquest bé jurídic que hauria d'incloure's com un dret fonamental.

Ara bé, la concepció i evolució que té la societat sobre la protecció que mereix aquest dret, i per tant la necessitat de la seva reforma, no és exclusiva de l'ambient ambiental sinó que succeeix també en altres articles com és el cas de l'article 14 (sobre igualtat formal) que es troba en Títol I, Capítol II, però no està en la secció primera pel que fa que tampoc sigui un dret fonamental, la qual cosa al seu torn suposa la impossibilitat de ser al·legat via recurs d'empара. És per això que tots dos articles requereixen d'una necessària reforma per a ser incorporats com a drets fonamentals al meu entendre.

Analitzat l'aspecte general en què s'emmarca la Llei 19/2022, pel que fa a l'àmbit competencial ha d'apuntar-se que encara que lògicament la Llei s'emmarca dins de l'article 149.1.23CE (medi ambient) perquè regula components d'àmbit ambiental (vegeu la Disposició addicional segona), i encara que clarament això s'ajusta a fi de la Llei. Cosa diferent és que aquesta llei hagi desbordat l'àmbit constitucional de l'article 149.1.23CE en estar declarant un espai natural protegit ex novo i que manqui d'aquesta competència per ser aquest d'àmbit de competència autonòmica com bé apunta Lozano Cutanda en el seu article: "La declaració del Mar Menor i la seva conca com a persona jurídica: un garbull jurídic". No obstant això, no és menys cert que té un important impacte en l'àmbit jurídic processal i per tant en l'article 149.6^oCE ja que està reconeixent capacitat jurídica processal al Mar Menor i la seva conca en l'article 1 de la Llei 19/2022 i per tant afectant directament o indirectament l'article 6.1 de la Llei d'Enjudiciament Civil (d'ara endavant LEC).

En segon lloc, la Llei 19/2022 estableix en el seu preàmbul que les causes o requisits per a fonamentar que aquest espai natural pugui tenir capacitat processal i per tant personalitat jurídica seran dues: la "greu crisi que en matèria soci ambiental, ecològica i humanitària" i la "insuficiència de l'actual sistema jurídic de protecció". Així complint aquests dos paràmetres mitjançant llei podrien ampliar-se els subjectes que poden tenir capacitat jurídica a altres components de caràcter ambiental, encara que això crea una important inseguretat jurídica perquè aquest objecte s'estableix en una llei singular que no processal com seria d'esperar.

En aquest sentit, ha d'advertir-se que aquesta sucinta regulació posteriorment estableix en el seu article 2 una carta de drets bàsics reconeguts a aquest subjecte ambiental, que ja estaven consagrats dins del dret ambiental i no determina drets concrets

per a la seva protecció que posteriorment hauran de ser exercits en l'àmbit judicial pels legitimats per a la protecció d'aquest subjecte de dret. Això suposa unes certes ombres perquè aquests principis generals hauran de concretar-se en aquest cas concret en un reglament per a poder garantir l'efectivitat de protecció que es pretén i dotar de seguretat jurídica als litigants i jutjadores, perquè en cas contrari, hem d'entendre que aquests principis ens remetran a regulacions preexistents sobre aquest espai natural.

EL RECONeixEMENT DE PERSONALITAT JURÍDICA ALS ELEMENTS QUE COMPONEN LA NATURALESA ÉS MOLT NOU PER AL NOSTRE ORDENAMENT JURÍDIC (ENCARA QUE NO TANT A NIVELL INTERNACIONAL)

En tercer lloc, en el nostre ordenament jurídic no existeix obstacle per a l'ampliació de la personalitat jurídica a altres elements jurídics no establerts en la LEC. Aquesta llei singular implica l'afectació del Capítol I, i concretament l'article 6.1 de la LEC sobre la capacitat per a ser part processal en un procediment judicial que es veu afectat per la Llei 19/2022 de manera directa perquè a les tradicionals formes de capacitat per a ser part s'afegeix

ara el reconeixement d'aquest concret espai natural que no sols és objecte de protecció, sinó també titular de drets que hauran de ser exercits per la ciutadania mitjançant l'acció pública.

Ara bé, això planteja una important qüestió i és si aquesta afectació directa afectarà exclusivament l'article 6 LEC a través de lleis de caràcter singular que hauran de ser al·legades en les demanda o similars de manera específica, o si per contra, això obre la porta al fet que altres elements de caràcter ambiental també puguin a partir d'ara ser titulars de capacitat processal, i per tant, estem davant l'avantsala d'una nova reforma de la LEC. En qualsevol cas, clarament l'article 6 de la LEC es veu directament alterat i complementat mitjançant aquesta llei singular incorporant a la naturalesa com un element amb personalitat jurídica i amb capacitat processal per a ser part. ^{N4}

ELS REPTES QUE PLANTEJA EL NOU IMPOST ESPECIAL SOBRE ELS ENVASOS DE PLÀSTIC NO REUTILITZABLES

Aquest 1 de gener ha entrat en vigor l'Impost especial sobre els envasos de plàstic no reutilitzables, regulat en la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular.

Laura Pla Cuesta
Col·legiada Núm:35.204

Tant el sector legal com les empreses directament afectades vam estar expectants fins a l'última setmana de 2022 esperant dues possibles notícies: o bé que s'ajornés l'impost un any, o bé que s'aprovés l'ordre ministerial que regula les seves obligacions formals, per a la seva immediata aplicació.

No ha pogut ser. L'efectiva aplicació de l'impost no s'ha demorat més, i a partir de l'1 de gener de 2023, han quedat subjectes a l'impost la fabricació, la importació o l'adquisició intracomunitària de: i) envasos no reutilitzables que continguin plàstic (buits o contenint, protegint, manipulant, distribuïnt o presentant mercaderies), ii) semielaborats destinats a la fabricació dels envasos no reutilitzables (per ex. preformes o les làmines de termoplàstic), i iii) aquells altres productes que continguin plàstic destinats a permetre el tancament, la comercialització o la presentació d'envasos no reutilitzables.

La base imposable de l'Impost està formada per la quantitat de plàstic no reciclat, expressada en quilograms, continguda en els productes objecte de l'impost, a la qual ha d'aplicar-se un tipus impositiu de 0,45 euros per kg.

UN DELS MAJORS REPTES ALS QUALS S'ENFRONTA LA CORRECTA APLICACIÓ DE L'IMPOST ÉS L'OBTENCIÓ DE LA INFORMACIÓ NECESSÀRIA PER A PODER AUTOLIQUIDAR-LO O DECLARAR-HO A LA DUANA

La Llei 7/2022 estableix diferents supòsits de no subjecció, exempcions, deduccions i devolucions que impliquen, en definitiva, la no tributació.

Els més rellevants, en la pràctica, són: i) la no subjecció de la fabricació, importació o adquisició intracomunitària de les pintures, les tintes, les laques i els adhesius concebuts per a ser incorporats als productes que formen part de l'àmbit objectiu de l'impost, ii) l'exempció/ deducció o devolució

de l'impost respecte d'aquells productes que es destinin a prestar la funció de contenció, protecció, manipulació, distribució i presentació de medicaments, productes sanitaris, aliments per a usos mèdics especials, preparats per a lactants d'ús hospitalari o residus perillosos d'origen sanitari, i, finalment, ii) la no subjecció, exempció/deducció o devolució de l'impost d'aquells productes que es destinin a ser enviats a un territori diferent al d'aplicació de l'impost.

LA BASE IMPOSABLE DE L'IMPOST ESTÀ FORMADA PER LA QUANTITAT DE PLÀSTIC NO RECICLAT, EXPRESSADA EN QUILOGRAMS, CONTINGUDA EN ELS PRODUCTES OBJECTE DE L'IMPOST, A LA QUAL HA D'APLICAR-SE UN TIPUS IMPOSITIU DE 0,45 EUROS PER KG

En línies generals, l'Impost no té un gran impacte econòmic en els subjectes obligats, més si tenim en compte que res impedeix, a aquells que de per sí mateix, no estiguin obligats a repercutir-ho, a traslladar-ho als clients com a major cost de producció. És la seva gestió el que està generant majors maldecaps.

Així, un dels majors reptes als quals s'enfronta la correcta aplicació de l'impost és l'obtenció de la informació necessària per a poder autoliquidar-lo o declarar-ho

a la duana. Tractant-se d'un impost no harmonitzat, serà necessari informar els proveïdors comunitaris de la necessitat de conèixer la quantitat de plàstic que contenen els productes adquirits. El mateix succeeix si s'adquireix a un proveïdor d'un Estat tercer.

Alternativament, pot obtenir-se aquesta informació de la mercaderia prèviament adquirida que es tingui en el magatzem, però a més d'haver d'adquirir sistemes de pesatge molt precisos, en funció del volum de negoci i l'agilitat que requereixen algunes transaccions, aquesta solució es revela complicada.

Si parlem de plàstic reciclat, tot això es complica, atès que, com aquesta mena de plàstic no forma part de la base imposable, el legislador exigeix provar aquesta con-

dició: i) amb un certificat emès per una entitat acreditada per a emetre certificació a l'empareda de la norma UNE-EN 15343:2008 o, ii) només durant 2023, amb la declaració del fabricant.

A més de la lògica obligació de declarar i ingressar l'Impost, com a impost especial que és, està sotmès a unes certes formalitats, a saber: i) la necessitat que fabricants i adquirents intracomunitaris es registrin en el Registre territorial de l'Impost especial sobre els envasos de plàstic no reutilitzables, creat ad hoc, amb algunes excepcions, i ii) l'obligació que fabricants i adquirents intracomunitaris portin una comptabilitat/llibre registre dels productes que formen part de l'àmbit objectiu de l'impost, també amb unes certes excepcions.

La nova Ordre HFP/1314/2022, de 28 de desembre desenvolupa totes aquestes obligacions.

Finalment, una altra de les qüestions que està generant major inquietud és l'obligació formal de consignar en la factura una certa informació.

Així, en la primera venda o lliurament realitzat després de la fabricació dels productes en l'àmbit territorial de l'impost, els fabricants hauran de repercutir a l'adquirent l'import de les quotes de l'impost que es meritin en realitzar aquesta venda o lliurament, i en la factura, hauran de consignar separatament: i) l'import de les quotes repercutides, ii) la quantitat de plàstic no reciclat contingut en els productes, expressada en quilograms i iii) si resulta d'aplicació algun supòsit d'exempció, especificant l'article en virtut del qual la venda o lliurament resulta exempta.

Ara bé, en els altres supòsits, si l'adquirent així ho sol·licita (i no s'expedeix factura simplificada), els qui realitzin les vendes o lliuraments dels productes objecte de l'impost també hauran de consignar en un certificat, o en les factures que expedeixin en ocasió d'aquestes vendes o lliuraments: i) l'import de l'impost satisfet per aquests productes o, si li va resultar d'aplicació algun supòsit d'exempció, especificant l'article en virtut del qual es va aplicar aquest benefici fiscal, i ii) la quantitat de plàstic no reciclat contingut en els productes, expressada en quilograms.

Amb tot, sembla que l'Impost està aconseguint un dels seus objectius, i és que els afectats comencin a qüestionar-se la seva dependència dels envasos de plàstic d'un sol ús i busquin reduir el seu consum o bé acudir a envasos reutilitzables o elaborats amb altres materials substitutius, com el plàstic reciclat.¹⁴

DADES SOBRE DEONTOLOGIA, HONORARIS, ESTRANGERIA I TORN D'OFICI

En aquesta secció de Món Jurídic, que passa a ser semestral, us presentem un nou document relacionat amb les funcions públiques de l'ICAB, amb dades i criteris que poden ser d'interès procedents dels Departaments de Deontologia, Honoraris, Estrangeria i Torn d'Ofici.

COMISSIÓ DE DEONTOLOGIA I INTRUSISME: QÜESTIONS RELACIONADES AMB LA RENÚNCIA A LA DEFENSA PARTICULAR EN L'ORDRE JURISDICCIONAL CIVIL

Són freqüents, en matèria de renúncia, les consultes que es plantegen per part dels i les professionals de l'advocacia davant la Comissió de Deontologia Professional, en relació a la renúncia als encàrrecs particulars (no es pot estendre, per raons de l'obligatorietat de la defensa i el seu relleu en situacions legal i reglamentàriament previstes, a les designes del Torn d'Ofici), consultes davant les que, formalment, es detallen els requisits establerts a l'article 21è de la vigent Normativa de l'Advocacia Catalana (NAC), però que, a la vista de la seu jurisdiccional en que s'hagin de produir, en el supòsit d'existir procediment judicial (majoria dels supòsits), s'han d'aprofundir, en no resultar idèntica la solució idònia.

L'article 21è de la NAC no distingeix, com és lògic, la jurisdicció en què hagi de tenir efecte la renúncia a la defensa, disposant, al seu número 3, lletra c), dins de l'enumeració dels requisits per la pràctica, lliure i en qualsevol moment, de la renúncia (comunicar la renúncia al client de forma feaent, evitar la pèrdua de drets duent a terme els actes processals imprescindibles per aquesta finalitat...), que es comunicarà la renúncia a l'òrgan corresponents de l'Administració de Justícia si hi ha un plet pendent (podríem afegir òrgans de l'Administració si hi ha un procés iniciat pendent), però els efectes d'aquesta comunicació poden ser molt diferents en funció de la jurisdicció que es tracti.

Si la renúncia és presenta en un procediment penal, fonamentalment en el marc del dret de defensa dels o les in-

vestigats/des (la renúncia a l'acusació particular podria suposar el mateix efecte que el que es comentarà en quant a l'ordre civil), l'escrit comunicant-la haurà de contenir l'expressa petició a l'òrgan jurisdiccional de requeriment al client o clienta de designa de nova defensa particular en el termini que se li concedeixi, i d'avertiment de què de no fer-ho es designarà defensa pel Torn d'Ofici, en virtut de la preceptiva necessitat de defensa formal en aquests procediments, i sense perjudici de què la renúncia obeeixi a causa justificada (a criteri del Jutjat o tribunal) si es practica amb menys de set dies d'antelació a un senyalament o citació, a fi i efecte de no ser objecte de sanció ex article 553.4 de la Llei orgànica del Poder Judicial (LOPJ), o no s'accepti per l'òrgan jurisdiccional, decisió que haurà d'impugnarse en base, precisament, a la previsió de l'esmentat article 553.4 de la LOPJ, a sensu contrari (la renúncia s'ha d'acceptar i proveir, però podrà ser objecte de sanció).

Però, si la renúncia és presenta en l'ordre civil, l'òrgan jurisdiccional no es veurà obligat, legalment, a intervenir, ja que es tractarà de la comunicació d'una incidència que afecta únicament a l'esfera de la relació contractual professional de l'advocacia/client o clienta, per això, l'escrit comunicant-la, que s'ha de considerar obligat perquè la norma (article 21è.3, lletra c), de la NAC) no fa distinció d'ordres jurisdictionals, pot ser proveït pel Jutjat i Tribunal, acordant el requeriment a la part afectada (o a la seva representació processal en el seu cas) per la designa de nova defensa, amb l'avertència formal de les conseqüències que la manca de designa li comportarà a la part (rebellia, arxivament...), o pot ser rebutjat, en base a aquesta única afectació a la relació privada contractual.

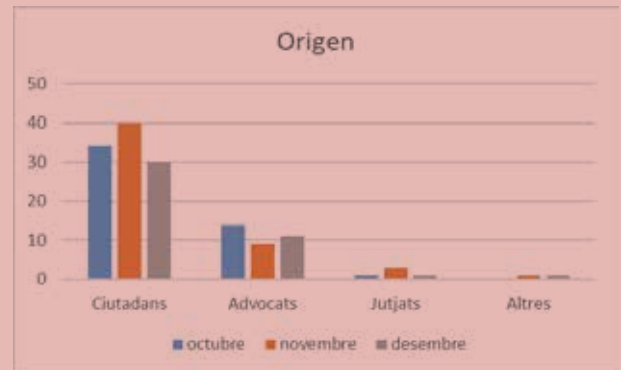
En aquest sentit, els òrgans jurisdictionals no penals poden acudir perfectament al suport de la jurisprudència en aquest sentit, entre altres a la Interlocutòria TC 223/1994, d'11 de juliol del 1994, en què el TC desestima la petició d'emparament en base a què en l'ordre civil amb designa privada no cal assegurar els drets de la part, o dur a terme una labor de supervisió i garantia en l'àmbit de les designes de defensa d'ofici, o la Interlocutòria TS, de 18 de gener del 2007, en què, a més d'altres qüestions d'ordre formal, reiterava el criteri de que la relació entre client /clienta i de-

fensa era aliena al procés (ordre civil), que la renúncia a la defensa no podia provocar la suspensió de terminis processals, sense atorgar la condició de causa de força major a la renúncia per adoptar aquella mesura, sent la única missió de l'ordre jurisdiccional, en quant a supervisió, que en els escrits en fos preceptiva la intervenció de professional de l'advocacia i anessin signats per un o una en exercici.

I com a conclusió amb aquesta rellevant distinció que s'apunta en aquesta comunicació, en l'àmbit jurisdiccional civil serà encara més rellevant, si cal, el requisit establert a l'article 21è.3, lletra a) de la NAC, que obliga a comunicar la renúncia al client o clienta per qualsevol mitjà que permeti la constància de la seva recepció, atès que si en el futur el client o clienta no procedeixen a designar nova defensa en el procediment i se'n deriven les conseqüències processals corresponents, no es pugui imputar al o a la professional de l'advocacia cap tipus de responsabilitat per aquestes conseqüències, derivada de la pràctica insuficient de la renúncia. És aconsellable, doncs, la comunicació fefaent, o que s'asseguri la recepció i lectura, amb la informació precisa de les conseqüències processals de no designar nova defensa, amb indicació de terminis, o qualsevol altre detall rellevant per a la defensa, amb l'ofertament de la màxima disposició i col·laboració amb la nova defensa que es designi, als efectes de què la renúncia no origini pèrdua de drets al justiciable.

Detall de les queixes rebudes en els darrers tres mesos de l'any 2022

Origen de les queixes rebudes en els darrers tres mesos de l'any 2022

COMISSIÓ D'HONORARIS: QÜESTIONS PRÀCTIQUES D'APLICACIÓ DELS CRITERIS ORIENTATIUS DE L'ICAB EN MATÈRIA DE TAXACIÓ DE COSTES DE 2020

La Comissió d'Honoraris ha publicat, a la revista de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona "Món Jurídic", una sèrie d'articles que tenen la finalitat de divulgar i donar la màxima transparència possible a la forma en què s'apliquen els Criteris de 2020 a l'hora d'emetre el dictamen de l'art. 246.1 de la LEC.

Els articles publicats fins al moment són els següents:

1. "La base de càlcul als Criteris 2020 en dret de família", publicat a la Revista núm. 335 (juny/juliol 2021). Tracta com es determina la quantia base en els procediments sobre dret de família (ja sigui, per exemple, un procediment sobre modificació de mesures, l'apel·lació o cassació d'un procediment de divorci contenciós o un procés d'execució per impagament de la pensió d'aliments), a efectes de determinar les costes, en funció de si ha estat exercitada una o varies pretensions de forma acumulada (per exemple, procediment sobre modificació de mesures mitjançant el qual se sol·licita únicament la reducció o l'increment de la pensió d'aliments a favors dels fills menors o, de forma acumulada, el canvi de cura i custòdia) o si la pretensió té o no un contingut econòmic propi (prestació periòdica o atribució ús de l'habitatge familiar, respectivament, entre d'altres).

2.- “La base de càlcul als Criteris 2020 als procediments sobre arrendaments”, publicat a la Revista núm. 338 (desembre 2021/gener 2022). Preveu essencialment la determinació de la quantia base en els procediments sobre arrendaments que tinguin per objecte la resolució del contracte i recuperació de la possessió del bé (art. 250.1.1a LEC), incloent els procediments de desnonament per precari de l’art. 250.1.2a LEC i els altres supòsits de tutela sumaria que preveuen els apartats 4t i 7è del mateix precepte (250.1 LEC).

Igualment, dona resposta al dubte freqüent en relació amb la fixació de la quantia base als supòsits en què a l’acció de desnonament per manca de pagament s’acumuli l’acció de reclamació de rendes degudes (art. 440.3 LEC), o bé als procediments d’execució en què l’objecte de l’execució sigui el pronunciament relatiu a la recuperació de la possessió del bé.

3.- “La modulació del grau per raó de la quantia base, als Criteris 2020”, publicat a la Revista núm. 340 (abril/maig 2022). D’acord amb els Criteris del 2020, la valoració de les costes pondera principalment factors relatius a l’interès econòmic litigiós i al grau de treball. Això és, l’import dels honoraris repercutible en costes resulta d’aplicar un dels divuit graus de treball relacionats al criteri 6, sobre la concreta quantia base o interès econòmic litigiós (criteri 4.2). Per tant, aquest article té com a finalitat explicar com es determina, en general, el grau a aplicar en cada cas concret (en funció del tipus de procediment o actuació davant la qual ens trobem) i en quin supòsits la pròpia quantia base comportarà una modulació del grau aplicable (amb les seves particularitats i excepcions), que són dues:

- Quan la quantia base no superi, i per tant sigui igual o inferior, a la legalment prevista com a indeterminada, de 18.000 € (art. 394.3 LEC).
- Quan la quantia base superi la meitat de la legalment prevista per a l’accés cassacional, de 600.000 € (article 477.2.2n LEC), és a dir, quan sigui superior a 300.000 €.

4.- “La base de càlcul als Criteris 2020 als procediments sobre dret bancari”, publicat a la Revista núm. 343 (octubre/novembre 2022). Fa esment a la casuística sobre dret bancari en què de forma habitual o més freqüent

es planteja controvèrsia en matèria de taxació de costes, en relació amb la fixació de la quantia base, com ara els procediments sobre nul·litat d’un contracte d’adquisició de participacions preferents, deute subordinat i compravenda d’accions, clàusula “multidivisa” inclosa en una escriptura de préstec hipotecari, clàusules sòl, despeses de constitució, interessos de demora i venciment anticipat o nul·litat préstec al consum o contracte targeta “revolving”, entre d’altres.

Així mateix, una vegada fixada la quantia base i el grau de treball aplicable originari (en funció del tipus de procediment o actuació de que es tracti), es fa menció a la possibilitat d’aplicar un moderat increment de grau (Criteri 7.2) quan al cas concret s’apreciï la concurrència d’alguna de les circumstàncies ressenyades en el Criteri 7.1 i, conseqüentment, una major càrrega de treball o de dedicació respecte del que és habitual en relació amb un procediment de les característiques i sobre la matèria de què es tracti. O bé una moderada reducció de grau (Criteri 7.3) per raó de l’especial senzillesa o de la menor càrrega de treball o de dedicació apreciada al cas concret respecte del que és més freqüent.

5.- “El grau de treball als Criteris 2020 als procediments d’execució”, publicat a la Revista núm. 344 (desembre 2022/gener 2023). Explica com i en quins supòsits s’aplica cadascun dels graus assignats a l’execució al Criteri 6, tenint en compte el treball realitzat o activitat executiva desplegada en cada cas concret. Aquests graus són els relatius a l’execució amb oposició (grau 6è), execució (demanda i resta d’actuacions) sense oposició (grau 7è), incident d’oposició a l’execució i incident d’oposició a l’execució amb complexitat (grau 8è i 6è, respectivament), demanda d’execució (grau 12è), sol·licitud d’ampliació de l’execució (grau 13è) i demanda d’execució social (grau 15è).

Els articles ressenyats estan publicats igualment a la pàgina web col·legial, www.icab.cat, en l’apartat: Comissions i Seccions/Comissió d’Honoraris/Documentació Honoraris/Qüestions Pràctiques d’aplicació dels Criteris 2020.

COMISSIÓ D’ESTRANGERIA: LA REFORMA DEL REGLAMENT DE LA LLEI ORGÀNICA 4/2000, SOBRE DRETS I LLIBERTATS DELS ESTRANGERS A

ESPANYA, LA SEVA INTEGRACIÓ SOCIAL I ELS REPTES DEL MERCAT LABORAL

Tenint com a referent el Pacte per les Capacitats llançat per la Comissió Europea per impulsar un model de compromís pel desenvolupament de capacitats en Europa, que permeti «competir eficaçment pel talent a escala mundial», i reconeixent que «el model migratori espanyol manca d'agilitat en la capacitat de donar resposta als reptes del mercat laboral», el ministre de la Presidència, Relacions amb les Corts i Memòria Democràtica va disposar la modificació del reglament de la Llei Orgànica 4/2000, aprovat pel Reial Decret 557/2011, de 20 d'abril, amb la publicació del RD. 629/2022, de 26 de juliol al BOE de 27 de juny del 2022.

Per donar una resposta àgil als reptes del mercat laboral, el Reial Decret 629/2022 actua en diferents àmbits:

LES NECESSITATS LABORALS DE LES EMPRESES

Per cobrir les necessitats del mercat laboral, s'actualitza el Catàleg d'Ocupacions de Dificil Cobertura per incloure ocupacions que reflecteixin adequadament les necessitats reals de les empreses; es simplifica el procés de selecció de treballadors al Servei Públic d'Ocupació, al qual cal acudir quan l'ocupació oferta no es considerada com de difícil cobertura, reduint la durada de la selecció a vuit dies des de la presentació de l'oferta per l'ocupador, i a tres dies el termini que té el Servei Públic d'Ocupació per emetre el certificat d'insuficiència de demandants; i es crea la figura de l'arrelament per a la formació per «suplir les mancances que troben actualment les empreses espanyoles». Amb l'arrelament per a la formació es pretén que les persones que es troben en situació irregular a Espanya adquireixin una formació ocupacional per tenir personal amb la formació necessària per cobrir els llocs de treball demandats per les empreses. A tal efecte, es concedeix una autorització de residència a aquelles persones que compleixin amb el compromís de formació i una autorització per treball, una vegada superada la formació, si presenten un contracte de treball en sintonia amb la formació realitzada.

L'HABILITACIÓ PER ACCEDIR AL MERCAT LABORAL

Determinats col·lectius d'estrangers queden habilitats

per treballar en base a l'autorització d'estada o de residència de la qual són titulars, sense que els sigui necessari obtenir una prèvia autorització de treball: l'autorització d'estada per estudis obtinguda pels estudiants d'educació superior, d'una formació reglada per a l'ocupació o destinada a l'obtenció d'un certificat de professionalitat, o una formació que conduïxi a l'obtenció de la certificació d'aptitud tècnica o habilitació professional necessària per l'exercici d'una ocupació específica, habilita als seus titulars per treballar; els familiars reagrupats que han renovat la seva autorització de residència per reagrupament familiar també estan habilitats per treballar; les persones estrangeres que presten recolzament a una persona espanyola amb discapacitat per exercir la seva capacitat jurídica i els familiars d'un espanyol són habilitats per treballar quan se'ls autoritza a residir per arrelament familiar; i, finalment, les persones titulars d'una autorització de residència concedida per col·laborar amb l'Administració laboral també queden habilitats per treballar.

En tots els casos esmentats, l'habilitació autoritza a treballar per compte d'altri i pròpia.

LA SIMPLIFICACIÓ DELS TRÀMITS PER MANTENIR L'AUTORITZACIÓ DE RESIDÈNCIA I TREBALL

Es suprimeix la segona renovació de les autoritzacions de residència i treball per compte d'altri i pròpia: la renovació de les autoritzacions inicials es farà per un període de quatre anys i permetrà treballar per compte d'altri i pròpia.

D'aquesta manera, s'allibera els treballadors estrangers de la càrrega d'acreditar dues vegades que continuen complint els requisits legals per mantenir la seva autorització de treball.

L'ACTIVITAT ECONÒMICA PER COMPTE PRÒPIA

Per potenciar l'activitat per compte pròpia es suavitza el requisit relatiu a la inversió per permetre l'existència de projectes laborals que tenen per objectiu l'auto ocupació amb una inversió mínima, es suprimeix la necessitat de què l'emprenedor acreditat la disposició de recursos econòmics suficients per mantenir-se i es permet simultaniejar el treball per compte pròpia amb el treball per compte d'altri.

LA CONTRACTACIÓ DE TREBALLADORS EN ORIGEN

La contractació en origen permet afrontar els reptes del mercat laboral perquè possibilita gestionar la situació nacional d'ocupació programant la contractació de treballadors que no es trobin ni resideixin a Espanya per cobrir, una vegada seleccionats en els seus països d'origen, ocupacions estables. El RD. 629/2022 articula aquesta contractació amb tres figures jurídiques: la migració de caràcter estable, la migració circular i els visats per cerca d'ocupació; i condiona la concessió de les autoritzacions de treball, o de residència i treball, a què, en tot cas, es compleixin els requisits de l'article 64 del reglament d'Estrangeria i de l'article 16 de l'Estatut de Treballadors pel contracte laboral fix-discontínu, a què el treballador retorni al seu país d'origen, a què disposi d'un allotjament adequat i que l'ocupador l'organitzi els viatges d'arribada a Espanya i de tornada al país d'origen.

Aquell també exigeix que quan les ocupacions requereixin una certificació d'aptitud professional o habilitació específica per a l'exercici del treball, el treballador les obtingui per tenir l'autorització de treball. I per poder obtenir-les, permet concedir una autorització de residència per a la formació; una vegada completada la formació durant la vigència de l'autorització de residència es concedirà l'autorització de treball, en cas contrari, el treballador estarà obligat a retornar al seu país d'origen.

ADEQUACIÓ DE LES AUTORITZACIONS DE RESIDÈNCIA I TREBALL A LA NORMATIVA LABORAL

La desaparició dels contractes laborals de durada determinada comporta que el Reial Decret 629/2022 suprimeixi els articles 97 a 102 del Reglament d'Estrangeria que regulen la residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada a partir del 27 de juliol del 2023, i elimini la menció a la durada del contracte de treball en aquelles autoritzacions de residència que la contemplaven, com ara l'autorització de residència per arrelament social, que exigia un contracte de treball amb una durada no inferior a un any.

ECONOMIA SUBMERGIDA

La reforma també té com objectiu la reducció de

l'economia submergida ocasionada pel treball de persones estrangeres en situació irregular. Per assolir-lo, la reforma simplifica els procediments seguits pels Serveis Públics d'Ocupació perquè «desincentiven» l'arribada de treballadors per vies regulars i acaben en alguns casos impulsant el floriment de l'economia submergida; regula novament la figura de l'arrelament laboral per exigir que la relació laboral que li serveix de base s'hagi realitzat en situació legal d'estada o de residència; crea la figura de l'arrelament per a la formació amb un doble propòsit: poder «obtenir personal amb la formació necessària per cobrir els llocs de treball que ofereixen les empreses [i] incorporar al mercat laboral a persones que se troben treballant de manera precària o directament irregular»; i incorpora l'autorització de residència per col·laboració amb l'administració laboral, que requereix que el sol·licitant acreditat davant de la Inspecció de Treball i Seguretat Social estigui treballant en situació irregular.

Facilem tot seguit dades des servei SOJ CIE durant el segon semestre del 2022

Facilem tot seguit dades del SAIER durant el segon semestre del 2022

COMISSIÓ DEL TORN D'OFICI: TRAMIT RELATIU A LA SOSTENIBILITAT DE LA PRETENSÍO

Quan el lletrat o lletrada consideri que la defensa plantejada pel client/a és insostenible ha de presentar un informe motivat jurídicament (i acompanyat de la documentació acreditativa) davant la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta (Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya) amb seu a C/Foc, 57, Zona Franca, de Barcelona.

El termini per la presentació de la manca de sostenibilitat de la pretensió és de 15 dies des de la designa o la recepció de la documentació per l'estudi de la pretensió, data que és convenient que consti a l'informe a presentat davant la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta de Barcelona.

Quan es plantegi per la formalització de recurs (art. 35 de la Llei de JG) és necessari informar al jutjat i al client/a de la presentació de l'informe i sol·licitar la suspensió de terminis processals. La presentació de la manca de sostenibilitat del recurs s'haurà de fer abans de la preclusió del termini per recórrer.

És important no confondre aquesta situació amb les situacions de canvi del partit judicial, o de jurisdicció,

ja que amb la possibilitat de l'informe d'insostenibilitat es tracta de comunicar la impossibilitat de la defensa atesa la seva manca absoluta de fonamentació jurídica.

En el moment en què es presenta l'informe d'insostenibilitat la designa decau, pel que fa a l'incident pel qual s'ha plantejat la mateixa (mantenint-se vigent per a la resta d'actuacions dins del mateix procediment i fins a la seva finalització) i no és necessari cap pronunciament per part de la Comissió del Torn d'Ofici, ja que en el cas que finalment es declari la sostenibilitat de la pretensió, al ciutadà o ciutadana li serà designat/da un segon advocat/da que tindrà l'obligació d'assumir la defensa.

La presentació de l'informe d'insostenibilitat és incompatible amb el plantejament de qualsevol acció judicial en defensa del ciutadà o ciutadana amb la designa encarregada pel que fa al tràmit pel qual s'ha plantejat la insostenibilitat.

No és possible la seva presentació quan es tracti de demandats, ni quan la designa sigui per la defensa d'acusats/des o condemnats/des en via penal.

COMUNICACIÓ A LA CAJG

Els lletrats i lletrades en exercici de la seva professió estan obligats/des a relacionar-se electrònicament amb l'Administració d'acord amb l'article 14 de la Llei 39/2015, per això la CAJG fa la notificació electrònica de les resolucions sobre la insostenibilitat de la pretensió a les adreces de correus electrònics que els i les professionals faciliten en les seves sol·licituds electròniques quan presenten un escrit d'insostenibilitat de la pretensió.

La CAJG notifica electrònicament les resolucions dels expedients d'insostenibilitat de la pretensió a través de la plataforma e-notum.

La CAJG adjunta a l'expedient el justificant de recepció d'accés a la notificació electrònica per saber si l'advocat/da ha acceptat o rebutjat la notificació de la resolució. Només es fa un intent de notificació.

Adjuntem l'enllaç a través del qual es presenten on line els informes d'insostenibilitat i qualsevol comunicació relativa als mateixos davant la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta (CAJGB): <https://web.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Peticio-generica>

ENTRE NOSALTRES

EL PROGRAMA LAWYEREX PROJECTA LA CARRERA DE L'ADVOACACIA A NIVELL INTERNACIONAL

Eleni Katsouli és una advocada grega que ha gaudit recentment d'una beca del projecte europeu "Intercanvi Multilateral d'Advocats 2 (LAWYEREX)". A través d'aquesta iniciativa es permet conèixer sistemes legals d'altres Estats membres de la UE, augmentar els contactes internacionals i millorar les seves habilitats lingüístiques i jurídiques.

Des de Món Jurídic hem parlat amb ella, arran de la seva estada en un despatx de Barcelona, per tal de conèixer la seva experiència. Esperem que el seu testimoni us animi a participar en les futures convocatòries d'aquest programa que gestiona l'ICAB, a través del Departament Internacional, com a via per promoure la internacionalització de l'advocacia.

Eleni Katsouli: "Gràcies al programa LAWYEREX puc cooperar d'una manera més eficaç amb companys d'altres països"

Amb quina finalitat et vas voler incorporar al programa LAWYEREX?

Vaig sol·licitar el programa LAWYEREX perquè dona l'oportunitat als joves advocats de tenir una experiència professional a l'estranger, ja sigui en un despatx o institució d'advocats i ampliar els nostres horitzons professionals, familiaritzar-nos amb un ordenament jurídic i una legislació

diferent a la del nostre país d'origen i complir amb l'ètica laboral d'un altre Estat. A més, connecta professionals europeus i potencia les col·laboracions que també ajudaran a possibles transaccions i projectes entre els països. Finalment, és una gran oportunitat no només per visitar un país diferent i conèixer la seva cultura i gent, sinó també per a practicar idiomes estrangers, que és molt útil per a la professió jurídica.

Per què vas escollir Barcelona com a destinació?

Mai abans havia tingut l'oportunitat de visitar Barcelona i estava molt emocionada amb que el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona participés en aquest programa. Barcelona és una de les grans ciutats empresarials i una ciutat europea en continua expansió, amb nombroses empreses i despatxos d'advocats, que tenen clients i gestionen projectes europeus i internacionals. Per tant, aquest programa va ser una gran oportunitat per a mi per treballar en aquesta ciutat, conèixer el seu ordenament jurídic i experimentar la seva cultura.

En quin tipus de bufet/institució d'advocats vas treballar?

Vaig treballar en un despatx privat d'advocats i comptables que ofereix serveis internacionals jurídics, fiscals i comptables a emprenedors i empreses amb interessos a Espanya, Estats Units i Amèrica Llatina. El despatx està especialitzat en l'àmbit corporatiu i comercial i alguns dels serveis que ofereix el departament jurídic del despatx són la creació d'estartups, la revisió, redacció i negociació de contractes internacionals, l'assessorament en fusions i adquisicions, així com procediments d'arbitratge en l'àmbit comercial. També assessoren en litigis i procediments concursals que inclouen la liquidació, reestructuració empresarial i concurs de creditors a Espanya, i així com en la reestructuració i fallida empresarial.

Quines tasques vas desenvolupar?

Durant la meva estada al despatx, vaig tenir l'oportunitat de participar en projectes de dret corporatiu i comercial, que és el meu camp d'especialització. Vaig revisar una important transacció d'adquisició d'accions d'una empresa espanyola per part d'una empresa no espanyola en totes les fases (és a dir, des de les cartes d'intencions i la deguda diligència fins a l'execució del contracte de compravenda), així com diferents assumptes diaris de dret mercantil. A més, em vaig poder familiaritzar amb diversos documents jurídics espanyols, contractes, actes notariais i resolucions judicials. Algun dels procediments que vaig conèixer va ser la constitució d'empreses a Espanya, el procediment d'obtenció del NIF per a persones físiques i societats, l'execució de decisions judicials espanyoles i estrangeres a Espanya, així com les accions judicials posteriors a un

ocupació il·legal d'un immoble a Espanya. També vaig tenir l'oportunitat de conèixer el sistema judicial nacional visitant amb els meus companys del despatx els jutjats de Barcelona i assistint a un judici. Finalment, vaig fer una visita guiada a l'ICAB i vaig conèixer la seva història i funcionament.

Què creus que vas aportar a l'empresa?

Pel fet de ser una advocada especialitzada en dret societari i mercantil, i tenint en compte que els projectes del despatx on vaig treballar eren internacionals i, per tant, multilingüístics, vaig poder participar-hi intensament, així com ajudar en les tasques diàries de l'empresa (per exemple, revisió de contractes, investigació jurídica, etc.). A més, em van encarregar preparar una presentació sobre els projectes empresarials i el sistema legal, legislatiu i judicial de Grècia, així com compartir la meva experiència de la vida quotidiana d'un advocat grec. Crec que aquest intercanvi mutu de valors nacionals i experiències professionals reforça la cooperació entre professionals del dret de diferents països, el desenvolupament de projectes empresarials europeus i el sentiment de formar part d'una comunitat jurídica europea.

Què en vas aprendre d'aquesta experiència?

Aquesta experiència em va iniciar en un sistema jurídic i judicial diferent al que havia estudiat ja que vaig poder comparar el sistema nacional grec amb l'espanyol, fet que em

va fer pensar també en possibles esmenes per al desenvolupament, que compartiré amb altres professionals del dret quan torni al meu país. A més, m'ha ajudat a entendre millor la llei i els ordenaments jurídics i m'ha convertit en una millor professional, de manera que puc cooperar d'una manera més eficaç amb companys d'altres països i participar en projectes internacionals. Considero que finalitzada la meva estada en aquest despatx de Barcelona, ara sóc més autònoma i compto amb habilitats que m'ajudaran a treballar fora de les fronteres del meu país.

Recomanaríeu aquesta experiència a altres advocats i advocades?

Recomano totalment aquesta experiència a altres advocats i advocades. És una gran oportunitat i una experiència única a la vida, que té un gran impacte per als participants tant a nivell professional com personal. Aquest projecte facilita a un jove advocat/da desenvolupar habilitats (jurídiques, lingüístiques, etc.) i a adquirir coneixements útils en la professió jurídica. No voldria oblidar-me d'agrair el meu supervisor, Roberto Bosco, soci director de la firma, i als altres companys d'aquest despatx que m'han acollit i m'han ajudat a fer del meu treball i de la meva estada a Barcelona una experiència realment única, així com a l'European Lawyers Foundation, el Col·legi d'Advocacia de Barcelona i el Col·legi d'Advocats d'Atenes que em van ajudar en aquest procés.

Coorganitzada pel Centre ADR - ICAB i el CEA "Club Español de Arbitraje"

ADR **cea**
CENTRE Club Espanyol de Arbitraje

ICAB
ADVOCACIA BARCELONA

Amb motiu del XVII Congrés Internacional del CEA

Inscripcions obertes

II Jornada d'Arbitratge Internacional a Barcelona

21 i 22 de juny de 2023

Disputes ESG i arbitratge

ENTRE NOSALTRES

Seguim amb l'espai ENTRE NOSALTRES que obrim a tots els companys i companyes que vulguin traslladar-nos propostes, i que té per finalitat glossar perfils de persones col·legiades al llarg de la història de l'ICAB, que iniciant la seva trajectòria laboral de forma anònima, posteriorment van destacar per les seves trajectòries polítiques, històriques o culturals al marge de l'exercici de la professió.

Ramon Felipo
Col·legiat Núm: 14.755

En aquesta ocasió destaquem el perfil de JOSEP ANDREU I ABELLÓ que ens ha facilitat el company Ramon Felipo.

Josep Andreu i Abelló advocat i polític (Montblanc 1906 - Madrid 1993).

Va fer la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona, un cop llicenciat va exercir d'advocat a Reus. Va militar a les Joventuts Nacionalistes i al Foment Nacionalista Republicà del qual va ser president a Reus. Va ser membre fundador a l'any 1931 d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC). El 1932 fou elegit diputat per Tarragona al Congrés de Madrid per ERC, i va participar en l'aprovació de l'Estatut del 1932. El novembre del 1932 va ser escollit diputat al Parlament de Catalunya per a la demarcació de Tarragona. El 1934 va actuar com un dels advocats defensors dels processats pels Fets del 6 d'octubre. L'any 1936 va ser nomenat president de l'Audiència Territorial de Catalunya i del Tribunal de Casació de Catalunya, també fou nomenat president de l'Ateneu Barcelonès. L'any 1938 va ser elegit membre del Consell Executiu d'Esquerra. Consta com a membre del de l'ICAB de l'any 1937.

El 5 de febrer del 1939 es va exiliar a França i al setembre del mateix any es va traslladar a Mèxic, on va ser dirigent de la "Junta de Auxilio a los Republicanos Españoles (JARE)". Formà part de la junta directiva de l'Orfeó Català de Mèxic. Entre els anys 1946 i el 1950 va residir a París, després es va traslladar a Tànger, on va viure fins al 1964. En aquesta ciutat marroquina, va esdevenir director general del Banc Immobiliari del Marroc.

IL·LUSTRES COL·LEGIATS: JOSEP ANDREU I ABELLÓ

Quan va retornar a Barcelona, va continuar la lluita contra la dictadura militar franquista i per les llibertats nacionals de Catalunya, sempre integrat dins Esquerra Republicana. L'any 1967 va tornar a donar-se d'alta al Col·legi d'Advocats de Barcelona (actualment de l'Advocacia), i tenia el seu despatx al carrer barceloní de Reina Victòria.

El 1969 s'incorporà a la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques com a representant d'ERC. Un any més tard, va participar en la tancada de Montserrat en protesta pel consell de guerra de Burgos, que havia jutjat setze membres d'ETA; va ser el representant d'ERC a l'Assemblea de Catalunya des de la seva fundació el 1971.

L'any 1976 va ser convocat un àpat entre els militants d'ERC, Heribert Barrera s'hi va presentar amb una cinquantena de membres de la seva línia, mentre que els d'Andreu Abelló eren només set. En veure el parany que li havien fet, va abandonar, immediatament, ERC, després de dècades d'haver estat el seu representat màxim a l'interior de Catalunya. Des de llavors va participar amb el PSC a les seves llistes electorals.

Elegit diputat al Congrés l'any 1977 a les primeres eleccions democràtiques, va ser escollit president de l'Assemblea de Parlamentaris i de la Comissió redactora de l'avantprojecte de l'Estatut de Sau (1978).

Entre els anys 1977 i el 1985 va ser president, de nou, de l'Ateneu Barcelonès. Entre el 1979 i el 1982 va ser senador. El 1980 el van elegir diputat del Parlament de Catalunya.

El 1984 va abandonar tots els càrrecs polítics, i va morir el 31 de maig del 1993 a Madrid, després d'una llarga malaltia. Fou enterrat al Cementiri de Reus.

MUTUALIDAD
ABOGACÍA

RENTA VITALICIA REMUNERADA

Contracta una Renta Vitalicia Remunerada, gaudeix d'una paga mensual durant tota la vida i beneficia't d'una **fiscalitat excel·lent**.

3,25 *
% D'INTERÈS
TÈCNIC

RENDIMENTS NETS 2021 ENTRE
EL 3 % I EL 3,10 % PER A EDATS
ENTRE ELS 60 I ELS 90 ANYS.

Renta Vitalicia Remunerada

Tria la modalitat que t'interessi més:

- Amb devolució parcial del capital aportat
- Amb **devolució total** del capital aportat

Atenció personalitzada

Delegació de la Mutuallidat de la Abogacia
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Marc Manuera, Gregoria Vila

C/ Mallorca, 283. 08037 Barcelona
T. 936 01 1233

daniel.bodelon@mutualidadabogacia.com

*Taxa d'interès que iguala el valor actual de les prestacions esperades en forma de renda derivades del contracte i els recàrrec aplicats per diferents conceptes amb la prima única satisfeta. Rendibilitat bruta, 3,25 %. Rendiments nets determinats pel quocient entre el total de les rendes netes de l'any (després de restar-hi despeses i costos) i l'aportació pagada per a la modalitat de renda vitalícia de la devolució total del capital aportat (amb rescat). El valor efectiu depèn de cada edat. Per a altres edats o per a la modalitat amb devolució parcial del capital cal consultar amb la Mutuallidat.

D'UN COP D'ULL

COMMEMORACIÓ DEL 43È ANIVERSARI DEL *MOON TREATY*

La secció de Dret Aeronàutic va celebrar el passat 19 de desembre la conferència "Artemis Accords: El Dret Espacial davant el repte de la nova carrera lunar," amb motiu de la commemoració del 43è aniversari del *Moon Treaty* (Tractat de la Lluna) i dels 50 anys exactes en què l'última missió tripulada que va trepitjar la Lluna (Apol·lo 17) va tornar a La Terra. Va ser impartida pel company Juan Manuel Pérez Corral i moderada pel president de la Secció de Dret Aeronàutic, Jaideep Nanwani.

TROBADA INSTITUCIONAL DE LES JUNTES DE GOVERN DE L'ICAB I ANDORRA

El passat 13 de gener es va celebrar una trobada institucional entre la Junta de Govern de l'ICAB i la del Col·legi d'Advocats d'Andorra, encapçalades, respectivament, pel degà Jesús M. Sánchez i la degana Sònia Baixench. A través d'aquestes accions, l'ICAB estrena la seva relació amb altres Col·legis de l'Advocacia i s'estableixen les bases per crear noves sinergies i col·laboracions futures en l'àmbit de formació i altres serveis envers l'advocacia.

L'ICAB ANALITZA L'OKUPACIÓ, UNA PROBLEMÀTICA QUE PERSISTEIX

El passat 19 de gener es va celebrar una jornada per analitzar el fenomen de l'Okupació d'immobles, un problema que persisteix al nostre país. La jornada va ser inaugurada per Jesús M. Sánchez, degà del Col·legi; Vicente Pérez Daudí, catedràtic de Dret Processal de la Universitat de Barcelona i codirector de la Jornada i Cristina Vallejo Ros, advocada, coordinadora de Formació de l'ICAB i codirectora de la Jornada. La Jornada es va estructurar en quatre taules de debat on van intervenir professionals de l'àmbit jurídic com catedràtics/ques de Dret constitucional, processal i civil, magistrats/des, fiscals, advocats/des i procuradors/es. També es va comptar amb la participació de l'exconsellera de Justícia de la Generalitat Lourdes Ciuró; l'alcadessa de Sant Adrià del Besòs, Filo Cañete Carrillo; el degà emèrit del Col·legi d'Advocats de Mataró, Julio Naveira Manteiga; la vicedegana de l'Il·lustre Col·legi de Procuradors de Barcelona, Adriana Flores Romeu; el responsable de la Guàrdia Urbana a Barcelona, Pedro Velázquez Moreno; i el director de l'Àrea Jurídica de COAPI-BCN i AIC, Carles Sala Roca, entre d'altres personalitats.

EL NOU GRUP DE MÚSICA CLÀSSICA DE L'ICAB INICIA LA SEVA ACTIVITAT

Amb molta il·lusió el Grup de Música Clàssica del Col·legi va iniciar al mes de gener la seva activitat a través dels assaigs musicals dirigits per Adrian Foulon, que es realitzen els divendres al migdia. Si teniu habilitats tocant instruments de vent o de corda, sumeu-vos al projecte escrivint un correu electrònic a activitatssocials@icab.cat! L'ICAB també té Coral, equips de futbol i grup de teatre. Apunteu-vos i gaudiu de la vostra afició amb companys i companyes de professió.

D'UN COP D'ULL

LA III EDICIÓ DEL 'PREMI EXTRAORDINARI FUTURS ADVOCATS I ADVOCADES DE BARCELONA' RECONeix L'ESFORÇ I EL TALENT DELS I DE LES ESTUDIANTS DE DRET

La III edició del Premi Extraordinari Futurs Advocats i Advocades de Barcelona, iniciativa impulsada per l'ICAB, el Grup de l'Advocacia Jove de Barcelona (GAJ Barcelona), i Alter Mútua dels Advocats i Advocades, per recompensar l'esforç, la vocació i l'excel·lència dels estudiants de Dret en el seu camí per accedir a l'advocacia es va lliurar el passat 25 de gener en un acte celebrat a la seu de l'advocacia barcelonina. L'acte va comptar amb la participació del degà de Col·legi, Jesús M. Sánchez; la directora general de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació de la Generalitat de Catalunya, Immaculada Barral; la vicepresidenta d'Alter Mutua, Carme Adell; el president del Grup de l'Advocacia Jove de Barcelona, Alexander Salvador; juntament amb els membres del jurat, representants de diferents universitats catalanes i alguns premiats i finalistes d'aquesta edició.

LA COMISSIÓ D'ADVOCATS SÈNIORS CONVIDA AL PERIODISTA JOAQUÍN LUNA PER ANALITZAR "LA BARCELONA NOCTURNA"

El passat 26 de gener la Comissió d'Advocats Sèniors de l'ICAB va iniciar una nou cycle de conferències amb la celebració d'una ponència sobre "La Barcelona nocturna", que va anar a càrrec del columnista de "La Vanguardia" Joaquín Luna, qui va presentar la seva darrera obra "Esta ronda la pago yo". L'acte, presentat pel president de la Comissió, Antonio Martínez-del-Hoyo i pel seu vicepresident, Joaquín Ramos, va reunir al Centre de Formació col·legial a molts advocats i advocades de la Comissió que van voler conèixer de primera mà les opinions de Luna sobre la nit barcelonina.

L'ICAB LLIURA LA MEDALLA DE LA CORPORACIÓ A CARLES MUNDÓ

El passat 26 de gener, el degà del Col·legi, Jesús M. Sánchez; i en representació del Consell de l'Advocacia Catalana el degà del Col·legi d'Advocats de Granollers, Joan Martínez Garcia, van lliurar la Medalla de l'ICAB a Carles Mundó i Blanch, conseller de Justícia de la Generalitat en el període 2016-2017 per la seva sensibilitat cap a l'advocacia i la seva inestimable col·laboració amb l'ICAB durant el seu mandat com a conseller de Justícia.

HOMENATGE ALS COL·LEGIATS FUNDADORS DE LA SECCIÓ DE DRET SANITARI

El dilluns 13 de febrer el degà del Col·legi, Jesús M. Sánchez, el diputat de la Junta de Govern Carles Garcia Roqueta, així com l'actual presidenta de la Secció de Sanitari, Lucía Cristea, van presidir l'acte d'homenatge als col·legiats Francesc José María Sánchez, Josep Corbella i Duch i Mariano Gómez Jara, en reconeixement a la seva trajectòria professional en una matèria tan específica com és el Dret Sanitari, per la fundació, l'any 1997, de la Secció de Dret Sanitari de l'ICAB i per la seva implicació per impartir milers de conferències i activitats per formar l'advocacia en aquesta branca del dret.

BIBLIOTECA

Aquesta secció conté una selecció d'obres adquirides i incorporades darrerament al catàleg de la Biblioteca. Per consultar-les cal demanar-les indicant: autor, títol i signatura topogràfica (per ex. 788-13 o també [324.4(46)Hor]).

REVISTES

IGUALDADES [EN LÍNIA]
EDITOR: MADRID: CENTRO DE ESTUDIOS POLÍTICOS Y CONSTITUCIONALES
ISSN: 2695-6403
Periodicitat: semestral
Primer número: Año 1, n. 1 (julio-dic. 2019)
Número actual: Año 4, n. 7 (julio-dic. 2022)
 Accés lliure Biblioteca Digital
<https://www.cepc.gov.es/publicaciones/revistas/igualdades>

LEX LABORUM: BOLETÍN JURÍDICO SOCIAL DE LA ASOCIACIÓN JUDICIAL FRANCISCO DE VITORIA [EN LÍNIA]
Editor: Madrid: Asociación Judicial Francisco de Vitoria
ISSN: 2605-275X
Periodicitat: Irregular
Primer número: N. 1, junio 2022
 Accés lliure Biblioteca Digital
www.ajfv.es/revista-lex-laborum/

MONOGRÁFICS:

"El Derecho en la encrucijada: los retos y oportunidades que plantea el cambio climático", En: Anuario de la Facultad de Derecho de la Universidad Autónoma de Madrid, n. 26, 2022, 484 p.

"Desafíos canónicos del siglo XXI en puertas del XL aniversario del Código de Derecho Canónico", En: Estudios eclesiológicos: revista teológica de investigación e información, v. 97, n. 383, octubre-diciembre 2022, 356p.
 Accés lliure Biblioteca Digital
"Monográfico dedicado a la ley 17/2021, de 15 de diciembre,

de modificación del código civil, la ley hipotecaria y la ley de enjuiciamiento civil, sobre el régimen jurídico de los animales", En: Revista general de derecho animal y estudios interdisciplinarios de bienestar animal, n. 10, octubre 2022
 Accés restringit per a les persones col·legiades i associades Biblioteca Digital

MONOGRAFIES

DRET ADMINISTRATIU

ÁLVAREZ CARREÑO, SANTIAGO M., SORO MATEO, BLANCA (DIRS.); SERRA-PALAO, PABLO (COORD.)
Estudios sobre la efectividad del derecho de la biodiversidad y del cambio climático. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [351.7776(46)Est]

ABAD ALCALÁ, LEOPOLDO, SERRANO MAÍLLO, ISABEL (DIRS.); GONZÁLEZ MORO, ALICIA (COORD.)
La integridad en la administración: contratación pública y lucha contra la corrupción. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [657(46):35.072.7Int]

CARBONELL PORRAS, ELOÍSA (DIR.); TORRE MARTÍNEZ, LOURDES DE LA (COORD.)
Gobiernos locales y economía colaborativa. Madrid: Lustel, 2022. [352(46):658.016Gob]

GARCÍA LUENGO, JAVIER
La abstención y la recusación en el procedimiento administrativo. Madrid: Lustel, 2022. [35.0773(46):347.9374Gar]

MELÓN MUÑOZ, ALFONSO (DIR.)
Memento práctico Francis Lefebvre: administrativo: 2023. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2022. [PRA]

MORÁN ÁLVAREZ, JUAN CARLOS (DIR.)
Derecho a la vivienda en España: perspectiva actual y problemática constitucional. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [351.778.53(46)Der]

PUERTA SEGUIDO, FRANCISCO
La colaboración público-privada en el desarrollo y explotación de infraestructuras viarias: "una de arena y otra de cal". Madrid: Lustel, 2022. [351.712.4(46)Pue]

RIVEIRO ILENDE, JENNIFER, CASILLAS ELCHE, ÓSCAR BALTASAR, ONDO MBA OCOMO, LUIS ENRIQUE
Guía de extranjería. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [351.756(46)(036)Riv] eBook Biblioteca Digital

VEIGA COPO, ABEL B.
Valorización jurídica y económica de las obras de arte. Cizur Menor (Navarra): Civitas Thomson Reuters, 2022. [351.852/853(46)Vei]

DRET CIVIL

BAÑÓN GONZÁLEZ, ALEJANDRO M.º, LONGÁS PASTOR, BEGOÑA, RÚA NAVARRO, ALICIA M.º DE LA (AUTS.) [I 9 MÉS]
Cuestiones prácticas en materia de registro de la propiedad y administración de justicia: con especial referencia a la nueva normativa sobre discapacidad y al proceso penal. Valencia: Tirant

lo Blanch, 2022. [347.273(46)Bañ] eBook Biblioteca Digital

DURÁN RIVACOBRA, RAMÓN (DIR.), SANCIÑENA ASURMENDI, CAMINO, CAMPUZANO TOMÉ, HERMINIA [I 9 MÉS]
Cuestiones jurídicas relevantes sobre la economía conyugal. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [347.6272.03(46)Cue]

GARCÍA GIL, MARÍA BEGOÑA (DIR.); CASTRO CONTE, MACARENA (COORD.)
La Realidad de la monoparentalidad en España: un análisis multidisciplinar. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2022. [347.61(46)Rea]

GARCÍA-VALCÁRCCEL Y ESCRIBANO, PEDRO ALFONSO
Responsabilidad patrimonial por negligencia médica: contrato de seguro. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2022. [347.56(46):61Gar] eBook Biblioteca Digital

Jornades de dret de família, Granollers, 27 i 28 d'octubre del 2022. Barcelona: Societat Catalana d'Advocats de Família, 2022. [347.6(46.71)(063)Jor]

XIX Jornades de dret de família, no repetim, profunditzem, Barcelona, 1 i 2 de desembre del 2022. Barcelona: Societat Catalana d'Advocats de Família, 2022. [347.6(46.71)(063)Jor]

MEDINA CRESPO, MARIANO
El lucro cesante causado por las lesiones temporales: doctrina y jurisprudencia. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. 2 vols. [347.513(46)Med]

 Recurs electrònic eBook Biblioteca Digital

Per a més informació consulteu el Catàleg de la Biblioteca

Memento práctico Francis Lefebvre: personas con discapacidad: 2022-2023. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2022. [PRA]

TORRES LÓPEZ, ALBERTO
Arrendamientos urbanos: comentarios, legislación y jurisprudencia. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2022. [347.453.3(46)Tor] Biblioteca Digital

DRET CONSTITUCIONAL

ALONSO ÁLVAREZ, ALBA, LOIS GONZÁLEZ, MARTA (EDS.)
Género y política: nuevas líneas de análisis ante la cuarta ola feminista. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [ID-317] Biblioteca Digital

FERNÁNDEZ FERNÁNDEZ, DIEGO
El Tribunal Europeo de Derechos Humanos: una visión práctica para la abogacía. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [DH-342.7(4):341.645Fer]

ORTIZ FERNÁNDEZ, MANUEL
Problemática actual de la eutanasia y el suicidio asistido: incidencias de la Ley Orgánica 3/2021, de 24 de marzo. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [342.721(46):179.7Ort] Biblioteca Digital

PUYOL MONTERO, JAVIER
Guía sobre documentación en materia de protección de datos personales: (2018-2021). Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [342.738(46)2018(036)Puy]

VAN ZYL SMIT, DIRK, APPLETON, CATHERINE
Cadena perpetua: un análisis global desde los derechos humanos. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [DH-342.7:343.26Van]

DRET FISCAL

EBRAT PICART, ALEJANDRO
Herencias felices: cómo evitar conflictos entre familiares y ahorrar impuestos en una herencia. Barcelona: Deusto, 2022. [336.226.22(46)(036)Ebr]

ESCRIBANO, EVA
La residencia fiscal de las sociedades en un mundo globalizado: pasado, presente y futuro: ¿reinvención o abandono?. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [36.226.12(46)Esc]

FALCÓN PULIDO, ÁLVARO
Fiscalidad y robótica. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [336.22(46):004.8Fal]

GANDARILLAS MARTOS, Santos de
La ejecución de sentencias y resoluciones en el derecho tributario: una respuesta jurisprudencial. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [336.2(46):347.952Gan] Biblioteca Digital

LÓPEZ MARTÍNEZ, JUAN, PÉREZ LARA, JOSÉ MANUEL (COORDS.)
Prevención y lucha contra el fraude fiscal: análisis sistemático de la Ley 11/2021, de 9 de julio. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [336.225.68(46)2021Pre] Biblioteca Digital

MORENO GONZÁLEZ, SATURNINA (DIR.); GÓMEZ REQUENA, JOSÉ ÁNGEL (COORD.)
Nuevas tecnologías disruptivas y tributación. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2021. [336.2(46):004.7Nue]

MUÑIZ PÉREZ, JULIO CÉSAR
El trust: herramienta de elusión fiscal internacional: crisis y competitividad fiscal. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [336.227Muñ]

DRET INTERNACIONAL

ÁLVAREZ RUBIO, JUAN JOSÉ, IRIARTE ÁNGEL, JOSÉ LUIS, BELINTXON MARTÍN, UNAI (DIRS.)
Representación aduanera y comercio internacional en el siglo XXI. Cizur Menor (Navarra): Civitas Thomson Reuters, 2022. [336.24Rep]

GONZÁLEZ MARIMÓN, MARÍA
La sustracción internacional de menores en el espacio jurídico europeo. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [341.536(4-672UE)Gon] Biblioteca Digital

SALINAS DE FRÍAS, ANA MARÍA, ÁLVAREZ ARCÁ, IGNACIO (DIRS.); CANAL FORGUES ALTER, ERIC, LEÓN GROSS, BERNARDINO (COORDS.)
Handbook of international law and diplomacy. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [PRA-341Han]

DRET LABORAL

BARCONS CASAS, JAUME JESÚS

Los grupos de empresa: un análisis jurídico laboral del caso español. Madrid: Iustel, 2022. [331.115.1(46)Bar]

Empleados de hogar. Madrid: Francis Lefebvre, 2022. [331.111(46)(036):647Emp]

ESTEBAN GÓMEZ, AMPARO
Erte del siglo XXI: mecanismos permanentes de flexibilidad interna centrados en la formación, recualificación y la transición profesional. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [331.63(46)2021Est] Biblioteca Digital

FERREIRO REGUEIRO, CONSUELO (DIR.); VILLALBA SÁNCHEZ, ALICIA (COORD.)
Nuevos estudios sobre la negociación colectiva. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [331.15(46)2021Nue]

MARTÍN-POZUELO LÓPEZ, ÁNGELA
La Seguridad Social de los trabajadores migrantes en la Unión Europea: ley aplicable a afiliación y cotización. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [331.113.6(4-672UE):368.4Mar]

Memento práctico Francis Lefebvre: contrato de trabajo: 2023-2024. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2022. [RA]

ROQUETA BUJ, REMEDIOS
Derecho deportivo laboral. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [331.111(46):796Roq]

DRET MERCANTIL

BLANCO SÁNCHEZ, MARÍA JESÚS

La información en contratos de inversión: contratos de comisión y asesoramiento financiero. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [347.731.1(46)Bla]

CAMPUZANO, ANA BELÉN, SANJUÁN Y MUÑOZ, ENRIQUE (DIRS.)

Planes de reestructuración y cláusulas ipso facto: (adaptado a la Ley 16/2022, de 5 de septiembre, de reforma del Texto Refundido de la Ley Concursal).

Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [347.736"2022" (46:4-672UE)Pla] Biblioteca Digital

GÁLLEGO LANAU, MARÍA La junta exclusivamente telemática en las sociedades de capital cerradas.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [347.72.036(46):004.7Gal]

GALLEGO SÁNCHEZ, ESPERANZA (DIR.) Derecho concursal y preconcursal: texto refundido de la Ley Concursal tras la reforma por la Ley 16/2022, de 5 de septiembre. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. 2 vols. [347.736(46)"2022"Der]

Guía práctica del nuevo marco concursal: adaptada a la Ley 16/2022 de 5 de septiembre: doctrina, cuadros comparativos y esquema, jurisprudencia y concordancias. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2022. [347.736(46)"2022" (036)Gui]

IRIBARREN BLANCO, MIGUEL

La responsabilidad de los socios por los acuerdos de la Junta General. Cizur Menor (Navarra): Civitas Thomson Reuters, 2022. [347.72.036.04(46)Iri]

JUSTE MENCÍA, JAVIER, RECALDE CASTELLS, ANDRÉS (COORDS.)

La Junta general de las sociedades de capital: comentario de los artículos 159 a 208 LSC.

Cizur Menor (Navarra): Civitas Thomson Reuters, 2022. [347.72.036(46)Jun]

Memento práctico Francis Lefebvre: reorganización empresarial: (fusiones): 2023-2024. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2022. [PRA]

PÉREZ MORIONES, ARÁNZAZU Viajes combinados y servicios de viaje vinculados: la protección del viajero. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [347.763.9(46)Per]

PRENDES VALLE, MARÍA El mecanismo de resolución bancaria: ¿procedimiento singular o expropiación forzosa?. Madrid: Iustel, 2022. [347.734(46)Pre]

Sociedades holding: aspectos mercantiles, contables y fiscales. Madrid: Francis Lefebvre, 2022. [347.722(46)Soc]

Texto refundido de la Ley Concursal: comparativa RDLeg 1/2020-Ley 16/2022.

Madrid: Francis Lefebvre, 2022. [347.736(46)"2022" (036)Tex]

VIDAL DÍEZ, IGNASI Estrategias empresariales para despachos profesionales. Madrid: Francis Lefebvre, 2022. [658:347.965Vid]

VILLORIA RIVERA, IÑIGO, ENCISO ALONSO-MUÑUMER, MARÍA (COORDS.)

Memento práctico Francis Lefebvre: concursal: 2023. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2022. [PRA]

DRET PENAL

ABADÍAS SELMA, ALFREDO, BUSTOS RUBIO, MIGUEL (DIRS.) Protección penal del mercado y los consumidores.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [343.53(46)"2015"Pro]

BALDOMINO DÍAZ, RAÚL ANDRÉS Bases de la responsabilidad penal de las personas

jurídicas. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [343.222(46):347.19Bal] Biblioteca Digital

FUENTE HONRUBIA, FERNANDO DE LA (DIR.); RUIZ BOSCH, SACRAMENTO (COORD.) Estudios sobre la responsabilidad civil ex delicto. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2022. [343.296(46)"2015"Est]

Una propuesta alternativa de regulación de los delitos contra las instituciones del Estado.

Valencia: Grupo de Estudios de Política Criminal: Tirant lo Blanch: Juezas y Jueces para la democracia, 2022. [343.32(46)Pro] Biblioteca Digital

DRET PROCESSAL

CALAZA LÓPEZ, SONIA, ORDEÑANA GEZURAGA, IXUSKO (DIRS.); MUINELLO COBO, JOSÉ CARLOS, SUBERBIOLA GARBIZU, IRUNE (COORDS.)

Externalización de la justicia civil, penal, contencioso-administrativa y laboral. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [347.918(46)Ext] Biblioteca Digital

IZQUIERDO BLANCO, PABLO, PICÓ I JUNOY, JOAN, ADÁN DOMÉNECH, FEDERICO (DIRS.)

Todas las preguntas y respuestas sobre la Ley de Enjuiciamiento Civil: más de 5.000 soluciones sobre problemas de aplicación práctica de la LEC. 2ª ed.. Las Rozas (Madrid): Wolters Kluwer España, 2022. [347.91(46)"2015"Tod]

LUIS GARCÍA, ELENA DE Arbitraje de derechos humanos y empresas: utopía o realidad. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [DH-342.7:347.918Lui] Biblioteca Digital

MARTÍNEZ FAGÚNDEZ, CÉSAR
Juicio verbal y juicio ordinario: inicio, desarrollo, apelación, recurso extraordinario por infracción procesal y de casación, demanda de revisión y ejecución de sentencia. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [347.91(46)“2015”Mar]

Memento práctico Francis Lefebvre: procesal penal: 2023. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2022. [PRA]

QUESADA LÓPEZ, PEDRO M.
¿Es necesaria una ejecución hipotecaria europea?: reflexiones a la luz de la armonización del proceso civil. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [347.952(4-672UE):347.27Que]

RUIZ RISUEÑO, FRANCISCO, FERNÁNDEZ ROZAS, JOSÉ CARLOS (COORDS.)
Mediación civil y mercantil. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. 2 vols. [347.4/.7(46):304Med]

DRETS DIGITALS

ABADIAS SELMA, ALFREDO
Justicia juvenil e inteligencia artificial en la era de la cultura “touch”. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [343.224.1:004.7Aba]

COTINO HUESO, LORENZO (COORD.)
La carta de derechos digitales. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [342.7(46):004.7Car] Biblioteca Digital

FONTESTAD PORTALÉS, LETICIA (DIR.); JIMÉNEZ LÓPEZ, M^a DE LAS NIEVES (COORD.)
A vueltas con la transformación digital de la cooperación jurídico penal internacional. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2022. [341.649:004.7Vue]

GUTIÉRREZ MAYO, ESCARLATA (COORD.)
La prueba digital: guía práctica sobre la prueba digital en los diferentes órdenes jurisdiccionales. A Coruña: Colex, 2022. [347.94(46):004.7Pru] Biblioteca Digital

ORTEGO RUIZ, MIGUEL
La personalidad jurídica internacional de los robots. Valencia: Tirant lo Blanch, 2022. [347.77:004.896Ort] Biblioteca Digital

RECENSIONES

MUNNÉ CATARINA, FREDERIC, MIRANDA VÁZQUEZ, CARLOS DE (DIRS.)
Estrategias procesales en materia probatoria: la prueba en acción (II). Barcelona: J.M. Bosch Editor, 2022. [347.94(46)“2015”Est]

Dirigida per Frederic Munné i Carlos de Miranda constitueix la segona part de “La prueba en acción” i que facilita una eina d’aprenentatge en matèria probatòria. S’enfoca en adquirir un coneixement dinàmic de la matèria mitjançant l’anàlisi d’experiències professionals reals, litigants socis de reconeguts despatxos multidisciplinars, magistrats i experts en psicologia judicial, que ens ajuden a resoldre interrogants envers a qüestions com: Com escollir el millor testimoni i preparar-lo? Com interrogar de forma eficaç al testimoni de la part contrària? La millor documental?, o Què espera un Jutge d’un dictamen pericial? (entre d’altres). Recomanable lectura d’uns supòsits de referència per aprofundir en la importància de la estratègia probatòria a l’hora de guanyar un procés, i que a més inclou els resultats d’un assaig clínic realitzat per l’Institut de Probàtica i Dret Probatori que ha realitzat sobre la prova pericial en la taxació d’immobles.

VALBUENA CASTILLO, YOLANDA, SOLIVA HERNÁNDEZ, CARLES
Tengo un animal de compañía: derechos, obligaciones y reflexiones sobre su tenencia. Barcelona: Atelier, 2022. [347.2(46)“2021”:.179.3Val]

Signada per dos experts advocats en Dret Animal, Carles Soliva i Yolanda Valbuena, ambdós amb una dilatada i consolidada trajectòria en l’àmbit del dret animalista i membres fundadors de la primera Comissió de Drets dels Animals de l’Estat, que fou la de l’ICAB, l’any 2002. Es una guia que conté les més recents novetats legislatives en matèria animal, definicions bàsiques dels animals de companyia, drets i obligacions que afecten la tinença responsable (incloses les reformes legislatives en matèria de dret civil, penal i administratiu). Amb una redacció clarificadora i descriptiva, es dirigeix a lectors que tenen un vincle amb un animal de companyia (ja siguin professionals de l’administració, de la veterinària, advocacia o particulars), amb un resum dels principis rectorers de la tinença responsable i de la gestió dels expedients sancionadors.

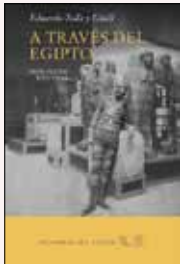

ZAMARRA ÁLVAREZ, CARMEN M^a
La prueba ilegalmente obtenida. A Coruña: Colex, 2022. [343.14(46)“2015”Zam] Biblioteca Digital

Signada per Carmen Zamorra, Magistrada-Jutge i actualment lletrada del Gabinet Tècnic de la Sala de Penal del Tribunal Suprem. Parteix de la màxima de què el procés penal compte amb els més amplis mitjans d’investigació, capaços de limitar o restringir els drets fonamentals del ciutadà, sense oblidar que dites limitacions han d’estar emparades per llei i respectar les garanties de l’investigat, atès que en cas contrari, la prova haurà estat il·legalment obtinguda. S’aborda el tractament jurisprudencial de la prova il·legal, la ineficàcia i extensió de la mateixa, i tot això basat en la jurisprudència més recent del TS, així com considerant i examinant la doctrina del Tribunal Europeu de Drets Humans. En el seu ampli índex, trobem des de la distinció entre prova il·lícita i prova irregular, fins a l’obtenció il·legal de la prova per particulars, amb l’anàlisi de les doctrines del TC, TS i TEDH constituint una eina de referència per al professional exercent en aquesta matèria.

ANIMUS JOCANDI

La lectura d'un bon llibre sempre és bona companyia, per aquest motiu des de la revista Món Jurídic volem aprofitar aquesta ocasió per recomanar-vos obres escrites per companys i companyes de professió.

"A través d'Egipte" d'Eduardo Toda y Güell La Corunya: Edicions del Vent, 2020.

Després de tornar de la Xina, on havia exercit diferents càrrecs diplomàtics a diferents ciutats durant sis anys, el català Eduardo Toda se'n va anar a Egipte el 1884 com a cònsol general d'Espanya al Caire. La seva afició a les arts, la seva facilitat per les llengües

i el seu interès per la cultura el va impulsar a viatjar pel país dels faraons visitant nombrosíssims monuments, temples i jaciments arqueològics. Recorregut que culmina participant, en el 1886, en el descobriment de la tomba de Sennedjem, a la necròpolis de Deir-el-Medina. Fruit d'aquell viatge, no només ens explica la història del país nord-africà sinó els successos dels anys anteriors a la seva arribada.

"Catalunya versus Espanya. O reforma constitucional o democràcia de pandereta", d'Oriol Martí Bagué. Universo de Letras, 2022

Aquesta obra analitza les principals contradiccions entre la lletra de la Constitució Espanyola i la interpretació que en fa actualment el Tribunal Constitucional. L'estudi fa una proposta de reforma substancial adaptada als nous reptes del segle XXI i al concepte de democràcia participativa avançada, tot presentant una proposta de reforma substancial adaptada als nous reptes del segle XXI.

El llibre va ser presentat per Joan Botella, catedràtic emèrit de Ciències Polítiques de la UAB, a la sala de lectura de la Biblioteca el passat 17 de gener. Va comptar amb les intervencions de Núria Flaquer i del propi autor.

El llibre va ser presentat per Joan Botella, catedràtic emèrit de Ciències Polítiques de la UAB, a la sala de lectura de la Biblioteca el passat 17 de gener. Va comptar amb les intervencions de Núria Flaquer i del propi autor.

La teva **alternativa**
La teva **mutualitat**

Som **la teva solució** per protegir els teus ingressos,
la teva salut, la teva família i el teu futur.

Ningú et cuidarà com nosaltres

Vine!

Halo Collection

The halo represents the ultimate expression of goodness. Inspired by it, the Halo Collection consists of a gold ring with diamonds and a central natural stone. Show your essence like an angel. **#Wearegrau**

GRAU

joierigr.au.com

Diagonal, 538

Official retailer

